Sygn. akt XIV K 214/13

UZASADNIENIE

B. G. (1) utrzymywała stosunki osobiste z G. K. (1) i B. Ś. (1).

(dowód: analiza połączeń telefonicznych k. 4855-4869

depozycje B. G. (1) k. 4565-4570,4642,4750-4751,5166-5167,5855,6142, 6155, 7832-7833, 8017-8018 ,

wyjaśnienia B. Ś. (1) k. 51, 91, 5307-5309, 8092-8093

opinia biegłego,k.1049-1061 ,

informacja z biura (...) k. 1650-1658).

W dniu 14.04.2008 r. B. G. (1) zawarła umowę rachunku oszczędnościowo – rozliczeniowego ZŁOTE KONTO, usług bankowości elektronicznej oraz karty debetowej z bankiem (...) S.A. Następnie w dniu 10.03.2009 r. B. G. (1) zawarła z niniejszym bankiem kolejną umowę rachunku oszczędnościowego oraz usług bankowości elektronicznej (...). Limit do karty płatniczej nr (...) został ustanowiony do wysokości 10.000 zł w bankomatach, limit na sklepy 10.000 zł.

(dowód: umowy rachunków bankowych zawartych z bankiem (...) S.A. k.2374 – 2384 , informacja z banku (...) S.A. k. 1665)

B. G. (1) oraz G. K. (1) dokonywali od dnia 18.04.2008 r. do dnia 19.10.2009 r. następujących wpłat i wypłat środków pieniężnych na rachunku bankowym o nr (...):

1) w dniu 18.04.2008 r. dokonana została wpłata „wpłata K. T." z opisem „ D.. Ustna Wpłata Na (...) na kwotę 13.300,00 zł.

2) w dniu 26.06.2008 r. została dokonana wpłata zatytułowana „wpłata T. K. (1)" z opisem „ Wpłata na (...) na kwotę 24.000,00 zł.

3) w dniu 01.07.2008 r. została dokonana wpłata środków pieniężnych zatytułowana (...) z opisem „ P. Z. T.: D.. Ustna – Wpłata na (...) na kwotę 21 050,00 zł, a następnie B. G. (1) tego samego dnia wypłaciła kwotę 20.000 zł.

4) w dniu 21.11.2008 r. dokonana została wpłata zatytułowana „ Zapłata za wannę" na kwotę 5.000 zł.

5) w dniu 17.04.2009 r. dokonana została wpłata gotówkowa zatytułowana (...) z opisem (...) na kwotę 6.000 zł.

6) w dniu 29.05.2009 r. dokonana została wpłata gotówkowa zatytułowana (...) z opisem „ Zwrot kosztów za remont" na kwotę 14 500,00 zł.

7) w dniu 02.06.2009 r. dokonano wpłaty środków pieniężnych na kwotę 10.000 zł zatytułowaną (...) z opisem (...).

8) w dniu 13.07.2009 r. B. G. (1) dokonała wpłaty gotówkowej zatytułowanej (...) na kwotę 12.000 zł., następnie w bankomacie przy ul. (...) w G. wypłaca kwotę 10.000 zł.

9) w dniu 29.07.2009 r. B. G. (1) dokonała wpłaty kwoty 15.000 zł,

10) w dniu 18.09.2009 r. B. G. (1) dokonała wpłaty kwoty 15.000 zł,

11) w dniu 29.09.2009 r. B. G. (1) dokonała wpłaty kwoty 9.000 zł,

12) w dniu 12.10.2009 r. B. G. (1) dokonała wpłaty kwoty 42.000 zł,

13) w dniu 19.10.2009 r. B. G. (1) dokonała wpłaty kwoty 17.000 zł.

(dowód: zestawienie zbiorcze operacji bankowych na rachunku bankowym nr (...), w tym w formie papierowej i elektronicznej k. 421-426, 539-606, 2361, 2406 ,

depozycje podejrzanej B. M. – (...)-4570, (...),4750- (...), (...)- (...), (...), (...), (...), (...)- (...), (...)- (...) ,

Nie później niż do dnia 22 października 2009 r., B. G. (1) przekazała G. K. (1) kartę płatniczą o nr (...) w celu jej skopiowania, a następnie użycia do wypłat środków pieniężnych przez inną nieustaloną osobę za granicami Rzeczypospolitej Polskiej.

(dowód: zeznania świadka P. C. (1) k. 2295-2300, 8331-8337

zeznania świadka R. O., k.9058-9071, 1149-1150,

zeznania świadka B. K. (1) k. 9126-9131, 2316, 2353-2354

zeznania świadka P. O. k. 8891-8895, 2325-2328

zeznania świadka J. J. (1) k. 9222-9226,2334-2337

wyjaśnienia B. G. (1) (...)-4570, (...),4750- (...), (...)- (...), (...), (...), (...)- (...), (...)- (...))

W dniach od 22 do 28 października 2009 r. dokonane zostały wypłaty za granicą przy użyciu skopiowanej karty płatniczej nr (...) na terenie Holandii w miejscowościach A., V. przez nieustaloną osobę. W tym samym okresie B. G. (1) dokonywała wypłaty pieniędzy przy użyciu pierwotnej karty płatniczej na terenie G., S. i P..

(dowód: zestawienie zbiorcze operacji bankowych dokonywanych za pomocą karty płatniczej w formie elektronicznej, k.1040-1041, załącznik nr 1)

W dniu 29.10.2009 r. B. G. (1) złożyła reklamację w (...) Banku (...) S.A. odnośnie nieuprawnionych wypłat za granicami kraju na terenie Holandii, które zostały dokonane w październiku 2009 r. B. G. (1) podała, że nie realizowała wypłat środków pieniężnych z bankomatów poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej przy użyciu swojej karty płatniczej.

(dowód: k. zeznania świadka świadka P. C. (2) k. 2295-2300, 8331-8337

pismo z (...) S.A. z dnia 10.03.2011 r. z wyszczególnieniem informacji o limitach kart płatniczych wydanych do rachunków bankowych k. 1665 –

pismo z banku (...) S.A. wraz z załącznikami dotyczącymi dokumentów składanych podczas reklamacji, k. 1665, 1963-2006 – załącznik nr 1)

W dniu 02 listopada 2009 r. dokonana została wypłata reklamowanych środków pieniężnych przez bank (...) S.A. na rzecz B. G. (1) w kwocie 59 227,97 zł.

(dowód: załącznik do pisma (...) S.A. z dnia 15.09.2010 r. k. 416

zestawienie zbiorcze operacji bankowych na rachunku bankowym nr (...), w tym w formie papierowej i elektronicznej, k. 421-426, 539-606, 2361, 2406 – załącznik nr 1)

W dniu 30.10.2009 r. B. G. (1) zawarła umowę „konta" oraz umowę „karty" z (...) S.A. (obecnie: (...) S.A.). Limit do karty płatniczej nr (...) został ustanowiony do wysokości 10.000 zł, podczas gdy standardowy limit w niniejszym banku to 3000 zł.

(dowód: umowy rachunków bankowych zawartych z bankiem (...) S.A., k.2374 – 2384 zeznania świadka B. K. (1). k. 9126-9131, 2316, 2353-2354)

B. G. (1) dokonywała od dnia 30.10.2009 r. do dnia 05.02.2010 r. następujących wpłat i wypłat środków pieniężnych na rachunku bankowym o nr (...):

- w dniu 30.10.2009 r. dokonała wpłaty 10.000 zł
- w dniu 05.11.2009 r. dokonała wpłaty 25.000 zł
- w dniu 06.11.2009 r. dokonała wpłaty 15.000 zł,
- w dniu 06.11.2009 r. dokonała wypłaty kwoty 30.000 zł.
- w dniu 17.11.2009 r. dokonano wpłaty kwoty 75.000 zł,
- w dniu 18.11.2009 r. dokonała wypłaty kwoty 70.000 zł
- w dniu 19.11.2009 r. dokonała wypłaty kwoty 2.000 zł.
- w dniu 08.12.2009 r. wpłaciła kwotę 19.000 zł,
- w dniu 09.12.2009 r. dokonała wypłaty kwoty 10.000 zł.
- w dniu 16.12.2009 r. dokonano wpłaty 11.000 zł
- w dniu 22.12.2009 r., dokonano wpłty 2500 zł
- w dniu 23.12.2009 r., dokonano wpłaty 4000 zł
- w dniu 24.12.2009 r. dokonano wpłaty 11.000 zł,
- w dniu 29.12.2009 r. wypłaciła kwotę 15.000 zł.
- w dniu 01.02.2010 r. na konto wpłynęła wpłata 25.000 zł,
- w dniu 02.02.2010 r. dokonała przelewu 45.000 zł tytułem „ I. S. – zadatek na kawalerkę – przelew na konto I. S.” na rachunek bankowy I. S. o nr (...)
- w dniu 02.02.2010 r. dokonała wpłaty kwoty 10.000 zł,
- w dniu 04.02.2010 r. dokonała wpłaty kwoty 4500 zł.
- w dniu 05.02.2010 r. dokonała wpłaty kwotę 60.000 zł,
- w dniu 08.02.2010 r. dokonała wypłaty kwoty 3.000 zł
- w dniu 11.02.2010r. dokonała wypłaty kwoty 20.000 zł
- w dniu 19.02.2010 r. dokonała wypłaty 15.000 zł.

(dowód: potwierdzenia wpłat i wypłat gotówkowych oraz zbiorcze zestawienie operacji na rachunku bankowym w (...) S.A., k. 2740 – 2786 - załącznik nr 1)

Nie wcześniej niż 30 października 2009 r. , a nie później niż do dnia 8 lutego 2010 r., B. G. (1) przekazała G. K. (1) kartę płatniczą o nr (...) w celu jej skopiowania, a następnie użycia do wypłat środków pieniężnych przez inną nieustaloną osobę za granicami Rzeczypospolitej Polskiej.

(dowód: załącznik nr 1, k. 2294-2300

zeznania świadka P. C. (1) k. 2295-2300, 8331-8337

zeznania świadka R. O., k.9058-9071, 1149-1150,

zeznania świadka B. K. (1) k. 9126-9131, 2316, 2353-2354

zeznania świadka P. O. k. 8891-8895, 2325-2328

zeznania świadka J. J. (1) k. 9222-9226,2334-2337

wyjaśnienia B. G. (1) (...)-4570, (...),4750- (...), (...)- (...), (...), (...), (...), (...)- (...), (...)- (...))

Wypłaty za granicą przy użyciu skopiowanej karty płatniczej nr (...) zostały dokonane na terenie W. w miejscowościach T., V. i C. przez nieustaloną osobę w dniach od 08 do 12 lutego 2010 r. W tym samym okresie w dniu 11 lutego 2010 r. B. G. (1) próbowała dokonać nieskutecznie wypłaty w G. przy użyciu oryginalnej karty środków pieniężnych z bankomatu przy ul. (...) oraz zapłaty za usługę w terminalu (...) w E. W. – Kasa nr 5.

(dowód: wyjaśnienia B. G. (1) (...)-4570, (...),4750- (...), (...)- (...), (...), (...), (...), (...)- (...), (...)- (...)

zbiorcze zestawienie operacji na rachunku bankowym w (...) S.A., k. 2740-2786 załącznik nr 1)

W dniu 24 lutego 2010 r. dokonana została wypłata reklamowanych środków pieniężnych przez (...) S.A. na rzecz B. G. (1) w kwocie 22 847,86 zł.

(dowód: korespondencja prowadzona pomiędzy B. G. (1) a (...) S.A. k. 2787-2804–,

zbiorcze zestawienie operacji na rachunku bankowym w (...) S.A. o nr (...) k. 2740-2786) .

W dniu 19.03.2010 r. B. G. (1) założyła rachunek bankowy o nr (...) w (...) Banku S.A. z siedzibą we W..

B. G. (1) wniosła o wydanie niespersonalizowanej karty płatniczej do konta osobistego z limitem transakcji gotówkowych i bezgotówkowych do wysokości środków na rachunku bankowym.

(dowód: umowa rachunku bankowego z dnia 19.03.2010 r. zawarta pomiędzy B. G. (1) a (...) Bankiem S.A. k.2861 -2863

k. 2890 – wniosek o wydanie karty płatniczej).

B. G. (1) dokonywała od dnia 25.03.2010 r. do dnia 20.05.2010 r. następujących wpłat i wypłat środków pieniężnych na rachunku bankowym o nr (...):

- w dniu 22.03.2010 r. dokonano wpłaty gotówkowej na kwotę 11.000 zł zatytułowaną „wpłata K. M.”.
- w dniu 22.03.2010 r. wypłaciła kwotę 12 402,95 zł z konta osobistego w (...) Banku S.A. Następnie
- w dniu 06.04.2010 r. wpłaciła kwotę 40.000 zł,
- w dniu 07.04.2010 r. wypłaciła kwotę 30 002,95 zł,

- w dniu 09.04.2010 r. wypłaciła kwotę 6.000 zł.
- w dniu 30.04.2010 r. wpłaciła kwotę 34.000 zł, po czym tego samego dnia wypłaciła kwotę 14 002,95 zł.
- w dniu 04.05.2010 r. wpłaciła 7.000 zł.
- w dniu 05.05.2010 r. wypłaciła w kwotę 20 223,08 zł.
- w dniu 06.05.2010 r. wypłaciła kwotę 7.000 zł.
- w dniu 11.05.2010 r. wypłaciła kwotę 25.000 zł
- w dniu 13.05.2010 r. wypłaciła kwotę 44.000 zł,
- w dniu 27.05.2010 r wypłaciła kwotę 19.000 zł.
- w dniu 02.06.2010 r. wypłaciła kwotę 14.000 zł, tego samego dnia B. G. (1) wypłaciła kwotę 4.000 zł.

(dowód: potwierdzenia wpłat i wypłat gotówkowych k. 2891 – 2909 -,

zbiorcze zestawienie operacji na rachunku bankowym w (...) Banku S.A. , z k.29, 105, 2802-2807 - ałącznik nr 1)

W bliżej nieokreślonym okresie czasu nie wcześniej niż 19 marca 2010 r. , a nie później niż do dnia 07 czerwca 2010 r., B. G. (1) przekazała G. K. (1) kartę płatniczą o nr (...) celu jej skopiowania, a następnie użycia do wypłat środków pieniężnych przez inną nieustaloną osobę za granicami Rzeczypospolitej Polskiej.

(dowód: załącznik nr 1, k. 2294-2300

zeznania świadka P. C. (1) k. 2295-2300, 8331-8337

zeznania świadka R. O., k.9058-9071, 1149-1150,

zeznania świadka B. K. (1) k. 9126-9131, 2316, 2353-2354

zeznania świadka P. O. k. 8891-8895, 2325-2328

zeznania świadka J. J. (1) k. 9222-9226,2334-2337

wyjaśnienia B. G. (1) (...)-4570, (...),4750- (...), (...)- (...), (...), (...), (...), (...)- (...), (...)- (...)).

Wypłaty za granicą przy użyciu skopiowanej karty płatniczej nr (...) zostały dokonane na terenie Holandii w miejscowości V. przez nieustaloną osobę w dniu 7 czerwca 2010 r. w godzinach 19:53-23:18. W tym samym dniu B. G. (1) próbowała dokonać nieskutecznie wypłaty przy użyciu pierwotnej karty płatniczej na terenie H. środków pieniężnych z bankomatu o godzinie 20:14

(dowód: - zbiorcze zestawienie operacji na rachunku bankowym w (...) Banku S.A., k.29-105, 2802-2807 załącznik nr 1)

W dniu 11 i 25 czerwca 2010 r. B. G. (1) zgłosiła reklamację w oddziale (...) Banku S.A. w G. odnośnie nieuprawnionych wypłat za granicami kraju na terenie Holandii, które zostały dokonane w czerwcu 2010 r. B. G. (1) podała, że będąc na urlopie w H. zgłosiła na infolinię problem z wypłatą środków z konta za pomocą karty bankomatowej na kwotę wyższą niż 50 tys. funtów egipskich widocznych na załączonym potwierdzeniu.

(dowód: potwierdzenia przyjęcia reklamacji oraz poświadczenie z KP G. Ś., k. 2912 -2916, 13-16, załącznik nr 1).

W dniu 1 lipca 2010 r. dokonana została wypłata reklamowanych środków pieniężnych przez (...) Bank S.A. na rzecz B. G. (1) w kwocie 53 199,16 zł.

(dowód: zawiadomienie (...) Banku S.A. o popełnieniu przestępstwa oraz pismo (...) Banku S.A. o uznaniu reklamowanych kwot k. 1-11, 24-25,

zbiorcze zestawienie operacji na rachunku bankowym w (...) Banku S.A.– zestawienie zbiorcze operacji bankowych na rachunku bankowym nr (...) k. 29, 105, 2802-2807)

W 2009r. R. B. (1) nawiązał znajomość z P. W. (1).

Na polecenie R. B. (1) P. W. (1) przystała na propozycję aby zakładać konta z bankowe, a następnie składać reklamacje dotyczące wypłaty środków. R. B. (1) nie informował P. W. (1) o szczegółach procederu

(dowód: wyjaśnienia podejrzanej P. W. (1) (...)- (...), (...)- (...), (...)- (...), (...)- (...), (...)- (...))

W ramach uzgodnienia w dniu 13.10.2009 r. został założony rachunek bankowy o nr (...) na nazwisko P. W. (1) w banku (...) S.A. Limit wypłat dziennych z karty płatniczej o nr seryjnym (...) na dzień 13.10.2009 r. wynosił 2.000 zł.

(dowód: umowa rachunku bankowego P. W. (1) założonego w dniu 13.10.2009 r. w (...) S.A. k.2368-2369 ;

pismo z (...) S.A. z dnia 10.03.2011 r. z wyszczególnieniem informacji o limitach kart płatniczych wydanych do rachunków bankowych k. 1665).

Od dnia 28.10.2009 r. do dnia 02.03.2010 r. na rachunek bankowy dokonano szeregu wpłat:

- w dniu 18.11.2009 r. P. W. (1) dokonała wpłaty pod tytułem (...) na kwotę 70.000 zł.
- od 19.11.2009 r. do dnia 23.11.2009 r. P. W. (1) dokonała trzech wypłat na łączną kwotę 64.000 zł.
- w dniu 28.01.2010 r. nieustalona osoba dokonała wpłaty kwoty 10,500 zł pod tytułem (...).
- w dniach od 29.01.2010 r. do dnia 01.02.2010 r. dokonano wypłaty środków pieniężnych w łącznej kwocie 10 490,00 zł z bankomatu położonego przy ul. (...).
- w dniu 16.02.2010 r. nieznana osoba dokonała wpłaty kwoty 46 800,00 zł pod tytułem (...),
- w dniach od 16.02.2010 r. do 19.02.2010 r. P. W. (1) dokonała wypłaty łącznej kwoty 22 300,00 zł z bankomatów na terenie G. i G.
- w dniu 17.02.2010 r. P. W. (1) dokonała wypłaty gotówkowej w kwocie 25 000,00 zł
- w dniu 26.02.2010 r. nieznana osoba dokonała wpłaty kwoty 44 200,00 zł pod tytułem (...),
- w dniach od 26.02.2010 r. do 02.03.2010 r. P. W. (1) dokonała wypłaty łącznej kwoty 10 800,00 zł z bankomatów na terenie G. i G.
- w dniu 02.03.2010 r. P. W. (1) dokonała wypłaty gotówkowej kwocie 27 000,00 zł

P. W. (1) dokonywała transakcji na polecenie R. B. (1)

(dowód: zestawienie zbiorcze operacji bankowych na rachunku bankowym nr (...), w tym w formie papierowej i elektronicznej, k. 440-446, 655 – 672, 2361, 2406 – załącznik nr 11,

wyjaśnienia podejrzanej P. (...)- (...), (...)- (...), (...)- (...), (...)- (...), (...)- (...))

W bliżej nieokreślonym okresie czasu nie wcześniej niż 28 października 2009 r., a nie później niż do dnia 04 marca 2010 r., P. W. (1) przekazała R. B. (1) kartę płatniczą o nr (...).

Karta płatnicza została skopiowania, a następnie użyta do wypłat środków pieniężnych przez inną nieustaloną osobę za granicami Polski.

(dowód: zeznania świadka P. C. (1) k. 2295-2300, 8331-8337

zeznania świadka R. O., k.9058-9071, 1149-1150,

zeznania świadka B. K. (1) k. 9126-9131, 2316, 2353-2354

zeznania świadka P. O. k. 8891-8895, 2325-2328

zeznania świadka J. J. (1) k. 9222-9226,2334-2337

wyjaśnienia B. G. (1) (...)-4570, (...),4750- (...), (...)- (...), (...), (...), (...), (...)- (...), (...)- (...)

wyjaśnienia K. F. (1), k. 8051-8054,4934-4935, 5400-5402, 5825-5827,6443,

wyjaśnienia G. K. (2), k. 8054-8055, 4600-4601,4680-4681,5967-5968

wyjaśnienia P. W. (1) k. 8018-8020, 4627-4629,4676-4678,6164-6168,6202-6203,6376).

Z konta należącego do P. W. (1) na terenie W. przy użyciu skopiowanej karty płatniczej nr (...) w miejscowościach: B., L., P., F. dokonano wypłaty środków pieniężnych.

W tym samym okresie P. W. (1) dokonała wypłaty pieniędzy z bankomatu oraz zapłaty za usługę przy użyciu pierwotnej karty płatniczej na terenie G. w dniach 06.03.2010 r. , 07.03.2010 r. oraz 09.03.2010 r.

(dowód: zestawienie zbiorcze operacji bankowych dokonywanych za pomocą karty płatniczej w formie elektronicznej, k.1040-1041 - nr 11)

W dniu 15.03.2010 r. P. W. (1) na polecenie R. B. (1) złożyła reklamację w II Oddziale Banku (...) S.A. w G. odnośnie nieuprawnionych wypłat za granicami kraju na terenie W., które zostały dokonane w marcu 2010 r. P. W. (1) złożyła oświadczenie w banku, że nie realizowała wypłat środków pieniężnych z bankomatów poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej.

(dowód: pismo z (...) S.A. z dnia 10.03.2011 r. z wyszczególnieniem informacji o limitach kart płatniczych wydanych do rachunków bankowych oraz dokumentami w postaci oświadczeń reklamacyjnych k. 1665 - 1750

zeznania świadka P. C. (1) k. 2295-2300, 8331-8337)

W dniu 25 i 26 marca 2010 r. dokonana została wypłata reklamowanych środków pieniężnych przez bank (...) S.A. na rzecz P. W. (1) w kwocie 64 014,09 zł.

(dowód: pismo (...) S.A. z dnia 15.09.2010 r. k. 416 ,

zestawienie zbiorcze operacji bankowych na rachunku bankowym nr (...) k. 440-446, 655 – 672, 2361, 2406).

W dniu 09.03.2006 r. w G. P. W. (1) założyła rachunek bankowy o nr (...) w (...) Banku S.A. z siedzibą we W..

(dowód: umowa rachunku bankowego z dnia 09.03.2006 r. zawarta pomiędzy P. W. (1) a (...) Bankiem S.A. k.2932 -2933).

Jednocześnie P. W. (1) wniosła o wydanie niespersonalizowanej karty płatniczej do konta osobistego z limitem transakcji gotówkowych i bezgotówkowych do wysokości środków na rachunku bankowym.

(dowód: wniosek o wydanie karty płatniczej k. 2948).

W dniu 03.11.2006 r. P. W. (1) zastrzegła kartę płatniczą VISA o nr (...) wydaną do powyższego konta z uwagi na jej zagubienie

(dowód: potwierdzenie zastrzeżenia karty k.2937).

W dniu 03.11.2006 r. P. W. (1) złożyła wniosek o wydanie następnej karty płatniczej VISA do konta osobistego z limitem transakcji gotówkowych i bezgotówkowych do wysokości środków na rachunku bankowym

(dowód: wniosek o wydanie karty płatniczej k. 2949)

W dniu 21.12.2006 r. P. W. (1) zrezygnowała z używania karty płatniczej VISA o nr (...) nie zwracając jej do banku.

(dowód: dyspozycja rezygnacji z karty płatniczej k. 2936).

W dniu 21.12.2006 r. złożyła wniosek o wydanie kolejnej niespersonalizowanej karty płatniczej do konta osobistego z limitem transakcji gotówkowych i bezgotówkowych do wysokości środków na rachunku bankowym.

(dowód: wniosek o wydanie karty płatniczej k. 2947).

W dniu 12.11.2007 r. P. W. (1) zrezygnowała z używania kolejnej karty płatniczej VISA o nr (...) nie zwracając jej do banku.

(dowód: dyspozycja rezygnacji z karty płatniczej k. 2938).

Natomiast P. W. (1) złożyła w tym samym dniu wniosek o wydanie kolejnej niespersonalizowanej karty płatniczej do konta osobistego z limitem transakcji gotówkowych i bezgotówkowych do wysokości środków na rachunku bankowym.

(dowód: wniosek o wydanie karty płatniczej k. 2950)

W dniu 18.07.2009 r. po raz kolejny P. W. (1) zastrzegła kartę płatniczą VISA o nr (...) z powodu jej zagubienia

(dowód: potwierdzenie zastrzeżenia karty k. 2939).

W dniu 18.07.2009 r. zrezygnowała jednocześnie z używania karty płatniczej VISA o nr (...) nie zwracając jej do banku.

(dowód: dyspozycja rezygnacji z karty płatniczej k. 4942).

Jednakże P. W. (1) złożyła w tym samym dniu wniosek o wydanie kolejnej niespersonalizowanej karty płatniczej do konta osobistego z limitem transakcji gotówkowych i bezgotówkowych do wysokości środków na rachunku bankowym.

(dowód: wniosek o wydanie karty płatniczej k. 2951).

Na początku 2010 r. P. W. (1) poznała za pośrednictwem R. B. (1), G. K. (1). G. K. (1) polecał P. W. (1) dokonywanie wpłat i wypłat na swoje konto osobiste w (...) Banku S.A.

(dowód wyjaśnienia P. W. (1) k. 4626-4629, 4676-4678,6163-6168, 6201-6203, 6375-6376)

P. W. (1) oraz inna nieustalona osoba dokonywała od dnia 25.03.2010 r. do dnia 20.05.2010 r. następujących o nr (...):

- w dniu 25.03.2010 r. P. W. (1) wpłaciła na swoje konto 22 000 zł.
- w dniu 29.03.2010 r. wypłaciła w bankomacie kwotę 3900 zł.
- w dniu 06.05.2010 r. niezidentyfikowana osoba dokonała wpłaty na rachunek osobisty P. W. (1) kwotę 40 000 zł pod tytułem (...).
- w dniu 06.05.2010r. dnia P. W. (1) dokonała wypłaty kwoty 30 000 zł,
- w dniu 20.05.2010 r. P. W. (1) dokonała wpłaty 40.000 zł na swoje konto osobiste.

(dowód: potwierdzenia wpłat i wypłat gotówkowych, k. 2802-2807 - zbiorcze zestawienie operacji na rachunku bankowym w (...) Banku S.A., k. 2952 – 2958 - nr 11).

Nie wcześniej niż 25 marca 2010 r. , a nie później niż do dnia 07 czerwca 2010 r., P. W. (1) przekazała G. K. (1) kartę płatniczą o nr (...). Karta płatnicza została skopiowania, a następnie użyta do wypłat środków pieniężnych przez inną nieustaloną osobę za granicami Rzeczypospolitej Polskiej.

(dowód: zawiadomienie (...) Banku S.A. z dnia 30.06.2010 r. , k. 1-11 nr 11,

zeznania świadka P. C. (1) k. 2295-2300, 8331-8337

zeznania świadka R. O., k.9058-9071, 1149-1150,

zeznania świadka B. K. (1) k. 9126-9131, 2316, 2353-2354

zeznania świadka P. O. k. 8891-8895, 2325-2328

zeznania świadka J. J. (1) k. 9222-9226,2334-2337

wyjaśnienia B. G. (1) (...)-4570, (...),4750- (...), (...)- (...), (...), (...), (...), (...)- (...), (...)- (...)

wyjaśnienia K. F. (1), k. 8051-8054,4934-4935, 5400-5402, 5825-5827,6443,

wyjaśnienia G. K. (2), k. 8054-8055, 4600-4601,4680-4681,5967-5968

wyjaśnienia P. W. (1) k. 8018-8020, 4627-4629,4676-4678,6164-6168,6202-6203,6376).

Wypłaty za granicą przy użyciu skopiowanej karty płatniczej nr (...) zostały dokonane na terenie Holandii w miejscowości V. przez nieustaloną osobę w dniu 07.06.2010 r. W tym samym okresie P. W. (1) dokonała wypłaty przy użyciu pierwotnej karty płatniczej na terenie G. w terminalu (...) w centrum handlowym (...) w G. w dniu 07.06.2010 r. o godz. 21:07. Dodatkowo dwukrotnie próby wypłaty pieniędzy z bankomatu zostały odrzucone z powodu błędnego wprowadzenia kodu (...) oraz dwukrotnie z uwagi na brak żądanych do wypłaty środków pieniężnych. 17 transakcji gotówkowych zostało dokonanych w dniu 07.06.2010 r. w godzinach 19:53-23:18 na terenie Holandii

(dowód: zbiorcze zestawienie operacji na rachunku bankowym w (...) Banku S.A. k. 2802-2807 ,

zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa z dnia 30.06.2010 r., k. 1-11 - nr 11).

W dniu 08.06.2010 r. o godz. 10:46 P. W. (1) zastrzegła kartę płatniczą VISA o nr (...)

(dowód: potwierdzenie zastrzeżenia karty k. 2943).

W dniu 08 i 25 czerwca 2010 r. P. W. (1) na polecenie G. K. (1) zgłosiła reklamację w oddziale (...) Banku S.A. w G. odnośnie nieuprawnionych wypłat za granicami kraju na terenie Holandii, które zostały dokonane w czerwcu 2010 r.

P. W. (1) oświadczyła, iż nie dokonywała wypłat poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej, a jedynie dokonała jedną transakcję kartą płatniczą na kwotę 58,86 zł. Ponadto P. W. (1) dodała, że cały czas karta była w jej posiadaniu oraz nikomu jej nie udostępniała.

(dowód: potwierdzenia przyjęcia reklamacji oraz poświadczenie z III KP w G. – W. k. 2978-2982).

W dniu 1 lipca 2010 r. dokonana została wypłata reklamowanych środków pieniężnych przez (...) Bank S.A. na rzecz P. W. (1) w kwocie 39 031,24 zł.

(dowód: zawiadomienie (...) Banku S.A. o popełnieniu przestępstwa oraz pismo (...) Banku S.A. o uznaniu reklamowanych kwot k. 1-11, 24-25,

zbiorcze zestawienie operacji na rachunku bankowym w (...) Banku S.A.– zestawienie zbiorcze operacji bankowych na rachunku bankowym nr (...) k. 29-105, 2802-2807).

W dniu 30.06.2009 r. został otworzony rachunek osobisty należący do D. R. (1) o nr (...). W dniu 31.08.2009 r. D. R. (1) wraz z T. R. zawarła umowę o prowadzenie rachunków oszczędnościowych oraz o świadczenie usług elektronicznych (...). Limit wypłat do kart płatniczych o nr (...) wynosił 10.000 zł.

(dowód: umowa rachunku oszczędnościowego zawarta pomiędzy D. i T. R. a (...) S.A. k.2370-2372 ,

informacja z (...) S.A. odnośnie limitów przydzielonych do kart płatniczych k. 1665).

D. R. (1) dokonywała od dnia 30.06.2009 r. do dnia 04.09.2009 r. następujących wpłat i wypłat środków pieniężnych na rachunku bankowym o nr (...).

w dniu 30.06.2009 r. D. R. (1) dokonała wpłaty kwoty 20.000 zł

w dniu 07.07.2009 r. D. R. (1) wypłaciła kwotę 18.000 zł.

w dniu 21.08.2009 r. D. R. (1) dokonała wpłaty kwoty 4500 zł,

w dniu 24.08.2009 r D. R. (1) dokonała wpłaty kwoty 2550 zł,

w dniu 31.08.2009 r. D. R. (1) dokonała wpłaty kwoty 3000 zł

w dniu 02.09.2009 r D. R. (1) dokonała wpłaty kwoty 23.700 zł

w dniu 04.09.2009 r. D. R. (1) dokonała wpłaty kwoty 16.000 zł.

(dowód: zestawienie zbiorcze operacji bankowych na rachunku bankowym nr (...), w tym w formie elektronicznej, k. 2361, 2406 – załącznik nr 7)

Nie później niż do dnia 04 września 2009 r. , D. R. (1) przekazała innej osobie kartę płatniczą o nr (...). Karta płatnicza została skopiowania, a następnie użyta do wypłat środków pieniężnych przez inną nieustaloną osobę za granicami Rzeczypospolitej Polskiej

(dowód: załącznik nr 7, k. 2294-2300

zeznania świadka P. C. (1) k. 2295-2300, 8331-8337

zeznania świadka R. O., k.9058-9071, 1149-1150,

zeznania świadka B. K. (1) k. 9126-9131, 2316, 2353-2354

zeznania świadka P. O. k. 8891-8895, 2325-2328

zeznania świadka J. J. (1) k. 9222-9226,2334-2337

wyjaśnienia B. G. (1) (...)-4570, (...),4750- (...), (...)- (...), (...), (...), (...), (...)- (...), (...)- (...)

wyjaśnienia K. F. (1), k. 8051-8054,4934-4935, 5400-5402, 5825-5827,6443).

W okresie od 04 do 10 września 2009 r. dokonane zostały następujące wypłaty za granicą przy użyciu skopiowanej karty płatniczej nr (...) na terenie W. w miejscowościach I., L. J., C., R., R. Calabria, przez nieustaloną osobę. W dniu 4 września 2009 r. D. R. (1) dokonała wpłaty pieniędzy w S.. W dniu 08 września 2009 r. D. R. (1) dokonała transakcji kartą płatniczą na (...) w G. . Ponadto w dniu 10 września 2009 r. D. R. (1) próbowała wypłacić nieskutecznie o godz. 15:41 środki pieniężne w bankomacie przy ul. (...).

(dowód: zestawienie zbiorcze operacji bankowych dokonywanych za pomocą karty płatniczej w formie elektronicznej, k.1040-1041 , załącznik nr 7)

W dniu 29.10.2009 r. D. R. (1) złożyła reklamację w III Oddziale Banku (...) S.A. w G. odnośnie nieuprawnionych wypłat za granicami kraju na terenie W., które zostały dokonane we wrześniu 2009 r. D. R. (1) podała, iż nie realizowała wypłat środków pieniężnych z bankomatów poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej przy użyciu swojej karty płatniczej.

(dowód: zestawienie zbiorcze operacji bankowych z banku (...) S.A. dokonywanych za pomocą karty płatniczej w formie elektronicznej k.1040-1041

informacja z (...) S.A. o wysokości reklamowanej kwoty przez D. R. (1) k. 416 –

zeznania świadka P. C. (2) k. 2295-2300, 8331-8337

pismo z (...) S.A. z dnia 10.03.2011 r. z wyszczególnieniem informacji o limitach kart płatniczych wydanych do rachunków bankowych k. 1665)

W dniu 04 października 2009 r. dokonana została wypłata reklamowanych środków pieniężnych przez bank (...) S.A. na rzecz D. R. (1) w kwocie 53 374,30 zł.

(dowód: k. 416 – załącznik do pisma (...) S.A. z dnia 15.09.2010 r. do Prokuratury Rejonowej w Gdyni, k. 2361, 2406 – zestawienie zbiorcze operacji bankowych na rachunku bankowym nr (...) w formie elektronicznej).

W dniu 19.03.2010 r. D. R. (1) założyła rachunek bankowy w (...) Banku S.A. z siedzibą we W. o nr (...).

(dowód: umowa rachunku osobistego zawartego przez D. R. (1) z (...) Bankiem S.A. k. 2852-2854).

D. R. (1) złożyła wniosek o wydanie karty płatniczej (...). Limit dostępnych środków został ustanowiony do wysokości salda. W dniu 22.06.2010 r. została złożona dyspozycja rezygnacji z karty płatniczej.

(dowód: wniosek o wydanie karty płatniczej, wniosek o rezygnację z karty, wniosek o zamknięcie konta osobistego k. 2856-2858).

D. R. (1) dokonał dyspozycji rezygnacji z karty w dniu 22.06.2010 r.

(dowód: dyspozycja rezygnacji z karty k. 2856).

Nie później niż do dnia 04 września 2009 r. , D. R. (1) przekazała kartę płatniczą o nr (...) nieustalonej osobie. Karta płatnicza została użyta do wypłat środków pieniężnych przez inną nieustaloną osobę za granicami Rzeczypospolitej Polskiej.

(dowód: załącznik nr 7, k. 2294-2300

zeznania świadka P. C. (1) k. 2295-2300, 8331-8337

zeznania świadka R. O., k.9058-9071, 1149-1150,

zeznania świadka B. K. (1) k. 9126-9131, 2316, 2353-2354

zeznania świadka P. O. k. 8891-8895, 2325-2328

zeznania świadka J. J. (1) k. 9222-9226,2334-2337

wyjaśnienia B. G. (1) (...)-4570, (...),4750- (...), (...)- (...), (...), (...), (...), (...)- (...), (...)- (...)

wyjaśnienia K. F. (1), k. 8051-8054,4934-4935, 5400-5402, 5825-5827,6443).

W dniu 22 czerwca 2010 r. dokonane zostały następujące wypłaty za granicą przy użyciu skopiowanej karty płatniczej nr (...) na terenie Austrii w I. przez nieustaloną osobę. W dniu 22 czerwca 2010 r. D. R. (1) dokonała zapłaty na stacji S. w S. poprzez terminal (...) kwoty 167,88 zł.

(dowód: potwierdzenia wpłat i wypłat gotówkowych, k.29-105, 2802-2807 - zbiorcze zestawienie operacji na rachunku bankowym w (...) Banku S.A. k. 2859 – 2870)

W dniu 22 czerwca 2010 r. D. R. (1) zgłosiła reklamację w oddziale (...) Banku S.A. w S. odnośnie nieuprawnionych wypłat za granicami kraju na terenie Austrii, które zostały dokonane w czerwcu 2010 r.

(dowód: potwierdzenia przyjęcia reklamacji, k.1-11 – zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa z dnia 30.06.2010 r. k. 2871 - 2884,

zaświadczenie z Komendy Miejskiej Policji w S. k.25).

W dniu 24 czerwca 2010 r. dokonana została wypłata reklamowanych środków pieniężnych przez (...) Bank S.A. na rzecz D. R. (1) w kwocie 56 811,84 zł.

(dowód: zawiadomienie (...) Banku S.A. o popełnieniu przestępstwa oraz pismo (...) Banku S.A. o uznaniu reklamowanych kwot k. 1-11, 24-25

zbiorcze zestawienie operacji na rachunku bankowym w (...) Banku S.A.– zestawienie zbiorcze operacji bankowych na rachunku bankowym nr (...) k. 29, 105, 2802-2807 -) .

W dniu 24.08.2010 r. ujawniono w mieszkaniu D. R. (1) przy ul. (...) podczas przeszukania pistolet (...) cal 8 mm (...) Germany (...) 100/2 z jednym pustym magazynkiem bez numeru oraz dwa naboje 8 mm (...).

(dowód: protokół przeszukania k. 343-346).

W dniu 03.03.2008 r. K. S. (1) zawarł umowę rachunku oszczędnościowo – rozliczeniowego (...), usług bankowości elektronicznej oraz karty debetowej o nr (...) w banku (...) S.A.

(dowód: umowa rachunku bankowego zawarta przez K. S. (1) z (...) S.A. k.2352-2358).

Limit do karty był ustanowiony w wysokości 5.000 zł (bankomaty) oraz 8.000 zł (sklepy).

(dowód: k. 1665 – informacja z (...) S.A. odnośnie limitów na karcie płatniczej).

K. S. (1) oraz G. K. (1) dokonywali od dnia 18.04.2008 r. do dnia 19.10.2009 r. następujących wpłat i wypłat środków pieniężnych na rachunku bankowym o nr (...)

- w dniu 09.10.2009 r. dokonana została wpłata na nazwisko K. S. (1) na kwotę 7000 zł, -
- w dniu 12.10.2009 r. dokonano wypłaty tychże środków pieniężnych
- w dniu 21.10.2009 r. została dokonana wpłata zatytułowana (...) z opisem (...) na kwotę 45.000 zł.
- w dniu 21.10.2009 r. K. S. (1) dokonał wypłaty kwoty 40.000 zł,
- w dniu 28.10.2009 r. K. S. (1) dokonał wypłaty kwoty 4500 zł.
- w dniu 30.10.2009 r. K. S. (1) dokonał wpłaty 30.000 zł, a następnie wypłaty tejże kwoty tego samego dnia.
- w dniu 04.12.2010 r. dokonano wpłaty kwoty 16.600 zł,
- w dniu 10.12.2009 r. K. S. (1) dokonał wypłaty 18.000 zł.
- w dniu 08.01.2010 r. K. S. (1) dokonał wpłaty kwoty 40.000 zł.
- w okresie od 15.01.2010 r. do dnia 27.01.2010 r. wypłacił w bankomatach krajowych kwotę 12.300 zł.
- w dniu 28.01.2010 r. K. S. (1) wypłacił kwotę 22.000 zł,
- w dniu 29.01.2010 r. K. S. (1) wypłacił w bankomacie kwotę 5.000 zł.
- w dniu 04.02.2010 r. dokonana została wpłata w kwocie 62.000 zł zatytułowana (...) z opisem „Zasilenie konta".
- w dniu 05.02.2010 r. K. S. (1) wypłacił kwotę 15.000 zł.

(dowód: zbiorcze zestawienie operacji na rachunku bankowym K. S. (1) w (...) S.A., k. 1606-1634

zestawienie zbiorcze operacji bankowych na rachunku bankowym nr (...) w formie elektronicznej, k. 2361, 2406 , załącznik nr 3).

Do dnia 7 lutego 2010 r. , K. S. (1) przekazał innej osobie kartę płatniczą o nr (...). Karta płatnicza została skopiowana, a następnie użyta do wypłat środków pieniężnych przez inną nieustaloną osobę za granicami Rzeczypospolitej Polskiej

(dowód: zawiadomienie (...) Banku S.A. z dnia 30.06.2010 r. , k. 1-11 – załącznik nr 3,

zeznania świadka P. C. (1) k. 2295-2300, 8331-8337

zeznania świadka R. O., k.9058-9071, 1149-1150,

zeznania świadka B. K. (1) k. 9126-9131, 2316, 2353-2354

zeznania świadka P. O. k. 8891-8895, 2325-2328

zeznania świadka J. J. (1) k. 9222-9226,2334-2337

wyjaśnienia B. G. (1) (...)-4570, (...),4750- (...), (...)- (...), (...), (...), (...), (...)- (...), (...)- (...)

wyjaśnienia K. F. (1), k. 8051-8054,4934-4935, 5400-5402, 5825-5827,6443)

Jednocześnie dokonane zostały następujące wypłaty przez nieustaloną osobę za granicą przy użyciu karty płatniczej nr (...) na terenie W. w miejscowościach B., T., V., T., M. i C..

W tym samym okresie K. S. (1) dokonał wypłaty kwoty 500 zł w bankomacie w G. przy użyciu karty płatniczej.

(dowód: zestawienie zbiorcze operacji bankowych z banku (...) S.A. dokonywanych za pomocą karty płatniczej w formie elektronicznej k.1040-1041).

W dniu 15.02.2010 r. K. S. (1) złożył reklamację w (...) Banku (...) S.A. w G. odnośnie nieuprawnionych wypłat za granicami kraju na terenie W., które zostały dokonane w lutym 2010 r. K. S. (1) wskazał, że nie realizował wypłat środków pieniężnych z bankomatów poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej przy użyciu swojej karty płatniczej.

(dowód: zestawienie zbiorcze operacji bankowych z banku (...) S.A. dokonywanych za pomocą karty płatniczej w formie elektronicznej k.1040-1041 –

informacja z (...) S.A. o wysokości reklamowanej kwoty przez K. S. (1), k. 416

zeznania świadka P. C. (2), . (...)-2300, (...)- (...)

pismo z (...) S.A. z dnia 10.03.2011 r. z wyszczególnieniem informacji o limitach kart płatniczych wydanych do rachunków bankowych oraz oświadczeniami reklamacyjnymi K. S. (1) k. 1665, 1751 - 1784)

W dniu 09 i 10 czerwca 2010 r. dokonana została wypłata reklamowanych środków pieniężnych przez bank (...) S.A. na rzecz K. S. (1) w kwocie 64 014,09 zł.

(dowód: załącznik do pisma (...) S.A. z dnia 15.09.2010 r. do Prokuratury Rejonowej w Gdyni k. 416

zestawienie zbiorcze operacji bankowych na rachunku bankowym nr (...) w formie elektronicznej k. 2361, 2406).

W dniu 10.05.2010 r. K. S. (1) założył rachunek bankowy w (...) Banku S.A. z siedzibą we W. o nr (...).

(dowód: umowa rachunku osobistego zawartego przez K. S. (1) z (...) Bankiem S.A. k. 2917-2929).

Tego dnia K. S. (1) złożył wniosek o wydanie karty płatniczej (...). Limit dostępnych środków został ustanowiony do wysokości salda. W dniu 10.01.2011 r. została złożona dyspozycja zamknięcia konta osobistego.

(dowód: wniosek o wydanie karty płatniczej, wniosek o zamknięcie konta osobistego k. 2923, 2925).

K. S. (1) oraz A. G. dokonywali od dnia 06.07.2010 r. do dnia 15.07.2010 r. następujących wpłat i wypłat środków pieniężnych bez ekonomicznego uzasadnienia oraz wyjaśnienia ich źródła pochodzenia na rachunku bankowym o nr (...)

- w dniu 06.07.2010 r. dokonana została wpłata na kwotę 38.000 zł zatytułowana (...) z opisem „ Zaliczka na (...) budowlane A. G., ul. (...) T.”
- w dniu 10.07.2010 r. K. S. (1) dokonał wypłaty kwoty 1000 zł z bankomatu krajowego przyległego do (...) w L. przy ul. (...).
- od dnia 06.07.2010 r. do dnia 17.07.2010 r. K. S. (1) dokonał łącznie wypłaty kwoty (wraz z prowizjami banku) 2313,35 zł

(dowód: potwierdzenia wpłat gotówkowych, k.29, 105, 2802-2807 - zbiorcze zestawienie operacji na rachunku bankowym nr (...) w (...) Banku S.A., k. 2926 – 2929 – załącznik nr 3).

Nie później niż do dnia 17 lipca 2010 r. , K. S. (1) przekazał G. K. (1) lub innej nieustalonej osobie kartę płatniczą o nr (...).

Karta płatnicza została skopiowana a następnie użycia do wypłat środków pieniężnych przez inną nieustaloną osobę za granicami Rzeczypospolitej Polskiej, a w dalszej kolejności do wyłudzenia środków pieniężnych za pomocą składanej reklamacji w banku.

(dowód: zawiadomienie (...) Banku S.A. z dnia 30.06.2010 r. , k. 1-11, załącznik nr 3, k. 2294-2300

zeznania świadka P. C. (1) k. 2295-2300, 8331-8337

zeznania świadka R. O., k.9058-9071, 1149-1150,

zeznania świadka B. K. (1) k. 9126-9131, 2316, 2353-2354

zeznania świadka P. O. k. 8891-8895, 2325-2328

zeznania świadka J. J. (1) k. 9222-9226,2334-2337

wyjaśnienia B. G. (1) (...)-4570, (...),4750- (...), (...)- (...), (...), (...), (...), (...)- (...), (...)- (...)

wyjaśnienia K. F. (1), k. 8051-8054,4934-4935, 5400-5402, 5825-5827,6443)

Z konta przynależnego do rachunku prowadzonego dla K. S. (1) dokonane zostały następujące wypłaty za granicą w dniu 17.07.2010 r. w godzinie od 12:29 do 13:26 przy użyciu skopiowanej karty płatniczej nr (...) na terenie Holandii w miejscowości V. przez nieustaloną osobę.

W tym samym okresie K. S. (1) dokonał zapłaty za towar w kwocie 361,99 zł w terminalu (...) w markecie Praktiker w G. przy użyciu karty płatniczej.

Następnie w dniu 17.07.2010 r. o godz. 15:14 K. S. (1) próbował nieskutecznie dokonać zapłaty za usługę w terminalu (...) T. (...) w Ł.. Transakcja została odrzucona z uwagi na zablokowanie karty płatniczej

(dowód: zbiorcze zestawienie operacji na rachunku bankowym nr (...) w (...) Banku S.A., k.29 -105, 2802-2807 - załącznik nr 3)

W dniu 17 lipca 2010 r. K. S. (1) zgłosił reklamację w oddziale (...) Banku S.A. w G. odnośnie nieuprawnionych wypłat za granicami kraju na terenie Holandii, które zostały dokonane w tym samym dniu 17 lipca 2010 r. K. S. (1) poprosił o szybkie rozpatrzenie reklamacji, albowiem skradzione pieniądze stanowiły wpłatę od klienta, za które miał kupić materiały budowlane.

(dowód: k. 2930 - 2931– potwierdzenia przyjęcia reklamacji,

zawiadomienie z (...) Banku S.A. o podejrzeniu popełnienia przestępstwa z dnia 21.07.2010 r., k. 28

uzupełniające zawiadomienie (...) Banku S.A. o popełnieniu przestępstwa z dnia 27.07.2010 r., k. 107-117

zaświadczenie z KP w P. k. 32).

W dniu 08 października 2010 r. dokonana została wypłata reklamowanych środków pieniężnych przez (...) Bank S.A. na rzecz K. S. (1) w kwocie 37 681,20 zł. W dniu 08 października 2010 r. równocześnie została dokonana blokada rachunku bankowego K. S. (1) w EuroBanku na podstawie postanowienia Prokuratury Rejonowej w Gdyni z dnia 08 października 2010 r.

(dowód: uzupełniające zawiadomienie (...) Banku S.A. o popełnieniu przestępstwa z dnia 27.07.2010 r., k. 107-117

pismo z (...) Banku S.A. o uznaniu reklamacji K. S. oraz blokadzie rachunku bankowego K. S. (1) w (...) S.A. k.726-728

zbiorcze zestawienie operacji na rachunku bankowym w (...) Banku S.A.– zestawienie zbiorcze operacji bankowych na rachunku bankowym nr (...) w formie elektronicznej k. 29, 105, 2802-2807)

W dniu 23.06.2003 r. G. K. (1) zawarł umowę rachunku oszczędnościowo – rozliczeniowego o nr (...) w banku (...) S.A., następnie anektowanego w dniu 30.12.2004 r.

(dowód: umowa rachunku bankowego w Banku (...) S.A. na nazwisko G. K. (1) k.1325 – 1327,

aneks umowy rachunku bankowego zawartego przez G. K. (1) w (...) Banku S.A k.2684-2686,

zestawienie zbiorcze rachunku bankowego G. K. (1) w formie elektronicznej k. 2700).

Limit do karty był ustanowiony w wysokości 5.000 zł (bankomaty) oraz do wysokości salda.

(dowód: informacja z Banku (...) S.A. odnośnie limitów na karcie płatniczej k. 2692, 2699).

Od dnia 22.11.2006 r. do dnia 07.02.2007 r. dokonywał wpłat i wypłat środków pieniężnych na rachunku bankowym o nr (...) w Banku (...) S.A.:

- w dniu 22.11.2006 r. dokonana została wpłata na nazwisko G. K. (1) na kwotę 100.000 zł zatytułowana „Wpłata własna G. K. (1)",
- w dniu 23.11.2006 r. dokonał wypłaty środków pieniężnych, w wysokości 40.000 zł,
- 27 .11.2006 r. dokonał wypłaty środków pieniężnych w wysokości 20.000 zł,
- 28.11.2006 r. dokonał wypłaty środków pieniężnych w wysokości 20.000 zł.
- w dniu 30.11.2006 r. została dokonana wpłata zatytułowana „ Wpłata własna G. K. (1)" na kwotę 15.500 zł.
- w dniu 14.12.2006 r. dokonał wpłaty kwoty 7300 zł,
- w dniu 27.12.2006 r. dokonał wypłaty kwoty 7.000 zł
- w dniu 28.12.2006 r. dokonał wypłaty kwoty 8000 zł.
- w dniu 22.01.2007 r. G. K. (1) dokonał wpłaty 31.800 zł oraz tego samego dnia wypłaty kwoty 39.500 zł
- w dniu 07.02.2007r. G. K. (1) dokonał wpłaty własnej kwoty 62.000 zł.
-

(dowód: zestawienie zbiorcze rachunku bankowego G. K. (1) w formie elektronicznej w Banku (...) S.A. o nr (...), w tym w formie papierowej i elektronicznej, k. 2700 – załącznik nr 2).

Nie później niż do dnia 7 lutego 2007 r. , G. K. (1) przekazał innej nieustalonej osobie kartę płatniczą o nr (...) w celu jej skopiowania, a następnie użycia do wypłat środków pieniężnych przez inną nieustaloną osobę za granicami Rzeczypospolitej Polskiej.

(dowód: k. 1-11 – zawiadomienie (...) Banku S.A. z dnia 30.06.2010 r. , załącznik nr 2, k. 2294-2300

zeznania świadka P. C. (1) k. 2295-2300, 8331-8337

zeznania świadka R. O., k.9058-9071, 1149-1150,

zeznania świadka B. K. (1) k. 9126-9131, 2316, 2353-2354

zeznania świadka P. O. k. 8891-8895, 2325-2328

zeznania świadka J. J. (1) k. 9222-9226,2334-2337

wyjaśnienia B. G. (1) (...)-4570, (...),4750- (...), (...)- (...), (...), (...), (...), (...)- (...), (...)- (...)

wyjaśnienia K. F. (1), k. 8051-8054,4934-4935, 5400-5402, 5825-5827,6443)

W okresie od 12 lutego 2007 r. do dnia 19 lutego 2007 r. zostały następujące wypłaty za granicą przy użyciu skopiowanej karty płatniczej nr (...) na terenie Holandii w miejscowości V.. W tym samym okresie G. K. (1) dokonał zapłaty m.in. w Lukullus Tawerna Grecka w G. w kwocie 76,00 zł przy użyciu pierwotnej karty płatniczej w terminalu (...).

(dowód: zestawienie zbiorcze rachunku bankowego G. K. (1) w formie elektronicznej w Banku (...) S.A. , k. 2700 – załącznik nr 3)

W dniu 20 lutego 2007 r. G. K. (1) zgłosił pisemną reklamację w Banku (...) S.A. odnośnie nieuprawnionych wypłat za granicami kraju na terenie Holandii, które zostały dokonane w dniach od 12 lutego 2007 r. do dnia 19 lutego 2007 r.

(dowód: zawiadomienie Banku (...) S.A. o możliwości popełnienia przestępstwa k. 1319-1320 ,

zeznania świadka P. O., . (...)- (...), (...)- (...)

zeznania świadka J. J. (1) k. 9222-9226,2334-2337).

W dniu 02 lipca 2007 r. w oddziale banku nr 209 w G. zostało zorganizowane spotkanie pracowników banku z G. K. (1), na którym poinformowano go jako klienta o pozytywnie rozpatrzonej reklamacji i wypłacie kwoty 28 974,11 zł tytułem zwrotu utraconych środków pieniężnych z osobistego konta.

(dowód: zawiadomienie Banku (...) S.A. o możliwości popełnienia przestępstwa k. 1319-1320 –

uzupełniające pismo Banku (...) S.A. odnośnie nieautoryzowanych wpłat i wypłat z konta osobistego G. K. (1) k. 2672-2673).

W dniu 07.05.2010 r. G. K. (1) założył rachunek bankowy w (...) Banku S.A. z siedzibą we W. o nr (...). W tym samym dniu G. K. (1) złożył wniosek o wydanie karty płatniczej (...). Limit dostępnych środków został ustanowiony do wysokości salda.

(dowód: umowa rachunku osobistego zawartego przez G. K. (1) z (...) Bankiem S.A. k. 2809 - 2811 –

k 2817 – wniosek o wydanie karty płatniczej).

W dniu 29.06.2010 r. o godzinie 12:35 zostało wydane potwierdzenie zastrzeżenia karty płatniczej o nr (...) z powodu: blokada banku. W tym samym dniu G. K. (1) złożył kolejny wniosek o wydanie nowej karty płatniczej

(dowód: potwierdzenie zastrzeżenia karty k. 2814

wniosek o wydanie karty V. E.. (...)).

W dniu 19.07.2010 r. G. K. (1) zastrzegł kartę płatniczą z powodu skopiowania jego karty płatniczej.

(dowód: potwierdzenie zastrzeżenia karty k. 2816).

G. K. (1) dokonywał od dnia 07.05.2010 r. do dnia 15.07.2010 r. następujących wpłat i wypłat środków pieniężnych na rachunku bankowym o nr (...):

-w dniu 07.05.2010 r. dokonana została wpłata na kwotę 3 800 zł,

- w dniu 13.05.2010 r. dokonana została wpłata na kwotę 11 000,00 zł,

- w dniu 25.05.2010 r. dokonano wpłaty 15.000 zł.

- w dniach 26.05. i 27.05 2010 r. G. K. (1) dokonał łącznie wypłaty 11.000 zł .

- w dniu 13.06.2010 r. dokonane zostały wpłaty we wpłatomacie na łączną sumę 9600 zł,

- w dniu 14.06.2010 r. dokonana została wpłata w wysokości 22.000 zł

- w dniu 15.06.2010 r. G. K. (1) wypłacił środki pieniężne w łącznej kwocie 28.000 zł.

- w dniu 28.06.2010 r. G. K. (1) wpłacił 40.000 zł,

- w dniu 29.06.2010 r. G. K. (1) wypłacił 15.000 zł.

- w dniu 02.07.2010 r. został zrealizowany przelew w wysokości 64.000 zł z konta osobistego G. K. (1) na konto osobiste A. M. (1) o nr (...) zatytułowany „zadatek za nieruchomość przy Asesora 10,

- w dniu 02.07.2010 r. G. K. (1) wpłacił na konto kwotę 64.000 zł

- w dniu 05.07.2010r. G. K. (1) wpłacił kwotę 18.000 zł,

- w dniu 09.07.2010 r. G. K. (1) wpłacił 65.000 zł.

- w dniu 12.07.2010 r. G. K. (1) wpłacił 10.000 zł,

- w dniu 15.07.2010 r. wypłacił 19.900 zł

(dowód: potwierdzenia wpłat gotówkowych w (...) Banku S.A. k.2820-2834 ,

zbiorcze zestawienie operacji na rachunku bankowym nr (...) w (...) Banku S.A., z k.29- 105, 2802-2807 - załącznik nr 3).

Nie później niż do dnia 17 lipca 2010 r. , G. K. (1) przekazał innej nieustalonej osobie kartę płatniczą o nr (...) w celu jej skopiowania, a następnie użycia do wypłat środków pieniężnych przez inną nieustaloną osobę za granicami Rzeczypospolitej Polskiej

(dowód: zawiadomienie (...) Banku S.A. z dnia 30.06.2010 r. , k. 1-11 – załącznik nr 2

zeznania świadka P. C. (1) k. 2295-2300, 8331-8337

zeznania świadka R. O., k.9058-9071, 1149-1150,

zeznania świadka B. K. (1) k. 9126-9131, 2316, 2353-2354

zeznania świadka P. O. k. 8891-8895, 2325-2328

zeznania świadka J. J. (1) k. 9222-9226,2334-2337

wyjaśnienia B. G. (1) (...)-4570, (...),4750- (...), (...)- (...), (...), (...), (...)- (...), (...)- (...)

wyjaśnienia K. F. (1), k. 8051-8054,4934-4935, 5400-5402, 5825-5827,6443).

W dniu 17.07.2010 r. przy użyciu skopiowanej karty płatniczej nr (...) na terenie Holandii w miejscowości V. przez nieustaloną dokonane zostały wypłaty. W tym samym dniu G. K. (1) dokonał wypłaty kwoty 300 zł w bankomacie w L. przy ul. (...) przy użyciu pierwotnej karty płatniczej w celu uwiarygodnienia przed bankiem faktu zaistnienia rzeczywistego procederu skimmingu.

(dowód: zbiorcze zestawienie operacji na rachunku bankowym nr (...) w (...) Banku S.A., k.29-105, 2802-2807 - załącznik nr 3)

W dniu 19.07.2010 r. G. K. (1) złożył reklamację w oddziale (...) Banku S.A. w G. odnośnie nieuprawnionych wypłat za granicami kraju na terenie Holandii, które zostały dokonane w dniu 17 lipca 2010 r. G. K. (1) podał, że próbował wypłacić w dniu 19 lipca 2010 r. pieniądze w bankomacie przy ul. (...) i uzyskał informację, że karta jest zablokowana i ma się skontaktować z bankiem. Następnie uzyskał informację, iż na jego koncie znajdują się środki pieniężne na kwotę 61 171 zł. G. K. (1) poprosił o szybkie rozpatrzenie reklamacji, albowiem skradzione pieniądze miały być przeznaczone na zakup mieszkania i groziła mu utrata zadatku.

(dowód: potwierdzenia przyjęcia reklamacji k. 2835 - 2840

zawiadomienie z (...) Banku S.A. o podejrzeniu popełnienia przestępstwa z dnia 21.07.2010 r., k. 28

uzupełniające zawiadomienie (...) Banku S.A. z dnia 27.07.2013 r., k. 107 -108

kserokopia reklamacji G. K. (1) w (...) Banku S.A., 117).

W dniu 08 października 2010 r. dokonana została wypłata reklamowanych środków pieniężnych przez (...) Bank S.A. na rzecz G. K. (1) w kwocie 62 802,00 zł.

(dowód: uzupełniające zawiadomienie (...) Banku S.A. o popełnieniu przestępstwa z dnia 27.07.2010 r., k. 107-117

postanowienie o zmianie postanowienia w przedmiocie dowodów rzeczowych z dnia 8 października 2013 r., k. 724

pismo z (...) Banku S.A. o uznaniu reklamacji G. K. (1) oraz blokadzie rachunku bankowego G. K. (1) w (...) S.A., k.726-728

zbiorcze zestawienie operacji na rachunku bankowym w (...) Banku S.A.– zestawienie zbiorcze operacji bankowych na rachunku bankowym nr (...) w formie elektronicznej k. 29, 105, 2802-2807).

K. F. (1) d. S. utrzymywał kontakty towarzyskie z G. K. (1), który zaproponował on mu założenie konta, następnie tworzenie historii takiego rachunku bankowego, a następnie zgłaszanie utraty pieniędzy poprzez składaną reklamację.

G. K. (1) wyjaśnił mu, że do tego procederu będzie potrzebował jego karty płatniczej. K. F. (1) d. S. przystał na tę propozycję.

(dowód: wyjaśnienia K. F. (1) k. 8051-8054,4934-4935, 5400-5402, 5825-5827,6443).

W dniu 21.03.2005 r. K. F. (1) d. S. zawarł umowę rachunku oszczędnościowo – rozliczeniowego o nr (...) w Banku (...) S.A. Limit do karty był ustanowiony w wysokości 5.000 zł (bankomaty) oraz do wysokości salda.

(dowód: umowa rachunku bankowego w Banku (...) S.A. na nazwisko K. S. (2) k. 1332

aneks umowy rachunku bankowego zawartego przez K. S. (2) w (...) Banku S.A. k.2684-2686

zestawienie zbiorcze rachunku bankowego K. S. (2) w formie elektronicznej, k. 2700

informacja z Banku (...) S.A. odnośnie limitów na karcie płatniczej k. 2690).

Od dnia 21.03.2005 r. do dnia 27.06.2005 r. koncie K. F. (1) d. S. dokonano następujących wpłat i wypłat środków pieniężnych

- w dniu 21.03.2005 r. dokonana została wpłata na nazwisko K. S. (2) na kwotę 30.000 zł zatytułowana (...),
- w dniach od 24.03.2005 r. do 29.03.2005 r. K. S. (2) wypłacił kwotę 29 000 zł.
- w dniu 31.03.2005 r. dokonano wpłaty środków pieniężnych w kwocie 5200 zł z opisem: (...) . oraz dwukrotnie po 20.000 zł.
- w dniu 10.06.2005 r. K. S. (2) wpłacił kwotę 10.000 zł
- w dniu 16.06.2005 r. K. S. (2) wpłacił kwotę 13.000 zł
- w dniu 27.06.2005 r. K. S. (2) wpłacił kwotę 3900 zł.

(dowód: zestawienie zbiorcze rachunku bankowego K. S. (2) w formie elektronicznej w Banku (...) S.A. o nr (...), załącznik nr 6k. 2700).

Nie później niż do dnia 30 czerwca 2005 r. , K. F. (1) d. S. przekazał G. K. (1) kartę płatniczą o nr (...). Karta płatnicza została skopiowana, a następnie użycia do wypłat środków pieniężnych przez inną nieustaloną osobę za granicami Rzeczypospolitej Polskiej

(dowód: załącznik nr 6, k. 2294-2300

zeznania świadka P. C. (1) k. 2295-2300, 8331-8337

zeznania świadka R. O., k.9058-9071, 1149-1150,

zeznania świadka B. K. (1) k. 9126-9131, 2316, 2353-2354

zeznania świadka P. O. k. 8891-8895, 2325-2328

zeznania świadka J. J. (1) k. 9222-9226,2334-2337

wyjaśnienia B. G. (1) (...)-4570, (...),4750- (...), (...)- (...), (...), (...), (...), (...)- (...), (...)- (...)

wyjaśnienia K. F. (1), k. 8051-8054,4934-4935, 5400-5402, 5825-5827,6443).

W okresie od 30 czerwca 2005 r. do dnia 4 lipca 2005 r. zostały wypłaty za granicą przy użyciu skopiowanej karty płatniczej nr (...) na terenie Niemiec w miejscowościach L., M. i S. przez nieustaloną osobę.

W tym samym okresie, w dniu 30.06.2005 r. K. F. (1) d. S. dokonał zapłaty za usługę m.in. na (...) w kwocie 100,00 zł przy użyciu pierwotnej karty płatniczej w terminalu (...).

(dowód: zestawienie zbiorcze rachunku bankowego G. K. (1) w formie elektronicznej w Banku (...) S.A., k. 2700 – załącznik nr 6)

W lipcu 2005 r. K. F. (1) d. S. zgłosił pisemną reklamację w Banku (...) S.A. odnośnie nieuprawnionych wypłat za granicami kraju na terenie Holandii, które zostały dokonane w dniach od 30 czerwca 2005 r. do dnia 4 lipca 2005 r. K. F. (1) d. S. zgłosił, że nie dokonywał przedmiotowych wypłat za granicą

(dowód: zawiadomienie Banku (...) S.A. o możliwości popełnienia przestępstwa, k. 1319-1320

zeznania świadka P. O. k. 8891-8895, 2325-2328

zeznania świadka J. J. (1) k. 9222-9226,2334-2337).

W dniu 12 grudnia 2005 r. zostały wypłacone przez Bank (...) S.A. środki reklamowane przez K. F. (1) d. S. środki pieniężne.

(dowód: zawiadomienie Banku (...) S.A. o możliwości popełnienia przestępstwa, k. 1319-1320

zestawienie zbiorcze rachunku bankowego G. K. (1) w formie elektronicznej w Banku (...) S.A. k. 2700)

W dniu 24.07.2006 r. pod wpływem G. K. (1), K. F. (1) d. S. zawarł umowę rachunku oszczędnościowo – rozliczeniowego o nr (...) w (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w K..

(dowód: umowa rachunku bankowego w (...) Bank (...) S.A. na nazwisko K. S. (2) k. 5760).

Od dnia 07.11.2006 r. do dnia 05.06.2007 r. K. F. (1) d. S. dokonywał następujących wpłat i wypłat środków pieniężnych na rachunku bankowym o nr (...) w (...) Bank (...) S.A.:

- w dniu 07.1.2006 r. dokonana została wpłata na nazwisko K. S. (2) na kwotę 27.800 zł zatytułowana (...),
- w dniu 08.11.2006 r. wypłacił łączną sumę 7 500 zł.
- w dniu 23.11.2006 r. dokonano wpłaty środków pieniężnych w kwocie 40000 zł z opisem: (...),
- w dniu 24.11.2006 r. wystąpiła wypłata środków pieniężnych z konta osobistego K. S. (2) w kwocie 40.000 zł.
- w dniu 28.12.2006 r. dokonano wpłaty własnej w kwocie 28.000 zł, po czym do dnia 08.01.2007 r. K. S. (2) dokonał całościowej wypłaty tejże sumy pieniędzy.
- w dniu 25.01.2007 r. K. S. (2) dokonał wpłaty własnej kwoty 11.000 zł,
- w dniu 29.01.2007 r. K. S. (2) dokonał wpłaty kwotę 11.000 zł.
- w dniu 05.04.2007 r. K. S. (2) dokonał wpłaty własnej w kwocie 61.000 zł,
- -w dniu 27.04.2007 r. wypłacono z konta K. S. (2) sumę 12 400 zł.
- w dniu 29.05.2007 r. K. S. (2) otrzymał wynagrodzenie od M. J. w kwocie 15.000 zł,
- w dniu 05.06.2007 r. K. S. (2) wpłacił kwotę 30 500 zł,
- w dniu 09.06.2007 r. K. S. (2) wypłacił kwotę 10.000 zł.

(dowód: zestawienie zbiorcze rachunku bankowego K. S. (2) w formie papierowej w (...) Banku (...) S.A. o nr (...) k. 5748-5757).

Nie później niż do dnia 19 czerwca 2007 r. K. F. (1) d. S. przekazał G. K. (1) kartę płatniczą o nr (...). Karta została skopiowana a następnie użyta do wypłat środków pieniężnych przez inną nieustaloną osobę za granicami Rzeczypospolitej Polskiej.

(dowód: wyjaśnienia K. F. (1), k. 8051-8054,4934-4935, 5400-5402, 5825-5827,6443).

Od 19 czerwca 2005 r. do dnia 28 czerwca 2007 r. dokonane zostały wypłaty za granicą przy użyciu skopiowanej karty płatniczej nr (...) na terenie W. w miejscowościach V. i F. przez nieustaloną osobę. W tym samym okresie, m.in. w

dniu 25.06.2007 r. K. F. (1) d. S. dokonał wypłaty kwoty 1.000 zł w dniu 25.06.2007 r. z bankomatu krajowego przy ul. (...) w G. przy użyciu pierwotnej karty płatniczej w terminalu (...)

(dowód: zestawienie zbiorcze rachunku bankowego K. S. (2) w formie papierowej w (...) Banku (...) S.A. o nr (...) k. 5748-5757).

W dniu 25.06.2007 r. K. F. (1) d. S. zgłosił telefonicznie reklamację w (...) Banku (...) S.A. odnośnie nieuprawnionych wypłat za granicami kraju na terenie W., które zostały dokonane w dniach od 19 czerwca 2007 r. do dnia 28 czerwca 2007 r. K. F. (1) d. S. zapewnił, że nie dokonywał przedmiotowych wypłat za granicą

(dowód: protokół przyjęcia sprawy przez C. (...) k. 5749).

W dniu 21 sierpnia 2007 r. zostały wypłacone przez (...) Bank (...) S.A. środki reklamowane przez K. S. (2).

(dowód: zestawienie zbiorcze rachunku bankowego K. S. (2) w formie papierowej w (...) Banku (...) S.A. o nr (...) k. 5748-5757 –,

zeznania świadka O. S. k. 9344-9345, 6348-6349).

W dniu 10.11.2004 r. K. S. (2) zawarł umowę rachunku oszczędnościowo – rozliczeniowego o nr (...) w (...) S.A. Limit do karty płatniczej był ustanowiony w wysokości 8.000 zł (bankomaty) oraz 2.500 zł (sklepy).

(dowód: informacja z (...) S.A. odnośnie limitów na karcie płatniczej, k. 1665 –

umowa rachunku bankowego w (...) S.A. na nazwisko K. S. (2), k. 2404-2405

zestawienie zbiorcze rachunku bankowego K. S. (2) w formie elektronicznej k. 2700).

Na polecenie G. K. (1), K. F. (1) d. S. oraz inne nieustalone osoby dokonywały od dnia 03.02.2009 r. do dnia 12.04.2009 r. następujących wpłat i wypłat środków pieniężnych na rachunku bankowym o nr (...):

- w dniu 03.02.2010 r. dokonana została wpłata na nazwisko T. S. na kwotę 42000 zł,
- w dniu 04.02.2010 r. i 05.02.2010 r. dokonano wypłaty środków pieniężnych w tej samej kwocie.
- w dniu 26.02.2010 r. została dokonana wpłata zatytułowana (...) na kwotę 20.600 zł.,
- w dniu 03.03.2010 r. K. S. (2) wypłacił kwotę 25.000 zł.
- w dniu 05.03.2010 r. K. S. (2) dokonał osobiście wpłaty kwoty 30.000 zł,
- w dniu 15.03.2010 r. K. S. (2) dokonał wypłaty kwoty 16.000 zł.
- w dniu 26.03.2010 r. dokonano wpłaty na nazwisko T. S. w kwocie 21.000 zł
- w dniu 29.03.2010 r. dokonano wpłaty na nazwisko T. S. w kwocie 7.500 zł.
- w dniu 12.04.2010 r. K. S. (2) wpłacił kwotę 15.000 zł.

(dowód: zestawienie zbiorcze rachunku bankowego K. S. (2) w formie papierowej . 696 – 721

– zestawienie zbiorcze operacji bankowych na rachunku bankowym nr (...) w formie elektronicznej, k. 2361, 2406 załącznik nr 6).

Nie później niż do dnia 21 kwietnia 2010 r. , K. F. (1) d. S. przekazał G. K. (1) osobie kartę płatniczą o nr (...). Karta płatnicza została skopiowana, a następnie użyta do wypłat środków pieniężnych przez inną nieustaloną osobę za granicami Polski.

(dowód: załącznik nr 6, k. 2294-2300

zeznania świadka P. C. (1) k. 2295-2300, 8331-8337

zeznania świadka R. O., k.9058-9071, 1149-1150,

zeznania świadka B. K. (1) k. 9126-9131, 2316, 2353-2354

zeznania świadka P. O. k. 8891-8895, 2325-2328

zeznania świadka J. J. (1) k. 9222-9226,2334-2337

wyjaśnienia B. G. (1) (...)-4570, (...),4750- (...), (...)- (...), (...), (...), (...), (...)- (...), (...)- (...)

wyjaśnienia K. F. (1), k. 8051-8054,4934-4935, 5400-5402, 5825-5827,6443).

Następnie dokonane zostały następujące wypłaty za granicą przy użyciu skopiowanej karty płatniczej nr (...) na terenie Niemiec, Holandii i Belgii w miejscowościach H., T., K., L. oraz B. przez nieustaloną osobę. W tym samym okresie K. S. (2) dokonał m.in. zapłaty za usługę w dniu 23.03.2010 r. w terminalu (...) na stacji S. w G. .

(dowód: k.1040-1041 – zestawienie zbiorcze operacji bankowych z banku (...) S.A. dokonywanych za pomocą karty płatniczej w formie elektronicznej, załącznik nr 6).

W dniu 30.04.2010 r. K. S. (2) złożył reklamację w (...) Banku (...) S.A. w G. odnośnie nieuprawnionych wypłat za granicami kraju na terenie Niemiec , Belgii i Holandii które zostały dokonane w kwietniu 2010 r. K. F. (1) d. S. podał, że nie realizował wypłat środków pieniężnych z bankomatów poza granicami Polski przy użyciu swojej karty płatniczej.

(dowód: zestawienie zbiorcze operacji bankowych z banku (...) S.A. dokonywanych za pomocą karty płatniczej w formie elektronicznej k.1040-1041

informacja z (...) S.A. o wysokości reklamowanej kwoty przez K. S. (2), k. 466

potwierdzenia złożonej dokumentacji reklamacyjnej, k.1815 – 1851 –

pismo z (...) S.A. z dnia 10.03.2011 r. z wyszczególnieniem informacji o limitach kart płatniczych wydanych do rachunków bankowych k. 1665

zeznania świadka P. C. (1) k. 2295-2300, 8331-8337)

W dniu 26 maja 2010 r. dokonana została wypłata reklamowanych środków pieniężnych przez bank (...) S.A. na rzecz K. F. (1) d. S. w kwocie 54 760,28 zł.

(dowód: pismo (...) S.A. z dnia 27.09.2010 r. do Prokuratury Rejonowej w Gdyni, k. 466

zestawienie zbiorcze operacji bankowych na rachunku bankowym nr (...) w formie elektronicznej k. 2361, 2406)

W dniu 07.04.2008 r. G. K. (2) zd. G. zawarła umowę rachunku oszczędnościowo – rozliczeniowego o nr (...) w (...) S.A. Limit do karty był ustanowiony w wysokości 2.000 zł (bankomaty) oraz 500 zł (sklepy).

(dowód: umowa rachunku bankowego w (...) S.A. na nazwisko G. G. (3), k. 2404-2405

zestawienie zbiorcze rachunku bankowego G. G. (3) w formie elektronicznej k. 2700 – informacja z (...) S.A. odnośnie limitów na karcie płatniczejk. (...))

G. K. (1) zaproponował G. K. (2) udział w przedsięwzięciu polegającym na wpłacaniu i wypłacaniu pieniędzy z konta. G. K. (1) nie informował G. K. (2) o szczegółach transakcji.

(dowód: wyjaśnienia G. K. d. G. k. 8054-8055, 4600-4601,4680-4681,5967-5968).

G. K. (2) dokonywała od dnia 19.11.2009 r. do dnia 06.05.2010 r. następujących wpłat i wypłat środków pieniężnych na rachunku bankowym o nr (...):

w dniu 19.11.2009 r. oraz w dniu 20.11.2009 r. G. K. (2) dokonała łącznej wpłaty 44.000 zł,

w dniu 23.11.2009 r. G. K. (2) dokonała wypłaty 40.000 zł

w dniu 06.05.2010 r. G. K. (2) dokonała wpłaty 31.000 zł

w dniu 11.05.2010 r. G. K. (2) dokonała wypłaty 15.000 zł

(dowód zestawienie zbiorcze rachunku bankowego G. G. (3) w banku (...) S.A. w formie papierowej, :k. 427-423, 499-538,

zestawienie zbiorcze operacji bankowych na rachunku bankowym nr (...) w formie elektronicznej, k. 2361, 2406 – załącznik nr 8).

Nie później niż do dnia 10 maja 2010 r. , G. K. (2) przekazała G. K. (1) kartę płatniczą o nr (...). Karta płatnicza została skopiowana, a następnie użyta do wypłat środków pieniężnych przez inną nieustaloną osobę za granicami Polski.

(dowód: załącznik nr 8, k. 2294-2300 –

zeznania świadka P. C. (1) k. 2295-2300, 8331-8337

zeznania świadka R. O., k.9058-9071, 1149-1150,

zeznania świadka B. K. (1) k. 9126-9131, 2316, 2353-2354

zeznania świadka P. O. k. 8891-8895, 2325-2328

zeznania świadka J. J. (1) k. 9222-9226,2334-2337

wyjaśnienia B. G. (1) (...)-4570, (...),4750- (...), (...)- (...), (...), (...), (...), (...)- (...), (...)- (...)

wyjaśnienia K. F. (1), k. 8051-8054,4934-4935, 5400-5402, 5825-5827,6443).

Następnie dokonane zostały wypłaty za granicą przy użyciu skopiowanej karty płatniczej nr (...) na terenie Francji w miejscowości S. przez nieustaloną osobę. W bankomatach dokonano wypłaty kwoty 1.884,06 zł z uwagi na ustanowiony dzienny limit wypłat środków pieniężnych.

Dodatkowo usiłowano dokonać wypłaty za granicą nieskutecznie pieniędzy ponad sumę 2.000 zł.

(dowód: zestawienie zbiorcze operacji bankowych z banku (...) S.A. dokonywanych za pomocą karty płatniczej w formie elektronicznej, k.1040-1041 – załącznik nr 8).

W dniu 13.05.2010 r. G. K. (2) złożyła reklamację w IV Oddziale Banku (...) S.A. odnośnie nieuprawnionych wypłat za granicami kraju na terenie Francji, które zostały dokonane w maju 2010 r. G. K. (2) podała, że nie realizowała wypłat środków pieniężnych z bankomatów poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej przy użyciu swojej karty płatniczej.

(dowód: pismo z (...) S.A. z dnia 10.03.2011 r. z wyszczególnieniem informacji o limitach kart płatniczych wydanych do rachunków bankowych, k. 1665, 2007-2015 – pismo z banku (...) S.A. wraz z załącznikami dotyczącymi dokumentów składanych podczas reklamacji, załącznik nr 8 k. 1665

zeznania świadka P. C. (1) k. 2295-2300, 8331-8337)

W dniu 22 czerwca 2010 r. dokonana została wypłata reklamowanych środków pieniężnych przez bank (...) S.A. na rzecz G. K. (2) w kwocie 1885,10 zł.

(dowód: załącznik do pisma (...) S.A. z dnia 15.09.2010 r. k. 416

zestawienie zbiorcze rachunku bankowego G. G. (3) w banku (...) S.A. w formie papierowej k. 427-423, 499-538,

zestawienie zbiorcze operacji bankowych na rachunku bankowym nr (...) w formie elektronicznej k. 2361, 2406).

M. R. (1) utrzymywał kontakty telefoniczne z G. K. (1) oraz B. K. (2).

(dowód: sprawozdanie z analizy połączeń telefonicznych k. 4555-4569).

W dniu 26.01.2010 r. M. R. (1) zawarł umowę rachunku oszczędnościowo – rozliczeniowego o nr (...) w (...) S.A.

(dowód: umowa rachunku bankowego w (...) S.A. na nazwisko M. R. (1), k. 2394-2403,

zestawienie zbiorcze rachunku bankowego M. R. (1) w formie elektronicznej k. 2700)

Limit do karty był ustanowiony w wysokości 10.000 zł (bankomaty) oraz 5.000 zł (sklepy).

(dowód: informacja z (...) S.A. odnośnie limitów na karcie płatniczej k. 1665).

Od dnia 28.01.2010 r. do dnia 04.05.2010 r. M. R. (1) i inne nieustalone osoby dokonywały następujących wpłat i wypłat środków pieniężnych na rachunku bankowym o nr (...):

- w dniu 28.01.2010 r. M. R. (1) dokonał wpłaty 30.000 zł zatytułowanej (...),
- w dniu 28.01.2010 r. oraz w dniu 29.01.2010 r. M. R. (1) dokonał wypłaty łącznej sumy 29.500 zł.
- w dniu 25.02.2010 r. dokonano wpłaty gotówkowej na kwotę 46.000 zł zatytułowanej (...). Tego samego dnia odnotowano wpłatę gotówkową w wysokości 34.650 zł od J. K. (1) z opisem „Rozliczenie dzierżawy hali produkcyjnej".
- w dniu 25.02.2010 r. oraz 26.02.2010 r. M. R. (1) wypłacił łącznie 70.000 zł.
- w dniu 07.04.2010 r. dokonano wpłaty w wysokości 40.000 zł na konto osobiste M. R. (1) w (...) S.A. zatytułowana (...) z opisem (...).
- w dniu 08.04.2010 r. kwotę tę M. R. (1) przelał na konto oskarżonego R. B. (1) z opisem „Zadatek za grunt w Ł.".
- w dniu 29.04.2010 r. M. R. (1) dokonał wpłaty 50.000 zł na swoje konto osobiste,
- w dniu 30.04.2010 r. M. R. (1) wypłacił kwotę 35.000 zł.

- w dniu 04.05.2010 r. M. R. (1) wpłacił kwotę 35.000 zł.
- w dniu 06.05.2010 r. (...) Bank S.A. dokonał przelewu kwoty 30.000 zł zgodnie z umową kredytu bankowego nr (...)

(dowód: zestawienie zbiorcze rachunku bankowego M. R. (1) w banku (...) S.A. w formie papierowej, k.434 – 439, 641-654

zestawienie zbiorcze operacji bankowych na rachunku bankowym nr (...) w formie elektronicznej, k. 2361, 2406 – załącznik nr 9).

Nie później niż do dnia 10 maja 2010 r. M. R. (1) przekazał G. K. (1) kartę płatniczą o nr (...). Karta płatnicza została skopiowana, a następnie użyta do wypłat środków pieniężnych przez inną nieustaloną osobę za granicami Rzeczypospolitej Polskiej.

(dowód: załącznik nr 9, k. 2294-2300

zeznania świadka P. C. (1) k. 2295-2300, 8331-8337

zeznania świadka R. O., k.9058-9071, 1149-1150,

zeznania świadka B. K. (1) k. 9126-9131, 2316, 2353-2354

zeznania świadka P. O. k. 8891-8895, 2325-2328

zeznania świadka J. J. (1) k. 9222-9226,2334-2337

wyjaśnienia B. G. (1) (...)-4570, (...),4750- (...), (...)- (...), (...), (...), (...), (...)- (...), (...)- (...)

wyjaśnienia K. F. (1), k. 8051-8054,4934-4935, 5400-5402, 5825-5827,6443).

W dniu 10.05.2010 r. dokonane zostały następujące wypłaty za granicą przy użyciu skopiowanej karty płatniczej nr (...) na terenie Francji w miejscowości S. przez nieustaloną osobę. W bankomatach zagranicznych dokonano wypłaty kwoty 9216,02 zł z uwagi na interwencję banku (...) S.A..

(dowód: zestawienie zbiorcze operacji bankowych z banku (...) S.A. dokonywanych za pomocą karty płatniczej w formie elektronicznej, k. wyjaśnienia M. R. (1), k.1040-1041 – załącznik nr 9).

W dniu 13.05.2010 r. M. R. (1) złożył reklamację w II Oddziale Banku (...) S.A. w G. odnośnie nieuprawnionych wypłat za granicami kraju na terenie Francji, które zostały dokonane w maju 2010 r. M. R. (1) podal1, że nie realizował on wypłat środków pieniężnych z bankomatów poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej przy użyciu swojej karty płatniczej.

(dowód: pismo z (...) S.A. z dnia 10.03.2011 r. z wyszczególnieniem informacji o limitach kart płatniczych wydanych do rachunków bankowych, k. 1665

pismo z banku (...) S.A. wraz z załącznikami dotyczącymi dokumentów składanych podczas reklamacji k. 1665, k. 1917 – 1959

zeznania świadka P. C. (1) k. 2295-2300, 8331-8337)

W dniu 9 czerwca 2010 r. pozytywnie rozpatrzono złożoną przez M. R. (1) reklamację i dokonano wypłaty reklamowanych środków pieniężnych przez bank (...) S.A. na rzecz M. R. (1) w kwocie 9216,02 zł..

(dowód: załącznik do pisma (...) S.A. z dnia 15.09.2010 r. do Prokuratury Rejonowej w Gdyni, k. 416

zestawienie zbiorcze rachunku bankowego M. R. (1) w banku (...) S.A. w formie papierowej, k.434 – 439, 641-654

zestawienie zbiorcze operacji bankowych na rachunku bankowym nr (...) w formie elektronicznej k. 2361, 2406).

W dniu 09.02.2009 r. R. B. (1) zawarł umowę rachunku oszczędnościowo – rozliczeniowego o nr (...) w (...) S.A. Limit do karty był ustanowiony w wysokości 10.000 zł (bankomaty) oraz 10.000 zł (sklepy).

(dowód: umowa rachunku bankowego w (...) S.A. na nazwisko R. B. (1), k. 2372

zestawienie zbiorcze rachunku bankowego R. B. (1) w formie elektronicznej k. 2700

informacja z (...) S.A. odnośnie limitów na karcie płatniczej k. 1665).

Od dnia 07.07.2009 r. do dnia 14.12.2009 r. R. B. (1) oraz inne osoby dokonywały następujących wpłat i wypłat środków pieniężnych na rachunku bankowym o nr (...):

- w dniu 29.05.2009 r. R. B. (1) otrzymał na swoje konto osobiste przelew w wysokości 35.000 zł,
- w dniu 29.05.2009 r. R. B. (1) wypłacił kwotę 30.000 zł.
- w dniu 07.07.2009 r. dokonano wpłaty w wysokości 18.000 zatytułowanej (...) z opisem „ Opłata za dzierżawę".
- w dniu 03.09.2009 r. R. B. (1) otrzymał kolejny przelew środków pieniężnych w wysokości 17.000 zł zatytułowany (...) z opisem (...). URUCHOMIENIE (...)". Tego samego dnia R. B. (1) wypłacił kwotę 15.000 zł z konta osobistego.
- w dniu 15.09.2009 r. R. B. (1) wpłacił 20.000 zł.
- w dniu 06.11.2009 r. R. B. (1) wpłacił kwotę 20.000 zł,
- w dniu 09.11.2009 r. R. B. (1) wypłacił kwotę 19.000 zł.
- w dniu 16.11.2009 r. R. B. (1) wpłacił 46.000 zł ,
- w dniu 17.11.2009 r. R. B. (1) wypłacił 44.000 zł. W
- w dniu 19.11.2009 rRobert B. wypłacił kwotę 50.000 zł.,
- w dniu 20.11.2009 r. R. B. (1) wypłacił kwotę 45.000 zł.
- w dniu 11.12.2009 r. dokonano wpłaty 43.000 zł zatytułowanej (...) z opisem (...),
- w dniu 14.12.2009 r. R. B. (1) dokonał wpłaty kwoty 7.900 zł ,
- w dniu 16.12.2009 r. R. B. (1) dokonał wpłaty kwoty 10.000 zł .

(dowód: zestawienie zbiorcze rachunku bankowego R. B. (1) w banku (...) S.A. w formie papierowej k.447-451, 673 - 695–

zestawienie zbiorcze operacji bankowych na rachunku bankowym nr (...) w formie elektronicznej, k. 2361, 2406 – załącznik nr 10).

Nie później niż do dnia 17 grudnia 2009 r. , R. B. (1) przekazał G. K. (1) kartę płatniczą o nr (...) w celu jej skopiowania, a następnie użycia do wypłat środków pieniężnych przez inną nieustaloną osobę za granicami Rzeczypospolitej Polskiej.

(dowód: załącznik nr 10, k. 2294-2300 –

zeznania świadka P. C. (1) k. 2295-2300, 8331-8337

zeznania świadka R. O., k.9058-9071, 1149-1150,

zeznania świadka B. K. (1) k. 9126-9131, 2316, 2353-2354

zeznania świadka P. O. k. 8891-8895, 2325-2328

zeznania świadka J. J. (1) k. 9222-9226,2334-2337

wyjaśnienia B. G. (1) (...)-4570, (...),4750- (...), (...)- (...), (...), (...), (...), (...)- (...), (...)- (...)

wyjaśnienia K. F. (1), k. 8051-8054,4934-4935, 5400-5402, 5825-5827,6443).

W dniach od 17 grudnia do 22 grudnia 2009 r. dokonane zostały następujące wypłaty za granicą przy użyciu skopiowanej karty płatniczej nr (...) na terenie Niemiec i Francji w L., am L., A. oraz S. przez nieustaloną osobę.

W dniu 19. (...). R. B. (1) dokonał zapłaty oryginalną kartą płatniczą za usługę w kwocie 29,49 zł w terminalu (...) w (...) w G..

(dowód: zestawienie zbiorcze operacji bankowych z banku (...) S.A. dokonywanych za pomocą karty płatniczej w formie elektronicznej, k. wyjaśnienia M. R. (1), k.1040-1041 – załącznik nr 10).

W dniu 22.12.2009 r. R. B. (1) złożył reklamację w III Oddziale Banku (...) S.A. w G. odnośnie nieuprawnionych wypłat za granicami kraju na terenie Niemiec i Francji, które zostały dokonane w grudniu 2009 r. R. B. (1) podał, że nie realizował wypłat środków pieniężnych z bankomatów poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej przy użyciu swojej karty płatniczej.

(dowód: pismo z (...) S.A. z dnia 10.03.2011 r. z wyszczególnieniem informacji o limitach kart płatniczych wydanych do rachunków bankowych, k. 1665

pismo z banku (...) S.A. wraz z załącznikami dotyczącymi dokumentów składanych podczas reklamacji k. 1665, k.2018 - 2157

zeznania świadka P. C. (1) k. 2295-2300, 8331-8337)

W dniu 29 stycznia 2010 r. pozytywnie rozpatrzono złożoną przez R. B. (1) reklamację i dokonano wypłaty reklamowanych środków pieniężnych przez bank (...) S.A. na rzecz R. B. (1) w kwocie 59 779,78 zł.

(dowódzałącznik do pisma (...) S.A. z dnia 15.09.2010 r. do Prokuratury Rejonowej w Gdyni, : k. 416

zestawienie zbiorcze rachunku bankowego R. B. (1) w banku (...) S.A. w formie papierowej, k.447-451, 673 - 695

zestawienie zbiorcze operacji bankowych na rachunku bankowym nr (...) w formie elektronicznej k. 2361, 2406).

Za namową G. K. (1), B. G. (1) zaproponowała B. Ś. (1) założenie konta bankowego w (...) S.A.

(dowód:wyjaśnienia oskarżonej B. Ś. k. 8092-8093, 81-91,5307-5309).

W dniu 17.03.2010 r. B. Ś. (1) zawarła umowę rachunku oszczędnościowo – rozliczeniowego (...) o nr (...) w (...) S.A. Limit do karty był ustanowiony w wysokości 5.000 zł (bankomaty) oraz 5.000 zł (sklepy).

(dowód: wyjaśnienia oskarżonej B. Ś. k. 8092-8093, 81-91,5307-5309

wyjaśnienia B. G. (1) (...)-4570, (...),4750- (...), (...)- (...), (...), (...), (...), (...)- (...), (...)- (...))

Od dnia 17.03.2010 r. do dnia 05.05.2010 r. (...) i B. G. (1) dokonywały wpłat i wypłat środków pieniężnych na rachunku bankowym o nr (...):

- w dniu 17.03.2010 r. B. Ś. (1) wpłaciła kwotę w wysokości 5.000 zł,
- w dniu 18.03.2010 r. B. Ś. (1) wypłaciła kwotę 3.000 zł.
- w dniu 22.03.2010 r. dokonana została wpłata w wysokości 10.000 zł zatytułowana (...) z opisem (...).
- w dniu 23.03.2010 r. B. Ś. (1) wypłaciła kwotę 11.900 zł.
- w dniu 07.04.2010 r. dokonano wpłaty w wysokości 40.000 zł zatytułowanej „ wpłata K. Ś." z opisem (...), po czym tego samego dnia B. Ś. (1) wypłaciła tę kwotę 40.000 zł.
- w dniu 04.05.2010 r. dokonana została wpłata w wysokości 14.000 zł zatytułowana (...) z opisem (...); B. Ś. (1) wypłaciła tę kwotę tego samego dnia ze swojego konta osobistego.
- w dniu 05.05.2010 r. B. Ś. (1) wpłaciła 50.000 zł.,
- w dniu 06.05.2010 r. B. Ś. (1) wypłaciła 5.000 zł.

(dowód: zestawienie zbiorcze rachunku bankowego B. Ś. (1) w formie papierowej, k.417-420, 495-498

zestawienie zbiorcze operacji bankowych na rachunku bankowym nr (...) w formie elektronicznej, k. 2361, 2406 załącznik nr 4).

Nie później niż do dnia 10 maja 2010 r. , B. Ś. (1) przekazała B. G. (1) kartę płatniczą o nr (...), po czym ta przekazała kartę G. K. (1) w celu jej skopiowania, a następnie użycia do wypłat środków pieniężnych przez inną nieustaloną osobę za granicami Rzeczypospolitej Polskiej.

(dowód: załącznik nr 4, k. 2294-2300

zeznania świadka P. C. (1) k. 2295-2300, 8331-8337

zeznania świadka R. O., k.9058-9071, 1149-1150,

zeznania świadka B. K. (1) k. 9126-9131, 2316, 2353-2354

zeznania świadka P. O. k. 8891-8895, 2325-2328

zeznania świadka J. J. (1) k. 9222-9226,2334-2337

wyjaśnienia B. G. (1) (...)-4570, (...),4750- (...), (...)- (...), (...), (...), (...), (...)- (...), (...)- (...))

W dniu 10 maja 2013 r. dokonane zostały wypłaty za granicą przy użyciu skopiowanej karty płatniczej nr (...) na terenie Francji w miejscowości S. przez nieustaloną osobę. Łączna kwota wypłaconych środków pieniężnych za granicą wyniosła 4.775,58 zł. Ponadto przy użyciu skopiowanej karty płatniczej próbowano dziewięciokrotnie, dokonać bez powodzenia wypłat ponad kwotę 4.775,58 zł z uwagi na ustanowiony limit wypłat dziennych z bankomatów

(dowód: zestawienie zbiorcze operacji bankowych z banku (...) S.A. dokonywanych za pomocą karty płatniczej w formie elektronicznej, k. B. M. i B. Ś. (1), k.1040-1041

pismo z (...) S.A. z dnia 10.03.2011 r. z wyszczególnieniem informacji o limitach kart płatniczych wydanych do rachunków bankowych, k. 1665 – załącznik nr 4).

W dniu 13.05.2010 r. B. Ś. (1) złożyła reklamację w X Oddziale Banku (...) S.A. w G. odnośnie nieuprawnionych wypłat za granicami kraju na terenie Francji, które zostały dokonane w maju 2010 r. B. Ś. (1) podała, że nie realizowała wypłat środków pieniężnych z bankomatów poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej przy użyciu swojej karty płatniczej.

(dowód: pismo z (...) S.A. z dnia 10.03.2011 r. z wyszczególnieniem informacji o limitach kart płatniczych wydanych do rachunków bankowych, k. 1665

pismo z banku (...) S.A. wraz z załącznikami dotyczącymi dokumentów składanych podczas reklamacji k.2161 – 2163

zeznania świadka P. C. (1) k. 2295-2300, 8331-8337)

W dniu 31 maja 2010 r. i 15 lipca 2010 r. dokonano wypłaty reklamowanych środków pieniężnych przez bank (...) S.A. na rzecz B. Ś. (1) w kwocie 4775,58 zł.

(dowód: do pisma (...) S.A. z dnia 15.09.2010 r, k. 416

zestawienie zbiorcze rachunku bankowego B. Ś. (1) w formie papierowej, k.417-420, 495-498

zestawienie zbiorcze operacji bankowych na rachunku bankowym nr (...) w formie elektronicznej k. 2361, 2406).

W dniu 29.03.2009 r. S. S. (2) (poprzednio K. S. (3)) zawarła umowę rachunku oszczędnościowo – rozliczeniowego o nr (...) w (...) S.A.

(dowód: umowa rachunku bankowego w (...) S.A. na nazwisko K. S. (3), k. 2362-2365

zestawienie zbiorcze rachunku bankowego S. S. w formie elektronicznej k. 2700).

Limit do karty był ustanowiony w wysokości 3.000 zł (bankomaty) oraz 200 zł (sklepy).

(dowód: informacja z (...) S.A. odnośnie limitów na karcie płatniczej k. 1665).

S. S. (2) utrzymywała znajomość z G. R. (1). S. S. (2) planowała otwarcie salonu kosmetycznego w 2010 r. G. R. (1) miał być osobą współfinansującą przedsięwzięcie.

(dowód: zeznania świadka A. K. (1) k. 5537-5539, 9144-9145

zeznania świadka A. S. (1) k.5540-5542, 9145-9146

zeznania świadka V. S. (1) k. 5548-5550,9146-9147

zeznania świadka M. P. (1) k. 5554-5556, 9341-9342,

zeznania świadka E. S. k. 5551-5553, 9218-9219

zeznania świadka S. S. (3) k. 5736-5738, 9342-9343)

S. S. (2) oraz G. R. (1) dokonywali od dnia 07.01.2010 r. do dnia 22.03.2010 r. następujących wpłat i wypłat środków pieniężnych na rachunku bankowym o nr (...):

- w dniu 07.01.2010 r. S. S. (2) wpłaciła kwotę w wysokości 30.100 zł,
- w dniu 08.01.2010 r. wypłaciła kwotę 31.000 zł.
- w dniu 12.03.2010 r. S. S. (2) dokonała wpłaty w wysokości 40.000 zł.

(dowód: wyjaśnienia S.S. k. 8093-8094, 4815-4818,5733-5734,6158-6162

zestawienie zbiorcze rachunku bankowego S. S. (2) w banku (...) S.A. w formie papierowej, k.475-491

zestawienie zbiorcze operacji bankowych na rachunku bankowym nr (...) w formie elektronicznej, k. 2361, 2406 – załącznik nr 5).

Nie później niż do dnia 21 kwietnia 2010 r. , karta o nr (...), przynależna do konta S. S. (2) została skopiowana, a następnie użyta do wypłat środków pieniężnych przez inną nieustaloną osobę za granicami Polski.

(dowód: załącznik nr 5, k. 2294-2300

zeznania świadka P. C. (1) k. 2295-2300, 8331-8337

zeznania świadka R. O., k.9058-9071, 1149-1150,

zeznania świadka B. K. (1) k. 9126-9131, 2316, 2353-2354

zeznania świadka P. O. k. 8891-8895, 2325-2328

zeznania świadka J. J. (1) k. 9222-9226,2334-2337)

W dniach od 21 kwietnia do dnia 28 kwietnia 2013 r. przez nieustaloną osobę dokonane zostały wypłaty za granicą przy użyciu skopiowanej karty płatniczej nr (...) na terenie Niemiec, Belgii i Holandii w: Duesseldorfie, T., B. i L..

W dniu 21.04.2010 r. S. S. (2) dokonała wypłaty gotówkowej kwoty 16.000 zł , jak również w dniu 27.04.2010 r. wpłaty kwoty 5.900 zł. W dniu 26.04.2010 r. S. S. (2) dokonała również wypłaty kwoty 200 zł w bankomacie przy ul. (...) w G..

(dowód : zestawienie zbiorcze operacji bankowych z banku (...) S.A. dokonywanych za pomocą karty płatniczej w formie elektronicznej, k.1040-1041 – załącznik nr 5).

W dniu 17.05.2010 r. S. S. (2) złożyła reklamację w III Oddziale Banku (...) S.A. w G. odnośnie nieuprawnionych wypłat za granicami kraju na terenie Niemiec, Belgii i Holandii, które zostały dokonane w kwietniu 2010 r. S. S. (2) podała, iż nie realizowała wypłat środków pieniężnych z bankomatów poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej przy użyciu swojej karty płatniczej.

(dowód: zeznania świadka P. C. (1) k. 2295-2300, 8331-8337

pismo z (...) S.A. z dnia 10.03.2011 r. z wyszczególnieniem informacji o limitach kart płatniczych wydanych do rachunków bankowych, k. 1665

pismo z banku (...) S.A. wraz z załącznikami dotyczącymi dokumentów składanych podczas reklamacji k.1852 - 1916)

W dniu 17 czerwca 2010 r. dokonano wypłaty reklamowanych środków pieniężnych przez bank (...) S.A. na rzecz S. S. (2) w kwocie 19 346,04 zł.

(dowód: załącznik do pisma (...) S.A. z dnia 15.09.2010 r. do Prokuratury Rejonowej w Gdyni k. 416

zestawienie zbiorcze rachunku bankowego S. S. (2) w banku (...) S.A. w formie papierowej, k.475-491

zestawienie zbiorcze operacji bankowych na rachunku bankowym nr (...) w formie elektronicznej k. 2361, 2406).

Przesłuchana w charakterze podejrzanej w dniu 9 stycznia 2013 r. P. W. (1) na okoliczność dokonywanych wpłat i wypłat oraz transakcji dokonywanych za granicą wyjaśniła, że w 2009 r. wróciła ze Szwecji, a było to w lipcu lub sierpniu 2009 r. W tym czasie poznała R. B. (1), który zaczął jej opowiadać, że istnieje procedura, która polegać miała na tym, „że jest konto, z tego konta się korzysta a potem składa się reklamację." Za namową R. B. (1), P. W. (1) założyła konto w (...) S.A. Zgodnie z dalszą relacją podejrzanej, pieniądze, które wpływały na jej konto pochodziły z

jej własnych źródeł, jak też od samego R. B. (1). Zdaniem P. W. (1) miała to być odegrana scena. Miała ona korzystać z karty płatniczej, używać na bieżąco rachunku bankowego, a następnie na polecenie R. B. (1) podjąć próbę wypłaty środków pieniężnych z rachunku bankowego. W pewnym momencie P. W. (1) otrzymała informację od R., że ma wypłacić pieniądze bez podania konkretnej przyczyny. Na konto osobiste oskarżonej wpływały nie tylko pieniądze z wynagrodzenia za pracę, ale także pieniądze, które otrzymywała od R. B. (1) w gotówce, który kazał jej wpłacać te pieniądze na rachunek bankowy w (...) S.A. Nie dociekała, z jakiego źródła są te pieniądze, które przekazuje jej R. B. (1). Zgodnie z dyspozycją otrzymaną od R. B. (1), P. W. (1) poszła do banku, żeby wypłacić pieniądze. W banku dowiedziała się, że nie ma na koncie tych pieniędzy i wtedy złożyła stosowną reklamację. Już wcześniej od R. B. (1) wiedziała, że gdy pójdzie do banku i okaże się, że na koncie nie ma pieniędzy to należy wówczas złożyć reklamację. Reklamacja została uwzględniona, pieniądze zostały przelane z banku na konto oskarżonej . W tym czasie R. B. (1) dowiedział się, że pieniądze są już na koncie i kazał jej pójść do banku i wypłacić pieniądze. Wtedy oskarżona wypłaciła środki pieniężne i przekazała je R. B. (1). Po założeniu konta nie udostępniała nikomu ani kodu (...) ani wydanej karty. Nie wykluczyła natomiast sytuacji, że R. B. (1) mógł mieć dostęp do jej karty. Były sytuacje, że wychodziła na rozmowę telefoniczną, a kartę zostawiała np. przy stoliku w kawiarni. Oskarżona – według jej wyjaśnień - dowiedziała się dopiero w banku, że wypłaty były robione za granicą.

Jak wyjaśniła dalej, taka sama sytuacja zaistniała jeżeli chodzi o drugie konto, z ta zmianą, że zamiast R. B. (1) był pan G., którego nazwiska oskarżona nie znała. Po tych zdarzeniach oskarżona zakończyła współpracę z firmą (...) i jej konto w (...) zostało zamknięte. Ale od dłuższego czasu miała założone konto w E.. Było to konto założone na potrzeby wpłacania alimentów przez ojca mojego dziecka. Do wspomnianego G. oskarżona miała taki osobisty stosunek jak do R. B. (1). Było tak, że spotkała się z G., którego poznała przez R. B. (1). Było to jednak jednorazowe spotkanie i później go więcej nie widziała. Oskarżona dokładnie nie pamiętała wszystkich okoliczności, ale dodała, że ten G. przyjechał do niej i powiedział, że da jej pieniądze, które ona ma wpłacić na konto. Na tym zakończyła się rozmowa. Po przekazaniu przez G. pieniędzy, oskarżona wpłaciła je na konto w E.. Po pewnym czasie G. się odezwał i powiedział, że ma ona pojechać do banku wypłacić pieniądze. Oskarżona zastosowała się do wskazówek, pojechała do banku i okazało się, że pieniędzy nie ma na koncie. Złożyła wówczas reklamację. W czasie rozmowy z G., kiedy polecił jej wypłacenie pieniędzy, on powiedział, że gdyby pieniędzy nie było, to ma ona złożyć reklamację. Tak samo jak poprzednio, to od G. dowiedziała się, że pieniądze w wyniku reklamacji zostały zwrócone na jej konto i że ma je wypłacić. Poszła, wypłaciła te pieniądze i przekazała je G.. Nie było mowy o żadnym wynagrodzeniu za tę przysługę. Jedyną korzyścią według oskarżonej było to, że nawet jak zabrukało jej pieniędzy na koncie to ona korzystała z konta, tj. korzystała z pieniędzy przekazanych przez G. i wpłaconych na konto. Według oskarżonej, nie udostępniała ona nikomu karty ani kodu (...). Kodu (...) nie zapisywała też na karcie. Spotykała się G. w różnych miejscach. Wyjaśniła, że spotykała się z nim na mieści. W końcowej części przesłuchania podejrzana dodała, że dokonywała ona wpłat i wypłat z konta na polecenie R. B. (1). Wpłaty na jej konto, gdzie w tytule wpłaty wskazano: (...) nie były dokonywane przeze nią samą. Wypłaty z konta natomiast dokonywała osobiście. Zgodnie z relacją oskarżonej, robiła ona dokładnie to, co jej poleciał R. B. (1).

Przesłuchana ponownie w dniu 10 stycznia 2013 r. P. W. (1) wyjaśniła, że spotkała się z artykułem w Internecie, w którym mówiono o tym, że w klientowi Euro Banku zniknęły z konta środki pieniężne. W artykułach tych wymienione było nazwisko G. K. (1). Po okazaniu niniejszego artykułu, oskarżona dodała, że jest to właśnie ten G., o którym wyjaśniała w dniu poprzednim. Nikomu nie podawał loginu, ani hasła do swojego konta osobistego w (...) Banku S.A. Oskarżona przypomniała sobie, że raz logowała się do serwisu bankowego za pomocą laptopa R. B. (1). Oskarżona wracając podczas przesłuchania do kwestii procedury składania reklamacji nadmieniła, iż to R. B. (1) powiedział jej, że pieniądze, które są wpłacone na jej konto pewnego dnia po prostu znikną i wtedy oskarżona ma złożyć reklamację. Ani R. B. (1), ani G. K. (1) nie mówili oskarżonej co się dzieje z tymi pieniędzmi. Zgodnie z relacją oskarżonej, R. B. (1) prawdopodobnie wyjeżdżał za granicę w obecności dwóch dziewczyn w październiku lub listopadzie 2009 r. Oskarżona zauważyła, że zarówno G. K. (1), jak i R. B. (1) nigdzie nie pracowali , a mimo wszystko niczego im nie brakowało. Oskarżona dodała dodatkowo, że przerejestrowała samochód na siebie, a należący faktycznie do R. B. (1) na podstawie fikcyjnej umowie kupna – sprzedaży. Oskarżona nie zapłaciła za pojazd żadnych pieniędzy. Oskarżona podkreśliła następnie, że ten pojazd został w następnej kolejności sprzedany nieznanej jej osobie. G. K. (1) przyjechał z gotową

umową kupna sprzedaży, gdzie widniał już podpis kupującego. Oskarżona podpisała się na dwóch egzemplarzach i wyrejestrowała tenże samochód.

Podczas kolejnego przesłuchania, oskarżona wyjaśniła, że jeśli chodzi o wpłaty i wypłaty na jej konto osobiste to odbywało się to tak, że jeżeli wpłat dokonywała ona sama, to podpisywała się swoim imieniem i nazwiskiem. Zdarzały się natomiast sytuacje, że pod fikcyjnymi danymi wpłat dokonywał G. K. (1). Jeśli chodzi o następujące dokumenty: Potwierdzenie dyspozycji - wpłata z 28.01.2010 r., kwoty 10.500 zł na rachunek bankowy P. W. (1) o nr (...), zawierające w swej treści odręcznie nakreślony podpis o nieczytelnej treści, wydruk potwierdzenia wykonanej operacji w sesji kasjerskiej – wpłata z 26.02.2010 r. kwoty 44.200 zł na rachunek bankowy P. W. (1) o nr (...), potwierdzenie dyspozycji - wpłata z 26.02.2010 r., kwoty 44.200 zł na rachunek bankowy P. W. (1) o nr (...), zawierające w swej treści odręcznie nakreślony podpis o nieczytelnej treści, to oskarżona wyjaśniła, że ja nie zrobiła tych wpłat pieniężnych, nawet nie miałam takich sum. Okazane jej trzy dokumenty nie zostały przeze nią podpisane. Z podejrzeń oskarżonej wynika, że to G. K. (1) zrobił. Zgodnie z jej przypuszczeniem zrobił te wpłaty, „no bo kto i po co by jej takie sumy wpłacił na konto". Na tych dokumentach jako wpłacający widnieje J. N., ale oskarżona nie znała nikogo o takich danych.

Odnośnie wydruku potwierdzenia wykonanej operacji w sesji kasjerskiej - wpłata z 16.02.2010 r., kwoty 46.800 zł na rachunek bankowy P. W. (1) o nr (...) oraz potwierdzenia dyspozycji - wpłata z 16.02.2010 r. kwoty 46.800 zł na rachunek bankowy P. W. (1) o nr (...), zawierające w swej treści odręcznie nakreślony podpis o nieczytelnej treści, oskarżona po okazaniu jej przedmiotowej dokumentacji wyjaśniła: „ Nie podpisałam się na okazanej mi dokumentacji, nie wiem co to za wpłata. Nie dokonałam tej wpłaty na 46.800 zł. Nie wiem kto to jest J. W. (1), mój tata to J. W. (2), dokonujący tej wpłaty się pomylił. Według mnie to był K.,

on dokonał tej wpłaty, bo nie ma sensownego wytłumaczenia, aby ktokolwiek innych wpłacił mi tak duże pieniądze na swoje konto bankowe. Tak samo myślę, że podpis też złożył G. K. (1)."

Przesłuchana po raz kolejny P. W. (1) wyjaśniła dodatkowo, że w uzupełnieniu swoich poprzednich wyjaśnień chciałaby dodać, iż gdy było otwarte konto, użyte następnie do wpłat i wypłat, G. K. (1) poprosił ją, ażeby wpłaciła zadatek na mieszkanie. Z tego co mówił G. K. (1), ona zrozumiała, że z konta, które założyła, miały być przesłane pieniądze jako zadatek na mieszkanie, ale fizycznie miało ich nie być. To miało spowodować, że transakcja, czyli zakup mieszkania nie dojdzie do skutku, a to z kolei miało być powodem roszczeń w stosunku do banku. G. nie mówił o jakie mieszkanie chodzi dokładnie. Opowiadał jej natomiast, że zrobił coś podobnego z kobietą ze swojej rodziny, która była właścicielem mieszkania na K., w którym później było studio masażu. G. mówił jej też, że jeździ do sądu w takiej podobnej sprawie, jako świadek. Ta kobieta miała na imię I.. G. opowiadał jej, że to działanie polegać miało na złożeniu polecenia przelewu z konta, lecz na tym koncie nie mogło być pieniędzy, a bank nie mógł w takiej sytuacji wykonać takiej transakcji. To było powodem roszczeń w stosunku do banku, który nie zrealizował przelewu, przez co w konsekwencji transakcja kupna mieszkania nie dochodziła do skutku. Podejrzana nie przeprowadziła takich działań, bo już miała G. K. (1) i całej tej sprawy po prostu dosyć. G. K. (1) prosił ją też o to, żeby na siebie zarejestrowała samochód marki M., koloru czarnego. Podejrzana też tego nie zrobiła. Odnośnie wyjazdów zagranicznych G. K. (1) podejrzana P. W. (1) podniosła, że wie, że we W. była z nim jakaś dziewczyna z (...). Wie to, ponieważ G. K. (1) pokazywał jej zdjęcia z takiego wyjazdu. Zdaniem podejrzanej ta dziewczyna z (...) była potrzebna do wypłat pieniędzy. G. K. (1) bardzo często wyjeżdżał za granicę. P. W. (1) dodała także, że z rozmów z G. K. (1) wynikało też, że jeździł do Holandii w celach rekreacyjnych.

Podczas ostatniego przesłuchania w charakterze podejrzanej, P. W. (1) dodała, że w nawiązaniu do swoich wcześniejszych wyjaśnień odnośnie wyjazdu R. B. (1) do W., to miał być on uzależniony od tego, czy R. B. (1) dostanie kredyt w banku, a następnie pojedzie z G. K. (1) do W.. Oskarżona wskazała również, że operacje takie jak wypłata gotówki z bankomatu miały być dokonywane w konkretnym, wskazanym przez R. B. (1) bankomacie o określonej porze. Miały miejsce także wypłaty w nocy.

(dowód: wyjaśnienia P. W. k. 4626-4629, 4676-4678, 6163-6168, k.6201-6203, k. 6375-6376).

Przesłuchana w toku postępowania sądowego P. W. (1) przyznała się do popełnienia zarzucanych jej czynów i odmówiła składania wyjaśnień i podtrzymała wyjaśnienia złożone w toku postępowania przygotowawczego.

Dodatkowo wyjaśniła, iż nie miała z tego żadnej korzyści materialnej, finansowej. Podała, iż nie potrafi powiedzieć jaka była motywacja jej postępowania, uważa, że to była głupota. Wskazała, iż tym w okresie czasu opisanym w zarzucie 13, 14 aktu oskarżenia nie wyjeżdżała poza granice kraju.

(dowód: wyjaśnienia P. W. k. 8018-8020)

Na podstawie wywiadu środowiskowego ustalono, że oskarżona nie posiada żadnych ograniczeń zdrowotnych, w tym orzeczonego stopnia niepełnosprawności. Oskarżona nie nadużywa również alkoholu, jak również nie jest uzależniona od narkotyków.

(dowód: wywiad środowiskowy k. 5333-5334).

P. W. (1) nie była karana sądownie

(dowód: k. 6494, 9784 – dane o karalności).

Przesłuchana w dniu 07.02.2011 r. D. R. (1) nie przyznała się do zarzucanych jej czynów oraz odmówiła składania wyjaśnień. Przesłuchana w charakterze podejrzanej D. R. (1) po uzupełnieniu jej zarzutów o kwalifikację prawną z art. 310 § 1 kk nie przyznała się do zarzucanych jej czynów i odmówiła składania wyjaśnień, jednakże wyraziła zgodę na odpowiedzi na pytania. Odnośnie wpłaty w dniu 05.05.2010 r. kwoty 74 500 zł w E. stwierdziła, że była dokonana z różnych źródeł. To były oszczędności jej życia, oszczędności rodziców i zaciągnięte pożyczki z Prokuratury Okręgowej w Gdańsku z kasy zapomogowo – pożyczkowej oraz pożyczki remontowej, także z Prokuratury. Środki te wpłaciła na konto po dyskusji z mamą. Ojciec to potwierdził. Nigdy wcześniej nie trzymali oszczędności w banku. Trzymali je w domu, w takim dużym fioletowym portfelu, który oskarżona ma do dzisiaj. Powodem wpłacenia tych pieniędzy do banku był niepokój, który powstał, a który był związany z tym, że razem mieszkają na pierwszym piętrze, a też planowanymi w tym okresie częstymi wyjazdami z domu. Wcześniej nie było takiego niepokoju, bo mieszkali na 10 piętrze. Te planowane wyjazdy, to były wyjazdy do rodziny, czyli do siostry mamy, do T.. W związku z tym wyjazdem obawiali się oni pozostawienia gotówki w domu. Ubezpieczenie mieszkania nie obejmowało pieniędzy trzymanych w domu. W tym samym dniu tj. 05.05.2010 r. oskarżona wypłaciła 30.002,95 zł, bo pożyczyła te pieniądze koledze – G. K. (1). G. K. (1) nie powiedział, po co mu są te pieniądze, a jej to nie interesowało. W tej chwili jest trudno jej powiedzieć, z powodu upływu czasu i choroby o pożyczkę w jakiej wysokości poprosił G. K. (1). Tego samego dnia wypłaciła pieniądze, sześciokrotnie z bankomatu, ponieważ były to pieniądze, których potrzebowała. Oskarżona nie pamiętała, w związku z jaką potrzebą wypłacała te pieniądze. Prawdopodobnie te wypłaty były związane z potrzebą pożyczenia pieniędzy. Oskarżona nie była w stanie wyjaśnić z powodu upływu czasu, dlaczego 6 maja 2010 r. trzykrotnie wypłacała z bankomatu kwoty po 4 tys. zł. Często różne osoby prosiły ją o pożyczkę w takich kwotach. Wtedy miała dużo przyjaciół. G. K. (1) nigdy nie był jej przyjacielem i był tylko jej kolegą. Zdecydowała się na pożyczenie pieniędzy G. K. (1), bo znała go już dłuższy czas, jako kolega wywarł na niej pozytywne wrażenie i nic nie wskazywało na to, że on jej tych pieniędzy nie zwróci. Wpłata 11.06.2010 r. w kwocie 29.000 zł, to był prawdopodobnie zwrot pożyczki przez G. K. (1). Wedle twierdzeń oskarżonej obracała ona ciągle tymi samymi pieniędzmi. Nie jest w stanie określić, skąd pochodziły pieniądze, które wpłaciła na swoje konto 15.06.2010 r. Do jej konta w E. została wydana karta płatnicza w formie, która jej się nie podobała. Przy wydaniu karty w E. zaniepokoiło ją to, w jaki sposób ta karta została jej wydana. Odbyło się to tak, że osoba z banku która ją obsługiwała, z pod biurka wyciągnęła jednocześnie kartę płatniczą i (...) do tej karty i położyła te rzeczy przede nią. Z informacji, które posiadała, zaskoczeniem było dla niej, że otrzymała łącznie kartę i (...). To, że otrzymała łącznie kartę i (...) ją zaniepokoiło. Przy wydaniu PINu i karty, uwag nie zgłaszała. Uwagi takie zgłosiła przy składaniu reklamacji. Nie jest w stanie określić, jaki czas upłynął pomiędzy otrzymaniem przez nią karty, a zgłoszeniem reklamacji. W tej chwili ma podejrzenie, że inne osoby poza nią znały (...) do wydanej karty. Nikomu nie przekazywała kodu (...) do swojej karty. Miała również konto w (...) S.A. Konto w banku (...) S.A. było założone przed założeniem konta w (...) S.A. Powód założenia konta w (...) S.A. był taki sam jak powód założenia konta w (...) S.A.,

czyli obawa o przechowywanie pieniędzy w gotówce w domu. Bank (...) S.A. wydawał się wiarygodny i bezpieczny, żeby oskarżona mogła złożyć tam swoje oszczędności. Nie pamiętała w tej chwili, ale była to podobna kwota, jaka została wpłacona w E.. Być może była to niższa kwota. Wpłaciła na konto w (...) S.A. kwotę 20.000 zł, to były właśnie te oszczędności, o których mówiła wcześniej. Z Prokuratury Okręgowej w Gdańsku brała 15 pożyczek mieszkaniowych. Wszystkie te pożyczki były spłacane ciągu trzech lat . Ostatnią ratę ostatniej pożyczki oskarżona spłaciła w sierpniu poprzedniego roku. Wpłata 02 września 2009 r. pochodziła z jej oszczędności. Przed otworzeniem konta w banku (...) S.A. dysponowała gotówką, ale była to kwota kilkudziesięciu tysięcy złotych. Z tych środków pochodzą wpłaty 20 000 zł, 23 700 zł i 16 000 zł. To, że nie wpłaciła od razu całych pieniędzy było związane z jej własnymi planami. Do konta w banku (...) S.A. została też wydana karta płatnicza. W tym wypadku nie miała żadnych zastrzeżeń co do sposobu wydania jej karty i (...) kodu. Nigdy w życiu nie udostępniała nikomu innemu ani swojej karty, ani (...) kodu. Oskarżona nie miała żadnego podejrzenia czy przypuszczenia, dlaczego z dwóch moich kont dokonano wypłat pieniędzy przy użyciu podrobionych kart. Nic nie wskazywało na to, że ktoś może zeskanować lub jej kartę. Nie było takiej możliwości, gdyż pilnowała swojej karty. Podczas ostatniego przesłuchania w charakterze podejrzanej okazano dowody wpłat gotówkowych dokonywanych na jej konto osobiste w (...) S.A. Oskarżona wyjaśniła, że własnoręcznie podpisała przedmiotowe dowody wpłat.

(dowód : wyjaśnienia D.R. k. 1367-1368, 4527-4530, 6195-6198).

Przesłuchana w toku postępowania sądowego D. R. (1) nie przyznała się do popełnienia zarzucanych jej czynów i odmówiła składania wyjaśnień i podtrzymała wyjaśnienia złożone w toku postępowania przygotowawczego.

(dowód: wyjaśnienia D.R. k. 8020)

Na podstawie art. 214 § 1 kpk przeprowadzono wywiad środowiskowy, z którego wynikało m.in., że oskarżona od czerwca 2010 r. ma problemy ze zdrowiem. Jest leczona specjalistycznie. Z powodu w/w schorzeń ma orzeczony stopień niepełnosprawności od dnia 28.08.2012 r. Oskarżona uczęszcza raz w tygodniu na psychoterapię

(dowód: wywiad środowiskowy k. 4891).

Z uwagi na uzsadnione wątpliwości co do stanu zdrowia psychicznego oskarżona D. R. została poddana jednorazowemu badaniu przez dwóch biegłych lekarzy psychiatrów. Biegli wskazali, że D. R. nie jest chora psychicznie ani upośledzona umysłowo. Rozpoznali u niej natomiast zaburzenia depresyjne spowodowane czynnikami reaktywnymi. Ponadto zgodnie biegli wskazali, że w inkryminowanym czasie nie miała zniesionej ani w znacznym stopniu ograniczonej zdolności rozpoznawania znaczenia czynów i pokierowania swoim postępowaniem. Oskarżona może również uczestniczyć w czynnościach procesowych w postępowaniu karnym.

(dowód: opinia sądowo-psychiatryczna k. 5330-5331).

D. R. (1) nie była karana sądownie

(dowód: karta karna k. 6497, 9794).

Przesłuchany w dniu 14.02.2011 r. podejrzany K. S. (1) nie przyznał się do zarzucanych mu czynów i odmówił składania wyjaśnień

Ponownie przesłuchany w dniu 9 stycznia 2013 r. oskarżony po uzupełnieniu mu zarzutów o kwalifikację prawną z art. 310 § 1 kk ponownie nie przyznał się do zarzucanych mu czynów i odmówił składania wyjaśnień. Natomiast zgodził się odpowiadać na pytania. Oskarżony stwierdził, że nigdy nikomu nie udostępniał kodu (...) do jego konta. Być może żona oskarżonego znała kod P. do jego karty. To samo się tyczy dziecka oskarżonego. Oskarżony powiedział, że nie jest w stanie powiedzieć, czy wpływały na jego konto środki pieniężne z różnych źródeł. Oskarżony dodał, że G. K. (1) zna tylko z Internetu. Oskarżony podniósł również, że jego karta nie była w domu w sejfie, za to w jego portfelu. Podczas kolejnego przesłuchania w charakterze podejrzanego K. S. w dniu 10 stycznia 2013 r. wyjaśnił, że zna taką osobę jak A. M. (1), bo jest to siostra jego żony. Natomiast A. G. poznał przez swoją koleżankę R. J.. Oskarżony potwierdził, że

raz lub dwa prosił A. G. o wpłacenie pieniędzy na swoje konto osobiste. Były to pieniądze na inwestycje. W dalszym ciągu przesłuchania, oskarżony przyznał, że remontował drzwi w PRO – MASAŻU – firmie należącej do G. K. (1), który otwierał nowy lokal w S.. Było to na miesiąc przed tym przesłuchaniem. Oskarżony nie dokonywał również rezerwacji internetowych na wycieczki w Egipcie. Podróżował wcześniej tylko do Niemiec. Podczas ponownego przesłuchania oskarżonego w dniu 18 marca 2013 r. okazano zdjęcie nr (...)(1) stanowiące załącznik do protokołu oględzin rzeczy z dnia 15 marca 2013 r. w postaci opinii biegłego ds. informatyki 36c/2010. Podejrzany oświadczył, że rozpoznaje osoby ze zdjęcia. Po lewej stronie jest jego szwagier J. M. (1). Po prawej stronie jest to mężczyzna, z którym spotkał się kilka razy na imprezach rodzinnych. Teraz już wie, że nazywa się G. K. (1). G. K. (1) tak jak powiedział poznał wcześniej przy okazji protestów przed Euro Bankiem. Wcześniej nie znał jego nazwiska. Nazwisko to poznał poprzez Internet. Oskarżony dodał, że zdjęcie to zostało zrobione podczas imprezy urodzinowej mojej córki. Nie pamiętał w którym roku. Impreza ta odbywała się u niego. Sam nie zajmował się zapraszaniem gości. Tym zajmowała się jego żona. Ponadto stwierdził, że z G. K. (1) nie jeździł do żadnych bankomatów. Oskarżony oświadczył również, że nie podpisywał żadnej rezerwacji wycieczki do Egiptu. Oskarżony dodał również, że poznał brata J. M. (1), czyli J., którego widywał na imprezach rodzinnych. Odnośnie wypłat gotówkowych z bankomatu w P., oskarżony wyjaśnił, że mogło zdarzać się tak, że wybierał pieniądze właśnie w tym bankomacie w drodze do swojego szwagra J. M. (1) oraz w związku jakimiś inwestycjami w P..

(dowód: wyjaśnienia K.S. k. 1420-1421, 4673-4675, 4683-4685, 5220-5222).

Przesłuchany w toku postępowania sądowego K. S. (1) nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i odmówił składania wyjaśnień i podtrzymał wyjaśnienia złożone w toku postępowania przygotowawczego.

(dowód: wyjaśnienia K.S. k. 8050-8051)

Na podstawie art. 214 § 1 kpk przeprowadzono wywiad środowiskowy u K. S. (1). Z jego wniosków wynika, że sytuacja oskarżonego i jego rodziny jest trudna. Oskarżony posiada problemy zdrowotne, odmawia stosowania leków i pomocy lekarskiej. Oskarżony prawdopodobnie wymaga leczenia psychiatrycznego. Postawa oskarżonego, jego opór wobec leczenia i współpracy z lekarzami wywołuję obawę i lęk o zdrowie i życie najbliższej dla niego rodziny. Rodzina oskarżonego, zwłaszcza jego żona i matka starają się go wspierać, jednak sam oskarżony nie ocenia tej sytuacji jako wsparcia ze strony osób najbliższych.

(dowód: wywiad środowiskowy k. 4889-4890).

O. K..S. został poddany jednorazowemu badaniu przez dwóch biegłych lekarzy psychiatrów. W swojej opinii psychiatrycznej, biegli wskazali, że oskarżony nie jest chory psychicznie ani upośledzony umysłowo. Ponadto zgodnie wskazali, że inkryminowanym czasie oskarżony nie miał zniesionej ani w znacznym stopniu ograniczonej zdolności rozpoznawania znaczenia czynów i pokierowania swoim postępowaniem.

(dowód: opinia sądowo-psychiatryczna k. 5327-5328).

K. S. (1) nie był karany sądownie

(dowód: karta karna k. 6495, 9787).

Przesłuchany w charakterze podejrzanego w dniu 10 lutego 2010 r. G. K. (1) nie przyznał się do zarzucanego mu czynu i skorzystał z przysługującego mu prawa do odmowy składania wyjaśnień.

(dowód: wyjaśnienia G.K. k. 1385-1386).

Podczas przesłuchania w charakterze podejrzanego w dniu 4 marca 2010 r. G. K. (1), po uzupełnieniu mu zarzutów z art. 310 § 1 kk, nie przyznał się do zarzucanych mu czynów i odmówił składania wyjaśnień.

(dowód: wyjaśnienia G.K. k. 4961-4963.).

Ponownie przesłuchiwany w dniu 16.08.2013 r. w charakterze podejrzanego G. K. (1) odmówił składania wyjaśnień oraz złożenia prób pisma ręcznego.

(dowód: wyjaśnienia G.K. k.6181-6183)

Przesłuchiwany po raz ostatni w charakterze podejrzanego G. K. (1) ponownie nie przyznał się do uzupełnionych mu zarzutów oraz odmówił składania wyjaśnień, złożył tylko krótkie oświadczenie

(dowód: wyjaśnienia G.K. k. 6457-6459).

Przesłuchany w toku postępowania sądowego G. K. (1) nie przyznaje się do popełnienia zarzucanych czynów i odmówił składania wyjaśnień i podtrzymał wyjaśnienia złożone w toku postępowania przygotowawczego. Dodatkowo podał, iż nie zgadza się z tym, iż Prokurator (...) poświadczył nieprawdę w protokole potwierdzając, że przy udziale w czynnościach przesłuchania był obecny obrońca z wyboru T. T.. Oświadcza, iż nie było tego dnia przy nim fizycznie adwokata ponieważ 8.10.2013r. złożył na biuro podawcze Prokuratury Apelacyjnej w Sopocie wniosek o wycofanie pełnomocnictwa swojemu obrońcy z wyboru. Drugi zarzut, który chciałby wyjaśnić było napisanie nieprawdy w protokole, że zapoznał się z wymienionymi w pierwszej części protokołu enumeratywnymi materiałami akt sprawy, czyli 29 tomów akt głównych prokuratora, 11 tomów załączników, opinii biegłych oraz nie przejrzałem 30 płyt CD załączonych do materiału dowodowego w formie elektronicznej. Było to jego zdaniem działanie inkwizycyjne prokuratora, który wykorzystał fakt, że w tym dniu był zakaźnie chory na świerzb oraz przepuklinę rozworu przełykowego, i Prokurator chciał wymusić na nim zeznania obciążające innych współoskarżonych jak i jego osobiście.

(dowód: wyjaśnienia G.K. k. 8107)

Na podstawie przeprowadzonego wywiadu środowiskowego ustalono, że oskarżony jest ogólnie zdrowy, nie leczył się odwykowo i psychiatrycznie. W miejscu zamieszkania nie było interwencji Policji.

(dowód : wywiad środowiskowy k.5706-5707).

G. K. (1) był karany sądownie.

(dowód: karta karna k. 9781-9783).

K. F. (1) d. S. nie przyznał się do zarzucanych mu czynów i wyjaśnił, że nigdy nie podrabiał środka płatniczego w postaci karty, ani nie udostępniał karty nikomu, a tym bardziej w celu skopiowania. W miejscowościach, które są wymienione w zarzucie nigdy nie był. Nikogo nie namawiał, żeby wypłacił pieniążki. Nie ma wiedzy kto mógł wypłacić środki z jego rachunku. Z tego co pamiętał reklamacja została uznana. Ta kwota, która zniknęła z rachunku została zwrócona przez bank. Nie pamiętał, czy miał na koncie tyle środków, ile z niego zniknęło, czy też więcej. W tym czasie, który jest określony w zarzucie, pracował. Wydaje mu się, że w tym czasie pracował akurat w stolarni. Oprócz tego robił dużo tzw. fuch, miał swoich klientów. Środki ze swojego konta, z tego co pamiętał, zniknęły w przeciągu paru dni. W tej chwili nie pamiętał w jaki sposób dowiedział się, że pieniądze zniknęły z konta. W tym czasie była taka możliwość, że korzystał z karty płatniczej w Polsce. Odnośnie drugiego zarzutu oskarżony wyjaśnił, że nie odstępował swojej karty, nie prosił nikogo żeby te pieniążki wypłacił w tych miastach, które są podane. Kartę zawsze miał przy sobie w portfelu. Z tych miejsc, które są wymienione w zarzucie był tylko w G.. Pamięta, że pani z banku poinformowała go telefonicznie, zapytała, czy dokonuje wpłat poza granicami Polski. On wtedy przebywał w G.. Transakcji tych oczywiście nie dokonywał, po czym poprosił panią dyspozytorkę o zablokowanie karty. Miałem się zgłosić następnego dnia aby złożyć reklamację w banku. Pan przyjmujący reklamacje uspokajając go, ponieważ był bardzo zdenerwowany, powiedział, że mam się nie martwić, ponieważ jego też dwa tygodnie wcześniej okradziono w taki sam sposób lub w podobny. Powiedział, że bank na pewno zwróci mu reklamowaną kwotę. To wszystko. Oskarżony dodał, że S. P. mógł mu przelewać wynagrodzenie za prace na konto. Mama- T. S. wpłacała pieniądze na jego konto. Były to pieniądze, które pożyczał od mamy, albo ona mu zwracała, bo jej oskarżony sam pożyczał. Nie kojarzy takiej osoby jak J. K. (2). Zna natomiast G. K. (1). Poznał G. K. (1), ponieważ spotykał się z dziewczyną- a G. K. (1) to był mąż siostry tej dziewczyny.

Ta dziewczyna to była I. S.. Mama wpłacała na jego konto kwoty rzędu 10-15 tys. zł. Jego mama dysponowała takimi kwotami. Wynagrodzenie od S. P. otrzymywał do ręki. Jeżeli pieniądze otrzymywał od S. P. do ręki, to mógł sobie wpłacać na konto jako pan P.. Oskarżony podał, że nie utrzymuję żadnych kontaktów z G. K. (1) od czterech lub pięciu lat. Oskarżony K. S. (2) przesłuchany w dniu 05.03.2013 r. podczas posiedzenia w przedmiocie tymczasowego aresztowania przyznał się do zarzucanych mu czynów i wyjaśnił, że jak jeszcze zadawał się z G. K. (1), to zaproponował mu, możliwość zarobienia pieniędzy, jeżeli założy konto w banku i zrobi sobie rachunek i on mu w tym pomoże. Zgodził się na to. Był wtedy dosyć młody i wydawało mu się, że to jest łatwy. pieniądz. Założył to konto. To było jedno konto, w Millennium. W (...) też konto zakładał. Konto zostało założone, środki na nim zgromadzone i w pewnym momencie G. poprosił go o kartę. Odstąpił mu ją, wiedział w jakim celu mu ją udostępnia, udostępnił mu też (...). Po tygodniu mu ją oddał, ale nie wie co on z tą kartą robił, wie że były wypłacane za granicą pieniądze. Środki na rachunkach wpłacał G. i oskarżony też wpłacał. Kiedy brał od niego kartę, mówił, że ma pomysł, że się zarobi, tylko, że oskarżony będzie musiał pójść do banku i złożyć reklamację, deklarując, że sam nie wypłacał tych pieniędzy. On we wszystkim go instruował. Ten pomysł to był taki, że wypłaci tą gotówkę z rachunku gdzieś za granicą, a on w Polsce będzie to reklamował w banku w Polsce, że on sam był wtedy w Polsce i nic za granicą nie wypłacał. Nie wie kto wypłacał te pieniądze za granicą. O tym, że ma złożyć reklamację do banku dowiadywał się, bo dostawał telefon od G. K. (1), tj. Nie podtrzymał wyjaśnień składanych wczoraj przed prokuratorem, bo to była linia obrony. G. K. (1) miał duży krąg znajomych. Miał zdanie, że jak ktoś mniej wie, tym lepiej. Nieraz mówił mu, że jak nie będziesz wiedział, to nie powiesz. Dostawał od niego z tego procederu połowę z tego, co było reklamowane. K. wpłacał na konto, żeby na koncie były jakieś pieniądze. Jak oskarżony miał pieniądze, to sam je wpłacał. Na pytania obrońcy oskarżony wyjaśnił , że „Zażyłe spotkania, to rok 2009. W 2010 r. spotkali się z G. K. (1) ze 2 razy odnośnie tych transakcji, żeby dać mu kartę i przeprowadzić transakcję, o których mowa w drugim zarzucie. (...) popełnienia tych dwóch czynów wyszła ze strony K.. Generalnie było to tak, że tyle, ile było gotówki, to się wpłacało. Nie było założenia, że trzeba uzbierać do danej kwoty. G. mi mówił jak postępować w postępowaniu reklamacyjnym z bankiem. Banki nie dzwoniły. T.. Bank zadzwonił przy tej drugiej transakcji i zadawała mi pani pytania, czy jestem za granicą i wypłacam pieniądze. Powiedziałem, że jestem w Polsce i żeby zablokowała kartę. Wówczas powiedziała mi, żebym poszedł do oddziału i zablokował kartę. Będę się stawiał na każde wezwania organów ścigania. G. mówił, że mogą mnie do (...) wezwać. Nie ukrywałem się wówczas. Mówił mi, żebym mówił, że o niczym nie wiem to nic nie udowodnią." Oskarżony wspomniał podczas tego przesłuchania przed sądem, że w ten sam sposób realizowany był proceder w (...) Banku (...) S.A. Podczas kolejnego przesłuchania w charakterze podejrzanego w dniu 28 marca 2013 r. K. F. (1) odniósł się do wcześniejszych wyjaśnień złożonych przed sądem podczas posiedzenia w przedmiocie tymczasowego aresztowania. Wyjaśnił on, że gdy składał wcześniej wyjaśnienia, nie zdawał sobie sprawy z powagi sytuacji. Dlatego też jego wyjaśnienia były inne. Wyjaśnienia, które złożył przed sądem są prawdziwe. W 2003 lub 2004 roku, w każdym razie było to po tym, jak G. K. (1) wyszedł z aresztu, oskarżony go wtedy poznał. W tym czasie prowadził normalny tryb życia. G. poprosił wówczas, żeby założył konto w banku. Były to dwa konta, jedno w banku (...) S.A., a drugie w banku (...) S.A. G. K. (1) mówił mu, że ma tam jakiś pomysł, żeby mu zaufał, ale żeby zbyt dużo pytań nie zadawał. G. K. (1) dawał mu pieniądze, ażeby wpłacał pieniądze na to konto. G. K. (1) mówił, że jeżeli pracuje, to powinien mieć konto, nie wyjaśniał mu natomiast po co miał to konto założyć. Powiedział, że konto może się przydać na przyszłość, np. gdyby chciał wziąć kredyt. Na samym początku funkcjonowania kont, pieniądze, które były na nie wpłacane pochodziły m.in. od G. K. (1). To miało być tak, że on mu pomaga w ten sposób, żeby konto oskarżonego świadczyło, że jest poważnym biznesmenem. G. K. (1) nic nie mówił na ten temat, że wpłaty jego pieniędzy na oskarżonego konto są związane z koniecznością przechowania tych środków. W przypadku gdy potrzebował pieniędzy, prosił go żeby wypłacił pieniądze. Pieniądze, które wypłacał, a które były pieniędzmi G. K. (1), on mu zwracał. Pomiędzy wpłatą pieniędzy G. na konto oskarżonego a ich wypłatą mijał przeważnie jeden dzień. Dopiero później gdy miała być złożona reklamacja, pieniądze były na koncie przez około tydzień. Po około miesiącu, może półtora od założenia konta G. K. (1) powiedział oskarżonemu, że ma mu przekazać swoją kartę płatniczą, to jest kartę do konta, on dokona wypłat pieniędzy z konta , a następnie pomoże mu złożyć reklamację, tak żeby pieniądze bank na to konto zwrócił. G. zawsze był ostrożny, mówił mu, że jeżeli nie wie, to o tym nie opowie. Oskarżony wierzył G. K. (1) i dlatego dał się zmanipulować. W tamtym czasie, oskarżony oceniał to w ten sposób, że mógł zarobić jakieś dodatkowe pieniądze, a że pochodził z biednej rodziny, to wydawało mu się, że to jest okazja. Nie zdawał sobie do końca sprawy z konsekwencji swojego postępowania. Przekazał kartę płatniczą wydaną do konta w banku (...) S.A. G. K. (1). Jeżeli chodzi o to drugi zarzut i konto w (...) S.A. to zwrócił się do

niego G. K. (1), żeby mu pomóc, że to konto w (...) oskarżony miał już przez długi okres i żeby mu dać kartę i żeby zrobił to samo co wcześniej. G. K. (1) mówił mu, żeby się nie martwić, że on ma sprawdzone to wszystko i że się uda. Oskarżony dodał, że G. K. (1) jest takim człowiekiem, który potrafi manipulować innymi, wpływać na nich i dlatego zaangażował się w tą historię. Do końca nie był przekonany, żeby to zrobić, ale G. wziął go z zaskoczenia, przyjechał do niego do domu wieczorem, powiedział, że on musi z nim jechać i wykonać operacje w bankomacie. Ta operacja, to była wypłata gotówki w bankomacie, który on wskazał. Był to bankomat na R., prawdopodobnie (...) Banku S.A, szyld banku miał kolor zielony. Oskarżony nie pamiętał, czy to było tego samego dnia, czy po kilku dniach. G. przyjechał do niego do domu, z tego co pamiętał, powiedział, żeby dać mu kartę płatniczą do konta w (...) S.A. Oskarżony przekazał mu tę kartę. G. powiedział mu też, że zrobi tak jak poprzednio. Jeżeli chodzi o reklamację, to w czasie spotkań z G., on mu mówił co ma robić, w jaki sposób się zachować. G. mówił mu, że ma pójść do banku, żeby wypłacić pieniądze. Tych pieniędzy oczywiście tam nie będzie, wtedy miał iść do banku zrobić awanturę, że nie ma pieniędzy, powiedzieć, że nigdzie nie wyjeżdżał, że był w pracy i że ma na to świadków. G. powiedział mu też, że w razie czego ma też pracowników banku postraszyć mediami. Miał też powiedzieć, że nikomu karty nie przekazywał i nigdzie nie zapisywał numeru (...) do tej karty, że ten numer miał w głowie. Oskarżony zrobił tak, jak radził mu G. K. (1), on przygotowywał też pisma, skargi czy zażalenia, które oskarżony składał w banku. G. K. (1) nie mówił mu, gdzie pieniądze mają być wypłacone. Dopiero w banku dowiedział się, że pieniądze zostały wypłacone za granicą. G. mówił też, że będzie bardziej wiarygodny, jeżeli wcześniej nie będzie wiedział o pewnych sprawach, a będzie dowiadywał się o nich w czasie załatwiania reklamacji. W 2007 roku, z tego co sobie oskarżony przypomniał, G. K. (1) poprosił go o założenie konta w (...) Banku S.A. Założył takie konto. Na konto te wpłacał i wypłacał pieniądze, pieniądze w części były G. K. (1), a w części to były pieniądze, zarobione przez samego oskarżonego. W wypadku tego konta też przekazał mu kartę płatniczą, też złożył reklamację. Reklamacja została uwzględniona , a bank zwrócił pieniądze. Pieniądze, które wpływały na jego konta po uwzględnieniu reklamacji, dawał G.. To znaczy on je z konta wypłacał, w oddziale banku. Pieniądze, które wypłacał miały być dzielone po połowie, ale G. K. (1) zawsze mówił, że on zawsze poniósł jakieś koszty, mówił, że te koszty to około 5-6 tysięcy złotych. Mówił też o przelicznikach na walutę euro. Efektem było to, że oskarżony otrzymywał mniej pieniędzy niż G.. On sobie z takich wyjazdów robił wakacje. G. opowiadał, że wyjeżdżał do Egiptu, tam robił kursy nurkowania. Wspominał też, że wyjeżdżał do W.. Opowiadał też, że często był w Niemczech. On lubił podróżować. Nie opowiadał z kim tam jeździł. Miały miejsce takie sytuacje, że G. K. (1) prosił go, żeby mu wypłacić jego pieniądze z jego własnego konta. Były to kwoty 2 tysiące, 3 tysiące lub 5 tysięcy. On wskazywał bankomaty, w których mieli wypłacać, były to bankomaty na uboczu. G. mówił, że dobrze jest wypłacać w tzw. „podejrzanych bankomatach". G. K. (1) powiedział mu też, że ma ustalić najwyższe możliwe w danym banku limity wypłat. Oskarżony miał też nie zamawiać usług bankowości elektronicznej. Odnośnie konta w (...) S.A. to do tego konta otrzymał złotą kartę, to była karta kredytowa. Kartę tą wraz z pinem od razu po jej otrzymaniu przekazał G. K. (1) i to on używał tej karty. Z tego co sobie oskarżony przypomniał, była taka sytuacja, że na jego konto w (...) S.A. wpłynęły pieniądze tytułem uznania reklamacji związanej z tą złotą kartą. G. K. (1) zwrócił mu tą złotą kartę, oskarżony jej używał przez około miesiąc, a następnie złożył reklamację. Było tak, że G. poprosił go o wypłatę pieniędzy dla niego, pieniędzy nie mógł wypłacić i dlatego później złożył reklamację, ale tego oskarżony dokładnie nie pamiętał z uwagi na upływ czasu. On w zasadzie nie używał tej karty do wypłat pieniędzy, ponieważ wiązały się z tym wysokie prowizje. Miały też takie sytuacje, że G. K. (1) kazał mu płacić za zakupy tą złotą kartą. To było przed złożeniem reklamacji związanej z tą kartą. Transakcję tą kartą były przez niego potwierdzane podpisem. G. nie mówił mu, gdzie ma tych transakcji dokonać, mówił tylko, żeby taką transakcję dokonać. Podejrzany oświadczył, że chciałby rozpocząć starania o naprawienie szkody w części. Podczas przesłuchania w dniu 4 czerwca 2013 r. oskarżonemu K. F. (1) okazano „Potwierdzenie dyspozycji –Wpłata" z (...) Bank (...) S.A. na kwotę 20 600,00 oraz Wydruk potwierdzenia wykonanej operacji w sesji kasjerskiej – wpłata na nazwisko zleceniodawcy J. N.. Nazwa odbiorcy: K. S. (2). Oskarżony wyjaśnił, że nie podpisał tych dokumentów. Było tak, że G. K. (1) wpłacał na jego konto pieniądze, tak jak wyjaśniał wcześniej. On go o tym informował. A po kilku dniach prosił go, by te kwotę wypłacić. Następnie okazano:

- „Potwierdzenie dyspozycji –Wpłata" z (...) Bank (...) S.A. na kwotę 30 000,00 oraz Wydruk potwierdzenia wykonanej operacji w sesji kasjerskiej – wpłata na nazwisko zleceniodawcy K. S. (2). Nazwa odbiorcy: K. S. (2). Oskarżony stwierdził wówczas, że nie podpisał się na potwierdzeniu dyspozycji wpłaty 30.000 zł.

- „Potwierdzenie dyspozycji –Wpłata" z (...) Bank (...) S.A. na kwotę 21 000,00 oraz Wydruk potwierdzenia wykonanej operacji w sesji kasjerskiej – wpłata na nazwisko zleceniodawcy T. S.. Nazwa odbiorcy: K. S. (2). Oskarżony stwierdził wówczas, że nie podpisał się na potwierdzeniu dokonania wpłaty. Nie wie, czyj to jest podpis. Domyśla się, że mógł to zrobić G. K. (1). Chcę dodać, że G. K. (1) mówił mu zawsze, że to on wpłaca pieniądze na jego konto.

- „Potwierdzenie dyspozycji –Wpłata" z (...) Bank (...) S.A. na kwotę 7 500,00 oraz Wydruk potwierdzenia wykonanej operacji w sesji kasjerskiej – wpłata na nazwisko zleceniodawcy T. S.. Nazwa odbiorcy: K. S. (2). Oskarżony oświadczył, że nie podpisał tego potwierdzenia dokonania wpłaty. Nie wie kto podpisał ten dokument. Wnioskował tylko, że skoro G. K. (1) wpłacał na jego konto pieniądze, to być może on też podpisał się na potwierdzeniu wpłaty. Gdyby zobaczył podpis G. K. (1), to raczej byłby w stanie powiedzieć, że to jego podpis, natomiast w sytuacji gdy G. K. (1) podpisał się innym nazwiskiem, nie jest w stanie powiedzieć, czy to jego pismo.

- „Potwierdzenie dyspozycji –Wpłata" z (...) Bank (...) S.A. na kwotę 15 000,00 oraz Wydruk potwierdzenia wykonanej operacji w sesji kasjerskiej – wpłata na nazwisko zleceniodawcy K. S. (2). Nazwa odbiorcy: K. S. (2). Oskarżony oświadczył, że podpisał ten dokument. Ze względu na upływ czasu nie jest w stanie dzisiaj powiedzieć, czy pieniądze, które wpłacił, to były pieniądze od inwestora, czy też G. K. (1).

- „Potwierdzenie dyspozycji –Wpłata" z (...) Bank (...) S.A. na kwotę 42 000,00 oraz Wydruk potwierdzenia wykonanej operacji w sesji kasjerskiej – wpłata na nazwisko zleceniodawcy T. S.. Nazwa odbiorcy: K. S. (2). Oskarżony oświadczył, że nie podpisał tego dokumentu. Nie wie kto podpisał ten dokument moim nazwiskiem.

- „Potwierdzenie dyspozycji –Wpłata" z (...) Bank (...) S.A. na kwotę 13 000,00 oraz Wydruk potwierdzenia wykonanej operacji w sesji kasjerskiej – wpłata na nazwisko zleceniodawcy K. S. (2). Nazwa odbiorcy: K. S. (2). Oskarżony oświadczył, że podpisał ten dokument. Nie pamiętał ze względu na upływ czasu, skąd były te pieniądze.

Dodatkowo oskarżonemu okazano umowę rachunku, karty debetowej i korzystania z systemu bankowości elektronicznej z 24.07.2006 r. Oskarżony oświadczył, że podpisał dokument o nazwie „Dane do kartoteki klienta indywidualnego". Podpisał się też w miejscu przeznaczonym na wzór podpisu. Okazano podejrzanemu: „Protokół przyjęcia sprawy przez C. C. z dnia 25.06.2007 r." Podejrzany wyjaśnił, że tak było jak to zostało opisane w tym protokole, to jest cel reklamacji i tak to się odbywało. Oskarżony dodał, że przypomniało mu się, że był z G. na wyjeździe zagranicznym. On mu zaproponował taki wyjazd do W.. Oskarżony nie pamiętał dokładnej daty, ale miało to miejsce po złożeniu reklamacji w banku (...) S.A. , około czerwca 2010 r. Pojechał wraz z G. i jego kolegą o imieniu R.. Pojechali do nadmorskiej miejscowości niedaleko W. G. samochodem C. (...). Byli tam około 3 dni. Następnie oskarżony musiał wracać do pracy. G. mówił, żeby się nie martwić, że on zapłaci za paliwo. Za swoje noclegi oskarżony płacił sam. Za jedzenie było płacone na zmianę. Nie wie, czy ten R. płacił za jedzenie, nie pamiętał tego. Widział podczas tego wyjazdu, że G. K. (1) ma dużo gotówki. G. nie mówił mu, skąd ma tą gotówkę, ale go to nie dziwiło, bo on zwykle miał dużo gotówki. Gdy wtedy byli we W., przeszło mu przez głowę, że ten wyjazd może mieć coś wspólnego ze sposobem uzyskiwania pieniędzy z tzw. reklamacji. Podczas tego wyjazdu G. i ten R., w ciągu dnia znikali na czas do dwóch godzin. Gdy np. szli na plaże, G. mówił do R., żeby gdzieś poszli. G. mówił, że mają swoje sprawy. Oskarżony domyślał się, gdy widział więcej gotówki u G., że chodzi o wypłaty pieniędzy z bankomatów. Tego R. poznał w U7 w G., gdy przyjeżdżał pograć w bilard do G.. R. to wysoki mężczyzna, mniej więcej w wieku oskarżonego lub wieku G. K. (1). W czasie gry nie rozmawiali o interesach, były to takie ogólne rozmowy. Nie wie, czym ten R. się zajmował. Po wyjeździe do W. już nigdy więcej nie widział tego R.. Byłby w stanie rozpoznać go na zdjęciu. Oskarżonemu przypomniało się jeszcze, że podczas tego wyjazdu, G. K. (1) gdy płacił, wyciągał plik pieniędzy z kieszeni. Na początku wyjazdu plik był mniejszy, a później większy. Oskarżonemu nie przypomniały się żadne inne szczegóły dotyczące tego wyjazdu, ani mężczyzny o imieniu R.. G. K. (1) zwracał się do tego mężczyzny imieniem R..

(dowód: wyjaśnienia K.F. k. 4932-4935, 4977-4980, 5399-5402, 5824-5828)

Przesłuchany w toku postępowania sądowego K. F. (1) przyznał się do popełnienia zarzucanych mi czynów i odmówił składania wyjaśnień. Oskarżony po odczytaniu mu wyjaśnień z postępowania przygotowawczego podał, iż

nie podtrzymuję wyjaśnień w tej części, że wiedział, że pieniądze giną z konta, bo wiedział, że będzie się odbywała reklamacja na określoną kwotę, że te pieniądze będą gdzieś wypłacone, nie wiedziałem gdzie będą wypłacane. Miał taką wiedzę od G. K. (1). Podtrzymał wyjaśnienia w zakresie okoliczności związanej ze znajomością z G. K. (1). Od 2009 nie miał z nim kontaktu jak miał kiedyś, od 2009 roku widywali się gdzieś raz na dwa miesiące. Od G. K. (1) wiedział, że te pieniądze będą wypłacane. Jeżeli chodzi o kwestie techniczne jak to będzie, gdzie to się będzie odbywało to G. nie informował go o takich szczegółach. Jego rola polegała na tym, że miał założyć konto, konto miał założone wcześniej. Konto (...) miał wcześniej założone, a konto do którego się przyznał w (...) założył około pół roku przed reklamacją. G. doradził mu żebym to konto założył. Mówił, że to jest dobry bank i że ewentualnie jak by chciał zarobić to w tym banku on ma to sprawdzone, że takie reklamacje są wypłacane. Zarobek miał polegać na reklamacji nie wypłacanych przeze niego kwot. Miał robić wpłaty wypłaty z tego konta żeby uwiarygodnić się, że to konto jest używane, wypłaty miały być w różnych miastach czy różnych miejscach. Dokonywał takich wpłat i wpłat. Częściowo miał własne wpłaty a częściowo G. wpłacał. Jeszcze miał zgłosić reklamacje do banku. W banku go kierowano, w (...) jak pani do niego dzwoniła to powiedziała, że ma na drugi dzień zgłosić reklamację do oddziału. Pracownica skontaktowała się z nim telefonicznie i pytała się czy w takich miejscowościach, poza granicami kraju dokonywał wypłat. Mówił, że wypłat nie dokonywał, że jestem na miejscu w G., a jak środki giną to niech zablokuje kartę, bo jest na miejscu w G.. Podał, iż nie ma wiedzy kto mógł te środki wypłacać. Pieniądze miały być wypłacane w bankomacie. Podał, iż przekazywał G. K. (1) kartę i (...) do karty. Nie informował go co ma zamiar z tym zrobić. Zwracał mu kartę po paru dniach. Mieli się dzielić reklamowaną kwotą z G. K. (1). Z tej kwoty miały być odliczone koszty G. a reszta podzielona na pół, to miały być koszty wyjazdu w inne miejscowości, były to koszty 6000 - 7000 zł. G. K. (1) raczej się nie tłumaczył poprostu mówił, że koszty są w takiej wysokości i nie podawał szczegółów. Podał, iż dokonywał wpłat też częściowo ze swoich środków na konta, a środki miał od klientów, u których akurat wykonywał inwestycję. Inwestycje związane z prowadzoną działalnością gospodarcza. Jeżeli chodzi o koszty to kwota była uzależniona od kursów euro. Kwota, która była wypłacona za granicą była mniejsza od kwoty, która była kwoty reklamowanej, tzn. kwota wypłacana za granicą była mniejsza od kwoty reklamowanej. G. tłumaczył to było tak, że bank pobierał swoją prowizję na kursie euro. Dodatkowo wyjaśnił, iż ani teraz ani na etapie postępowanie przygotowawczego nie było łatwo składać wyjaśnienia, ponieważ byli z G. kiedyś dobrymi kolegami. Trudno mu składać zeznania obciążające go i po części jego, ale zbiegiem czasu stwierdził, że to była kompletna głupota z jego strony. Zdecydował się ujawnić całą wiedzę przed organami ścigania jaką posiada, tak przed prokuratorem jak i przed sądem.Dodatkowo wyjaśnił, iż w 2009 bądź 2008 roku nie pamięta dokładnie G. poprosił go żeby wziął kredyt dla niego a on go będzie spłacał. Faktycznie regularnie G. spłacał ten kredyt, ale w pewnym momencie zwrócił się do niego żeby zrobił mu reklamację z (...), bo chciałby ten kredyt spłacić z pieniędzy, które wspólnie zarabiają, tam została kwota około 18 tysięcy zł. Tak jak wcześniej powiedział tą reklamację zgłosił. Jak reklamacja została uznana z pieniędzy zarobionych w (...) z reklamacji G. go poprosił żeby mu jeszcze przedłużył termin tej pożyczki na co się oczywiście zgodził po czym po około miesiącu powiedział, że ma pieniądze zblokowane, że ma problemy z (...) więc pieniędzy tych mu nie odda i żeby uznali, że tej reklamacji w (...) nie było, kredyt wzięty dla G. spłacił z pieniędzy reklamowanych w (...).

(dowód: wyjaśnienia K.F. k. 8051-8054)

Z przeprowadzonego wywiadu środowiskowego wynikało, że oskarżony nie był leczony psychiatrycznie, błędnie wpisano, że przeszedł pozytywnie terapię odwykową. Nie nadużywa alkoholu. Stan zdrowia oskarżonego jest dobry.

(dowód : wywiad środowiskowy k. 5639-5641)

K. F. (1) nie był karany sądownie

(dowód: karta karna k. 6498, 9793).

Przesłuchana w charakterze podejrzanej w dniu 9 stycznia 2013 r. G. K. (2) d. G. nie przyznała się do zarzucanych mu czynów. Wyjaśniła jednakże, że była taka sytuacja, związana z karta płatniczą w 2010 r. , gdy jej zakład pracy obchodził 40 lecie istnienia. W podobnym czasie każdy z pracowników otrzymał nagrodę pieniężna- na konto. Oskarżona próbowała wybrać pieniądze z bankomatu i wtedy karta została zatrzymana przez bankomat. Nie pamiętała, czy karta

została zatrzymana czy odrzucona. Oskarżona poszła to wyjaśnić do tego oddziału, w którym znajdował się bankomat. Pani obsługująca na początku nie zauważyła żadnych uchybień, przeszła się z oskarżoną jeszcze raz do bankomatu. Pracownik banku zaczęła się wgłębiać w jej konto i wówczas wyszło, że były dwie wypłaty z za granicy. Oskarżona wówczas stwierdziła, że oczywiście za granicą nie była. Oskarżona była zdziwiona, ale pani z banku spisała wszelkie dane i bank miał to wyjaśniać. Sprawa się toczyła, po miesiącu czy półtorej otrzymała na konto pieniądze i sprawa się zakończyła. Oskarżona wyjaśniła, że konto prawdopodobnie założyła w 2008 r., zaraz po sprawie rozwodowej. Konto to było zasilane przede wszystkim z (...) i była to pensja. Oskarżona podczas przesłuchania wyjaśniła również, że jej znajomy, G., nazwiska nie pamiętała, coś na ,,K. Poznali się przez Internet, od czasu od czasu się do niej odzywał. Któregoś razu poprosił ją o przysługę, miała wpłacić i wypłacić z konta pewne kwoty. Oskarżony obiecywał jej za tę przysługę jakieś grosze, że jej odpali. Zgodziła się na to. Było to wynikiem trudnej sytuacji materialnej. Nie pytała i nie interesował się tym, skąd są te pieniądze. Ten G. mówił, że ma się nie martwić, że wszystko jest legalne. Zrobiła wtedy tak, jak powiedział jej ten G.. Nie otrzymała od niego żadnego wynagrodzenia. Później pytała go, czy on jej zapłaci, ale jakoś się to wszystko rozmyło. Później była jeszcze taka sytuacja, że G. namówił ją na założenie konta w innym banku. Oskarżona założyła to konto, ale nie pamiętała w jakim banku. Znowu G. prosił ją, żeby wpłacała i wypłacała pieniądze. Gdy wypłaciła ostatnie z tych pieniędzy odmówiła współpracy z G.. Na tym drugim koncie była taka sytuacja, że karta została zablokowana. Wtedy przypomniała sobie poprzednią sytuację z kontem i zaniechała współpracy. Powiedziała G., że nie chce mieć z nim żadnego kontaktu. Oskarżona w późniejszym czasie uświadomiła sobie, że jest to nieciekawa sprawa, bo G. ciągał ją po oddziałach, kazał wypłać i wpłacać pieniądze. Natomiast stanowczo podkreśliła, że nie udostępniała nikomu kodu (...) do karty. Nikomu też nie dawała karty, żeby wypłacał pieniądze. Kartę zawsze miała przy sobie, nikomu karty nie użyczała. Nie potrafiła wyjaśnić, w jaki sposób mogło dojść do skopiowania karty. Po tych zdarzeniach skontaktowała się z tym G., powiedziała mu o swojej sprawie z bankiem i kradzieżą pieniędzy. On powiedział, że nic na ten temat nie wie. Przesłuchiwana ponownie w dniu 10 stycznia oskarżona G. K. (2) d. G. dodatkowo wyjaśniła, że G. K. (1) ostatni raz widziała około jednego roku temu. Było to dwa , trzy dni po tym jak była przesłuchiwana jako świadek w (...). G. K. (1) pytał się jej, czy była już wzywana. Wtedy oskarżona powiedziała, że nie była jeszcze wzywana. G. K. (1) powiedział wówczas, że może być wzywana. On zapytał, czy wie co ma mówić, a oskarżona odpowiedziała, że wie. Wtedy kiedy były te wpłaty i wypłaty na konto, to G. K. (1) mówił, że w razie czego ma powiedzieć, że nic nie wie oraz że nie zna G. K. (1). Dalej wyjaśniła, że G. K. (1) poznała około sześciu lat temu przez internet. Była to niezobowiązująca znajomość, było tak, że brał ją na kolację, kiedyś brał ją na spacer z jej i jego dzieckiem. Chodził zawsze dobrze ubrany. Czasami się pochwalił, że był na wakacjach za granicą. Kiedyś też próbował namówić oskarżoną na spotkanie intymne, natomiast oskarżona odmówiła. Był taki czas, że w ogóle się nie spotykali. Odezwał się w czasie, gdy akurat jej były mąż nie zapłacił za alimenty. G. K. (1) namawiał ją wtedy na te wpłaty i wypłaty bardzo usilnie. On widział , że oskarżona jest w kropce i dlatego nie zajęło mu to dużo czasu. Na początku miały być tylko wpłaty i wypłaty pieniędzy. Było tak, że kazał jej wpłacić jednego dnia pieniądze i tego samego dnia wypłacić. Te pieniądze na pewno nie były fałszywe, bo bank by się zorientował. Jeżeli chodzi o kartę z banku (...), to faktycznie było tak, że on wyciągnął kartę. Było tak, że oskarżona była u niego na imprezie. Z posiadanej przez nią wiedzy wynikało, że miał najpierw jedno biuro masażu, a później chwalił się, że otworzył drugie na rogu (...). Nie jest to zwykły masaż, tylko erotyczny. Nazywa się (...) Masaż. Na tej imprezie były dwie dziewczyny i jeszcze jeden mężczyzna. Oskarżona wówczas przypomniała sobie sytuację z kartą. Było tak, że z rozmowy wyszło, że G. K. (1) zainteresował się jaką ona ma kartę, czy jest z chipem, czy na pasek. Oskarżona mu tę kartę pokazała. On wziął ją do ręki, ale oskarżona nie pamiętała szczegółów. Pamiętała, że wychodziła do toalety, nie pamiętała jednak, czy on jej oddawał ją później, czy ona leżała na stole. Mogła być taka sytuacja, że przez około 10 minut nie była w jej posiadaniu. Przypomniała sobie, że po jakimś czasie zmęczyła się tą imprezą. On dał jej wtedy parę złotych na taksówkę i pojechała do domu. Oskarżona wyjaśniła ponadto, że po tym jak się dowiedziała, że z jej konta były wypłaty, na początku nie skojarzyła tego z G. K. (1). Podczas kolejnego spotkania z G. K. (1) związanego prawdopodobnie z dalszymi wpłatami i wypłatami zapytała go, czy ma coś wspólnego z tym, że z jej konta były wypłaty za granicą. On wówczas zaczął się wykręcać. Uniknął tego tematu i ostatecznie żadnej odpowiedzi od niego nie uzyskała. Oskarżona powiedziałam m, że jej karta została zablokowana. Po tych zdarzeniach bankiem (...) kazał jej założyć drugie konto, tłumaczył, że skoro miała problemy w tamtym banku, to trzeba nowe konto założyć. Oskarżona przypomniała sobie, że odnośnie tego konta z którego dokonywane były wypłaty, G. K. (1) namawiał ją, żeby powiększyła limit wypłat. Próbowała to zrobić, ale bank się nie zgodził, bo miała zbyt małe dochody. Jeżeli chodzi o konto w tym drugim banku, to oskarżona była

bardzo niechętna, żeby znowu wpłacać i wypłacać tam pieniądze. Jednakże mimo tego, wpłacała i wypłacała pieniądze na to konto. Powiedziała też G. K. (1), że mu się nie podoba cała ta sytuacja i że chce zrezygnować. On powiedział , że to będzie ostatni raz. Oskarżona przypomniał sobie , że G. K. (1) zawiózł ją do oddziału banku na C. i tam miała wypłacić pieniądze w bankomacie. I okazało się, że nie mogła, bo karta była anulowana. Wtedy oskarżona oznajmiła G. K. (1), że z tego rezygnuję i wypłaciła pieniądze. Krótko po tych zdarzeniach spotkała się z G. K. (1), on jej powiedział ,że żadnych pieniędzy jej nie da, bo coś nie wyszło. Powiedział też, że będzie lepiej, jak przez pewien czas nie będą się razem spotykać. Reklamację w banku składała samodzielnie, chyba nawet w ten sam dzień. Rozmawiała na ten temat z pracownikiem banku. Odnośnie P. Kodu do karty bankomatowej, to oskarżona powiedziała, że nie ma pamięci do cyfr. Dlatego też, używała tych samych cyfr w różnych kodach. W czasie rozmów z G. K. (1) powiedziała mu, że jej kod do telefonu jest taki sam jak jej (...) do karty. Gdy spotykali się z G. K. (1), on często proponował jej, że odwiezie ją do domu. Gdy wsiadała do niego do samochodu, prosił ją, żeby wyłączała telefon. Ona wtedy telefon wyłączała, ale też włączała wprowadzając kod w obecności G. K. (1). Domyślała się, że w ten sposób mógł poznać kod do jej karty bankomatowej. Oskarżona nie wiedziała dlaczego wcześniej nie powiedziała całej prawdy, myślała że z tego uda jej się wybrnąć. Podczas kolejnego przesłuchania w dniu 08.07.2013 r. oskarżonej okazano dowody wpłat dokonywanych na jej konto osobiste w (...) S.A. Oskarżona potwierdziła, że nakreśliła je własnym pismem odręcznym.

(dowód: wyjaśnienia G. K. d. G. (...)- (...), (...)- (...), (...)- (...)).

Przesłuchana w toku postępowania sądowego G. K. (2) d. G. nie przyznała się do popełnienia zarzucanego i odmówiła składania wyjaśnień i podtrzymała wyjaśnienia złożone w toku postępowania przygotowawczego.

(dowód: wyjaśnienia G. K. k. 8054)

G. K. z d. G. nie była karana sądownie

(dowód: karta karna k. 6499, 9792).

Przesłuchany w charakterze podejrzanego w dniu 11 marca 2013 r. M. R. (1) nie przyznał się do zarzucanego mu czynu. W okresie, który jest wskazany w treści postanowienia o przedstawieniu zarzutów faktycznie zostały mu pobrane środki. Pamiętał, że w nocy zadzwoniono do niego z banku, z zapytaniem, czy jest poza granicami kraju, bo właśnie w danej chwili wypłacane są środki z jego konta. W miarę możliwości, poprosił o zablokowanie konta, bo był wówczas w domu i został właśnie obudzony. Była około druga w nocy. Na drugi dzień rano pojechał do placówki banku (...) S.A. i poszedł do Pani, która była opiekunem kont firmowych, w tym jego konta. Ona powiedziała, że w takiej sprawie ma złożyć zażalenie, a bank mu zwróci te pieniążki. W tym samym dniu napisał zażalenie, a Pani w banku podpowiadała mu jak pisać. Złożył zażalenie w banku. Wyszedł z banku, udał się do pracy albo do domu. Po złożeniu zażalenia kontaktował się z G. K. (1), że właśnie miał taką sytuację, że był w domu, że z konta zniknęły mu pieniążki. Nie pamiętał jednak w jakim czasie po złożeniu zażalenia, kontaktował się z G. K. (1). Te pieniążki znalazły się po dwóch czy trzech tygodniach na jego koncie. Pieniądze na konto zostały przekazane w wyniku reklamacji. Odpowiadając na pytanie obrońcy stwierdził, że jego karta kredytowa znajdowała się w samochodzie i ten samochód miał pożyczony panu G.. Chodzi o G. K. (1). W samochodzie był cały portfel. Kartę wydaną do konta w banku (...) S.A. udostępniał dwa razy G. K. (1) i dwa razy żonie. Miała miejsce taka sytuacja, że pożyczył samochód G. K. (1). W tym samochodzie znajdowały się jego dokumenty, łącznie z kartą. Miała też miejsce taka sytuacja, że gdy był w Egipcie, to spotkał G. K. (1) na lotnisku w G. przed wylotem. Lecieli do tego samego hotelu. To nie był jednak ich wspólny wyjazd. W Egipcie miała miejsce taka sytuacja, że przekazał G. K. (1) swoją kartę, bo trzeba było wypłacić pieniądze z bankomatu. Udostępnił mu wtedy też kod pin. W Egipcie zarówno G. K. (1) ,jak i on sam byli ze swoimi żonami. Na kolejne pytania oskarżony wyjaśnił, że miałem sklep mięsny w G. i poprosił pana G. o pomoc w zakresie ochrony. G. K. (1) znał od 2009 r. lub 2010 r. W Egipcie był dwa razy w życiu. Pierwszy raz był w 2010 r. Nie pamiętał miesiąca, a drugi raz był 6 grudnia 2011 r. Pierwszy wyjazd do Egiptu miał miejsce przed całą akcją z bankiem i złożoną reklamacją.. Na jego rachunku przed dokonaniem wypłat, znajdowało się ok. 70 000 zł. To było więcej niż zazwyczaj. Na rachunku trzymał nie więcej niż 90.000 -100.000 zł. Średnia kwota na jego rachunku to było około 30-50 tys. zł. Nie przypominał sobie, dlaczego po zgłoszeniu reklamacji zwrócił się do G. K. (1). Stwierdził ,ze głównie z tego powodu, że G. K. (1) miał podobną

sytuację z bankiem. W tym czasie regularnie kontaktował się z G. K. (1). Poza G. K. (1) oraz jego żoną nikomu więcej nie udostępniał swojej karty. W Egipcie przekazał swoją kartę G. K. (1), dlatego że był pod wpływem alkoholu i obawiał się, że będzie miał kłopoty z powrotem. A poza tym trzeba było opuścić hotel, ażeby wypłacić pieniądze. Alkohol też trzeba było zakupić poza hotelem. Po złożeniu przez oskarżonego reklamacji, oskarżony rozmawiał z G. K. (1) na temat rachunków bankowych, kart, wypłat pieniędzy, ale nie pamiętał, w jakich było to okolicznościach. Oskarżony wyjaśnił , że zna R. B. (1), ponieważ od niego miał kupić działkę w Ł.. Pracował w B. T., jako przedstawiciel handlowy od 9 lat. Pracował na rejonie P., aż po S.. Nie pamiętał kiedy to było, znalazł wówczas ogłoszenie, była to wywieszka z numerem telefonu. Skontaktował się z panem R., gdzie go wcześniej nie znał. W czasie spotkania pan R. powiedział, że gdzieś wyjeżdża i że szybko musi sprzedać działkę. Podczas drugiego spotkania u notariusza w G. przekazał mu zaliczkę w kwocie 40.000 zł. Resztę pieniążków miał przelać po dwóch tygodniach jemu na konto. W tym czasie chciał rozwinąć swoją działalność. Po dwóch tygodniach miał mu wpłacić resztę pieniędzy, ale nie wpłacił, bo zabrakło tych pieniędzy na jego koncie. Miał dopłacić jeszcze 30 lub 40 tysięcy złotych, ale nie mógł tego zrobić, bo pieniądze zniknęły z jego konta. Nie pamiętał, czy było to przed upływem tych dwóch tygodni, czy po tym, ale skontaktował się z G. K. (1) i opisał mu tę sytuację. On powiedział, że oskarżony ma mu skserować wszystkie dokumenty i mu dostarczyć, a on zmontuje pismo do banku i to później wyśle. Przy podpisaniu aktu notarialnego, pan R. powiedział mu, że jak nie wpłaci pieniędzy do danej ustalonej daty, to wpłacone pieniądze przepadają. Przekazał kserokopie dokumentów G. K. (1) oraz oryginały dokumentów, bo chciał, żeby je przejrzał. Po pewnym czasie G. K. (1) powiedział mu, że przekazane przeze niego dokumenty przepadły, bo Policja lub inna instytucja je zabrała. Od tego czasu przestał drążyć ten temat, bo nie miał żadnych dokumentów. Pytał o to G., ale on powiedział, że jak na akcie notarialnym jest tak napisane, to pieniądze przepadają. Z panem B. stracił kontakt. Został oszukany „na maksa" przez pana B.. Nie dał mu nawet możliwości, żeby te pieniądze mu wpłacić kilka dni po terminie. Oskarżony przypuszczał, że R. B. (1) i G. K. (1) znali się wcześniej. Na pytanie obrońcy oskarżony odpowiedział, że tak jak powiedział, miał na koncie 70 000 zł, co było więcej niż miał zazwyczaj, a związane to było z tym, że przygotowywał się do zakupu działki. Po upływie terminu wpłaty drugiej części pieniędzy za działkę, próbował się skontaktować z R. B. (1), ale on nie odbierał telefonu. W reklamacji nic nie napisał o tym, że zabrakło mu pieniędzy na zakup działki. Do banku napisał też drugie pismo. Pisał je osobiście własnymi słowami i dostał odpowiedź z banku, że oni nic na to nie poradzą, nie zwrócą mu tych pieniędzy tj. 40.000 zł. Gdy dostał odpowiedź z banku, to zaniósł ją do G. K. (1) wraz z pozostałymi dokumentami dotyczącymi działki. Nie dostał żadnego pisma, ani maila od R. B. (1), że przepada mu zadatek. Ostatniego dnia terminu do wpłacenia zadatku, R. B. (1) poinformował go telefonicznie, że jak nie wpłaci drugiej części, to pieniążki już wpłacone przepadną. Myślał, że te pieniądze - 40.000 zł odda mu bank, ponieważ w jednej z rozmów z G. K. (1), on zapewniał go, że bank powinien oddać mu te pieniądze. W banku miał dyspozycję przelewu z opóźnioną datą jego realizacji na tę drugą ratę za działkę. Wydawało mu się, że skoro bank nie wykonał tej dyspozycji, to jest to wina banku. Podczas kolejnego przesłuchania w charakterze podejrzanego w dniu 16.05.2013 r. oskarżony M. R. (1) odmówił składania wyjaśnień. Przesłuchany ponownie w dniu 10.07.2013 r. w siedzibie (...), M. R. (1) wyjaśnił, że wszelkie wpłaty i wypłaty pieniędzy na moje konta bankowe w (...) SA i w (...) Banku SA dokonywał osobiście. Podpisy zamieszczone na okazanych mu dokumentach, to jest wydrukach, potwierdzeniach wpłat i wypłat pieniężnych z mojego rachunku w banku (...) SA, nakreślił osobiście. Natomiast jeśli chodzi o dokument - potwierdzenie dyspozycji - wpłata z 08.03.2010 r., kwoty 4,600 zł na rachunek bankowy M. R. (1) o nr (...), zawierający w swej treści odręcznie nakreślony podpis o treści (...), to stwierdził, że jest to podpis jego żony J. R., która osobiście dokonała powyższej wpłaty pieniężnej. Kolejny dokument – potwierdzenie, dyspozycji - wpłata z 28.01.2010 r., kwoty 30.000 zł na rachunek bankowy M. R. (1) o nr (...), zawierające w swej treści odręcznie nakreślony podpis o nieczytelnej treści, to wpłaty tej dokonał na konto osobiście, podpis też sam nakreślił, nie posiadał wiedzy natomiast dlaczego w danych zleceniodawcy widniejących w dokumencie wpisany jest K. R. - czyli mój ojciec. W sprawie dokumentu - potwierdzenie dyspozycji - wpłata z 25.02.2010 r., kwoty 46.000 zł na rachunek bankowy M. R. (1) o nr (...), zawierające w swej treści odręcznie nakreślony podpis o treści (...), oskarżony wyjaśnił, że była to wpłata pieniędzy przez klienta za zakup samochodu. Sprzedał auto klientce. Nie kojarzył osoby o danych H. G.. W tym czasie zajmował się sprowadzaniem aut z Niemiec dla klientów. Sam nie sporządził tego podpisu, na okazanym mu dokumencie, to musiała podpisać się osoba wpłacająca pieniądze. Nie wiedział jednak, czy tą klientką była H. G., taki przynajmniej podpis i takie dane widnieją na okazanym mi dokumencie. W tamtym czasie oskarżony sprzedawał około 5 samochodów miesięcznie, tak więc nie pamiętał nazwisk klientów. Większość tych klientów podpisywała umowy, na których jako sprzedawcy byli podpisani obywatele Niemiec, to jest poprzedni właściciel pojazdów. Kolejny

dokument - wydruk potwierdzenia wykonanej operacji w sesji kasjerskiej -wpłata z 07.04.2010 r., kwoty 40.000 zł na rachunek bankowy M. R. (1) o nr (...), zawierający w swej treści odręcznie nakreślony podpis o treści (...), oskarżony wyjaśnił, że nie nakreślił tego podpisu i nie dokonywał tej operacji bankowej. Jest to bardzo podobna sytuacja do tej, którą już wyżej opisał, a mianowicie na 99,5% związaną ze sprzedażą samochodu. Nie znał osoby o danych A. N., podpis pochodzi od klientki lub od osoby ją reprezentującej. Tak samo wygląda sprawa z dokumentem - potwierdzenie dyspozycji - wpłata z 25.02.2010 r., kwoty 34.650 zł na rachunek bankowy M. R. (1) o nr (...), zawierające w swej treści odręcznie nakreślony podpis o nieczytelnej treści. Jest to dokument związany ze sprzedażą auta. Nie zna osoby o danych J. K. (1). Nie podpisał się na tym dokumencie, ani nie dokonał przedmiotowej transakcji bankowej. Podpis na okazanym mu dokumencie pochodzi od klienta lub od osoby jego reprezentującej. Bliższe dane klientów widniejących na tych wpłatach mogą być potwierdzone przeze niego umową sprzedaży auta, których jednak na obecną chwile nie posiadał. Kwoty wpłat też tą drogą mogą być potwierdzone. Zdarzało się, że klientka dzwoniła do kogoś przy nim i mówiła, żeby ta osoba wpłaciła pieniądze na jego konto. (...) było zaliczkowane lub nawet zabierane w ten sam dzień.

(dowód: wyjaśnienia M. R. k. 5160-5164, 5740-5742, 6125-6133).

Przesłuchany w toku postępowania sądowego M. R. (1) nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i odmówił składania wyjaśnień i podtrzymał wyjaśnienia złożone w toku postępowania przygotowawczego. Dodatkowo wyjaśnił, iż jeżeli chodzi o poznanie się z G. K. (1) to było to wcześniej, wcześniej niż na lotnisku i nie pamięta dlaczego w tych zeznaniach powiedział, że poznali się na lotnisku, bo już trochę czasu miało.

(dowód: wyjaśnienia M. R. k. 8055)

M. R. (1) był karany sądownie.

(dowód: karta karna k.9789-9791).

Przesłuchany w charakterze podejrzanego w dniu 6 maja 2013 r. R. B. (1) nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Wyjaśnił, że w 2009 r. rozwiódł się z żoną. Już wcześniej znał G. K. (1). Jego mama, która już nie żyje była jego matką chrzestną. Przed 2009 r. spotykali się rzadko, poza tym oskarżony pracował za granicą w Danii. Gdy się rozwiódł spotkał się z G. K. (1), spotykali się raz na jakiś czas. G. K. (1) jako kolega wspierał go w tamtym czasie. On zaproponował mu w pewnym momencie, żeby założyć konto w banku. G. powiedział, że na tym koncie musi się coś dziać i że on będzie mu robił wpłaty na to konto. G. faktycznie wpłacał pieniądze na jego konto. Sam nie śledził, kiedy on wpłacał pieniądze, natomiast pieniądze wypłacał z konta na polecenie G. K. (1). Pieniądze, które wypłacił, przekazywał G. K. (1). Po pewnym czasie spotkał się z G. K. (1). W czasie rozmowy on mu powiedział, żeby przygotować się na to, że pieniądze znikną z konta. Oskarżonego trochę to zdziwiło, ale w tym czasie pracował za granicą w Danii, mógł się utrzymać, więc nie naciskał w żaden sposób na G. i nie interesował się bliżej tym, na czym to wszystko ma polegać. Wiedział, że dostanie część uzyskanych pieniędzy, ale nie było to dla niego bardzo pilne. G. K. (1) powiedział mu, że ma pójść do banku, powiedzieć, że chce wypłacić pieniądze z konta, ale tych pieniędzy tam miało nie być. Nie pamiętał, czy G. K. (1) powiedział mu, że ma zgłosić reklamację. Oskarżony faktycznie poszedł do banku, zgłosił, że pieniędzy nie ma na koncie. Po zgłoszeniu, pani w banku powiedziała, żeby się nie denerwować, że środki zostaną na pewno zwrócone. Nie dowiedział się, w jaki sposób środki zniknęły z konta. Po pewnym czasie pieniądze zostały przekazane na jego konto. Wypłacił pieniądze, które zostały przekazane na konto, nie pamiętał jednak czy w bankomacie, czy w oddziale banku. Pieniądze przekazał G. K. (1). Miał dostać połowę z uzyskanej kwoty, czyli 30 tysięcy złotych, a dostał 12 tysięcy złotych. Nie pamiętał, czy przekazał całość pieniędzy G. K. (1), a on mu oddał 12 tysięcy złotych, czy było inaczej. W tym czasie rozpoczął też remont łazienki w swoim mieszkaniu. W tym też czasie poznał P. z G., było to latem. Ona nie miała nic wspólnego z zakładaniem kont. Oskarżony wyjaśnił, że nic jej nie mówił na temat zakładania konta, gromadzenia środków. P. faktycznie znała G. K. (1). Oskarżony spotykał się z P. około ośmiu miesięcy. Podczas rozmowy z G. K. (1) on zaproponował, że może mu sprzedać działkę, była ona gdzieś pod L., chyba w Ł.. Kupił tę działkę od G. K. (1), później się okazało, że trzeba zmienić status tej działki. Później stwierdził, że nie chce tej działki. Za tę samą kwotę, za jaką kupił tę działkę, czyli 40 tys. złotych, miał sprzedać znajomemu G. K. (1). Ten kupujący, którego nazwiska nie pamiętał, zapłacił zadatek Kupujący nie dotrzymał terminu zapłaty pieniędzy, a zatem oskarżony

zatrzymał zadatek, a następnie sprzedał działkę żonie G. K. (1). Zgodnie ze swoimi wyjaśnieniami, oskarżony nie miał pojęcia na temat podrabiania kart. Został namówiony przez G. K. (1), żeby założyc rachunek w banku. Nic nie wiem na temat wypłat za granicą. G. K. (1) powiedział mu, że pieniądze z konta zginą, ale po pewnym czasie dostanie je z powrotem. Oskarżony stwierdził, że nikomu nie przekazywał karty płatniczje, nikomu nie udostępniał tej karty nawet na chwilę. G. K. (1) znał numer jego rachunku bankowego, bo wpłacał na ten rachunek pieniądze. Natomiast podczas posiedzenia w przedmiocie tymczasowego aresztowania w dniu 7 maja 2013 r., oskarżony wyjaśnił, że wziął pożyczkę, a pieniądze przekazał G. K. (1), który nimi operował. Mówił o tym, że w pewnym momencie pieniądze znikną z konta i dostanie je z powrotem z górką. G. K. (1) miał wziąć od niego kartę płatniczą i ją skopiować, a później zadzwoni do oskarżonego i powie co dalej robić. W tym dniu, w którym G. K. (1) miał do niego zadzwonić, oskarżony miał czekać w miejscu swojego zamieszkania. Później oskarżony dostał wiadomość od G. K. (1), ażeby pójść do banku, spróbować wybrać pieniądze, a następnie zgłosić reklamację. Oskarżony stwierdził, że był świadomy tego, że karta była skopiowana, bo oryginalną kartę miał przy sobie. Oskarżony zatem podkreślił, że udostępnił on swoją kartę do konta G. K. (1). Oskarżony stwierdził, że nie przekazywał karty płatniczej P. W. (1). Wszelkie inne ustalenia miały być pomiędzy G. K. (1) a P. W. (1). Od oskarżonego, P. W. (1) nie otrzymywała żadnych poleceń dokonywania operacji bankowych. Przesłuchany ponownie w dniu 25 czerwca 2013 r. R. B. (1) , odpowiadając na pytanie przesłuchującego wyjaśnił, że nie pamięta czy udostępniał innym osobom kartę, ale na pewno nie udostępniał jej w celu podrobienia. Dodał ponadto, że nie polega na prawdzie to co mówi jego była dziewczyna P. W. (1), albowiem nie namawiał jej do takich działań, jakie ona opisała. Pieniądze, które uzyskał od banku oddał G. K. (1). Przesłuchany w dniu 12.07.2013 r. wyjaśnił, że operacje bankowe w postaci wpłat i wypłat pieniędzy z wykorzystaniem jego konta bankowego w (...) SA dokonywał częściowo osobiście, część tych operacji dokonał G. K. (1). Nie wie czy on dokonywał tylko wpłat, czy też dokonywał wypłat. Nie ma pojęcia czy ktoś inny mógł również przeprowadzać takie operacje bankowe na jego koncie w (...) S.A.. Tam gdzie sam robił wpłaty lub wypłaty pieniędzy z konta osobistego, to na dokumentach potwierdzających te transakcje podpisywał się osobiście. Na pozostałej dokumentacji bankowej dotyczącej transakcji zrealizowanych przez K. to nie jest w stanie powiedzieć kto na niej się podpisywał. On sam zawsze podpisywał się na tych dokumentach swoim imieniemi nazwiskiem. Okazane mu dokumenty potwierdzają wykonane przeze niego operacje bankowe na rachunku bankowym w (...) S.A., co więcej, widniejące w treści okazanych mu dokumentach podpisy nakreślił własnoręcznie. Jednakże zaznaczył, że inaczej sprawa wygląda w odniesieniu do dokumentu -wydruk potwierdzenia wykonanej operacji w sesji kasjerskiej - wpłata z 01.09.2009 r., kwoty 1,500 zł na rachunek bankowy R. B. (1) o nr (...) - zawierający w swej treści -rubryka zleceniodawca - odręcznie nakreślony podpis o nieczytelnej treści. Ten dokument nie został przeze niego podpisany, mało tego nie dokonał też takiej wpłaty na swoje konto. Na dokumencie widnieją jego dane jako wpłacającego, ale to nie jest jego podpis, podejrzewał, że złożył go G. K. (1). Tak samo jest z dokumentem - potwierdzenie dyspozycji - wpłata z 09.12.2009 r., kwoty 8.700 zł na rachunek bankowy R. B. (1) o nr (...), zawierające w swej treści odręcznie nakreślony podpis o nieczytelnej treści. Widniejący na tym potwierdzeniu podpis nie został przeze niego nakreślony, nawet nie wie kim jest J. J. (2), która miała dokonać tej wpłaty. Na pewno nie dokonał tej wpłaty. Oskarżony podejrzewał, że to K. się podpisał na okazanym mu dokumencie. Identycznie jest z dokumentem - potwierdzenie dyspozycji - wpłata z 11.12.2009 r., kwoty 43.000 zł na rachunek bankowy R. B. (1) o nr (...), zawierające w swej treści odręcznie nakreślony podpis o treści (...). Nie sporządził podpisu, który widnieje na okazanym mu potwierdzeniu, nawet nie dokonał takiej wpłaty pieniężnej. Na dokumencie widnieją dane wpłacającego - T. B., może chodziło o jego matkę, jednak z całą pewnością wykluczył, aby jego matka dokonała takiej wpłaty, zwłaszcza na taką sumę, co więcej nie jest to podpis jego matki. Jeśli chodzi o potwierdzenie dyspozycji - wpłata kwoty 1.500 zł na rachunek bankowy R. B. (1) o nr (...), zawierające w swej treści odręcznie nakreślony podpis o nieczytelnej treści, to również oskarżony stwierdził, że widniejący tam podpis nie został przez niego nakreślony. Tej operacji nie przeprowadził, podejrzewał, że tak jak w poprzednich przypadkach podpis na dokumencie złożył K.. Podobnie wygląda sytuacja z potwierdzeniem dyspozycji - wpłata z 07.07.2009 r., kwoty 18.000 zł na rachunek bankowy R. B. (1) o nr (...), zawierającym w swej treści odręcznie nakreślony podpis o treści (...). Otóż oskarżony oświadczył, że nie zna osoby o danych A. M. (2), nie sporządził widniejącego na okazanym mi dokumencie podpisu, nie dokonał też tej operacji bankowej. Podejrzewa jedynie , że to K. podpisał się na okazanym mu dokumencie. We wszystkich tych wypadach, to znaczy wszystkie okazane mu dokumenty potwierdzają wpłaty pieniężne na jego konto bankowe w (...) S.A., podejrzewa, że musiał tych wpłat we wszystkich tych przypadkach dokonać K.. On zrobił to, aby te pieniądze były na tym koncie, żeby pokazać, że konto pracuje, że jest aktywne. K. czasami do niego dzwonił i mu

mówił, że wpłaci jakieś pieniądze na konto, ale nie mówił jako kto, w czyim imieniu, mówił tylko jakim tytułem. Jeśli chodzi o dokument - potwierdzenie dyspozycji - wpłata z 14.12.2009 r., kwoty 7.900 zł na rachunek bankowy R. B. (1) o nr (...), zawierające w swej treści odręcznie nakreślony podpis o treści (...), to oskarżony wyjaśnił, że nie jest pewien czy to on podpisał się na okazanym mu dokumencie. Jeśli chodzi o sprawę związaną z zakupem działki w okolicach L. to oskarżony wyjaśnił, że miała ona miejsce wiosną 2009 r.. Z inicjatywą nabycia przeze niego ziemi rolnej w okolicach L. wystąpił G. K. (1). On zaproponował mu zakup działki rolnej za 40.000 zł. Nie pamiętał czemu K. chciał ją sprzedać. Po obejrzeniu tej działki, po pewnym czasie zdecydował się kupić ją od K.. Kupił ją gdyż chciał posiadać ziemię, z myślą o wybudowaniu się w przyszłości. Nabył tę działkę na podstawie umowy kupna-sprzedaży u notariusza za cenę chyba 40.000 zł. Już nie pamiętał jak długo posiadał tą działkę, około pół roku. Działki nie wykorzystywał w żaden sposób. Pewnego dnia G. K. (1) zapytał mnie podczas jakiejś rozmowy, czy będę coś z tą działką robił, bo jak coś to ma na nią kupca. Oskarżony mu powiedział, że jak coś to może mu sprzedać. Po jakimś czasie on zadzwonił do niego i powiedział, że tego i tego dnia bądź na ul. (...) w G. u notariusza, żeby tę działkę sprzedać. Nie znał nabywcy, raz był u niego w domu wraz z G., bo K. kupował od niego samochód lub oglądał go.To K. zaznajomił go z tym kupcem, nie pamiętał jak on się nazywa. Nie był pewny, ale chyba na jesieni 2009 r. spotkał się u notariusza na ul. (...) z K. i tym mężczyzną - nabywcą gruntu. Notariusz przedłożył do podpisu umowę kupna - sprzedaży tej ziemi. Stronami umowy był on sam i znajomy K.. Umowa zawierała jakiś warunek, a mianowicie zadatek. Tam chodziło o to, że jeśli nabywca nie zapłaci jakiejś części ceny to zaliczka przepada. Oskarżony nie pamiętał w jakiej wysokości miała być. Oskarżony chciał sprzedać ziemię za tą samą sumę co sam kupił. Sprzedał wówczas tę ziemię żonie K., bo G. nie chciał lub nie mógł jej mieć na siebie. Jeśli chodzi o sprzedaż ziemi temu znajomemu to nie doszła do skutku, bo on nie był zainteresowany. Ponieważ G. nie mógł na siebie mieć tej działki to on się spotkał u notariusza i sprzedał tą działkę B.. Działkę sprzedał za ta samą sumę co kupił. Podczas przesłuchania w charakterze podejrzanego R. B. (1) wyjaśnił, iż w 2010 r. skontaktował się z nim G. K. (1) i powiedział, że Policja się nim interesuje. Była taka sytuacja, że spotkali się razem w trójkę w G. – S. i G. K. (1) powiedział jemu, jaki i P. W. (1), że nie mają się w ogóle kontaktować. Oskarżony jeszcze raz podkreślił, że nie udostępniał kodu (...) G. K. (1), oskarżony ten mógł mieć dostęp do jego karty w różnych okolicznościach, podczas uroczystości lub wizyt. Zdaniem oskarżonego P. W. (1) kłamie, mówiąc, że świadomie brał udział w tych wyłudzeniach. G. K. (1) nie objaśniał im mechanizmu przestępstwa, natomiast mieli wykonywać jego polecenia.

(dowód: wyjaśnienia R. B. k.5883-5886,5598-5600, 5888-5890, 6134-6140, 6449-6451).

Przesłuchany w toku postępowania sądowego oskarżony R. B. (1) nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i odmówił składania wyjaśnień i podtrzymał wyjaśnienia złożone w toku postępowania przygotowawczego, ale nie w całości. Dodatkowo wyjaśnił, iż kwota 12 tys. zł to jest cała kwota, jaką otrzymał od G. z tego procederu, ale całej tej kwoty w tym okresie G. zlecił między innymi kilka prac, które dla niego wykonywał. Dodał, iż na posesji jego stawiał bramę wjazdową, poprawiał izolację, drenaż, za tę pracę dostał część kwoty. A resztę w ramach zwrotu pożyczki, którą wziął dla G.. Wskazał, iż wziął pożyczkę dla G. K. z banku (...). To była kwota ok. 50 tys. zł. Kwotę w całości przekazał G. K.. Otrzymał kwotę 12 tys. zł. Dodatkowo sprostował, iż samego faktu przekazywania kart bankomatowych nie pamięta, byłem pod wpływem sytuacji. Miał świadomość z czasu zeznań a nie z czasu zdarzenia. Jestem pewny, że na pewno nie przekazywał mu karty ani pinu.

Wskazał, iż fakt przekazania karty mógł mieć miejsce podczas ich spotkań, dlatego, że w tamtym okresie często się spotykali, często go odwiedzał, przyjeżdżał do niego. Razem pili dość często dużo alkoholu. Takie zdarzenie mogło mieć miejsce w czasie jego nieuwagi, nieświadomości np. podczas wychodzenia do sklepu. Portfel zostawiał na wierzchu i ufał. Wskazał, iż nie pamięta, czy przekazywał portfel K.. Zdarzały się takie przypadki, że nie raz wychodził np. z samochodu i portfel leżał w samochodzie. Podał, iż nie potrafi przypomnieć sobie dokładnie, a było to jakiś czas temu. Dodał, iż wie, kto zaproponował W. założenie konta w (...). To jasno wynika z zeznań. Był świadkiem rozmowy. Nie przypomina sobie, żeby przekazywał pieniądze W., żeby instruował ją, kiedy wpłacać i wypłacać. W. nie przekazywała mu karty ani numeru pin do swojego konta. Ciężko mu określić, ile razy W. widywała się z K.. W tym czasie, kiedy byli razem było to dość często. Dodatkowo podał, iż znalazł się tutaj w gronie oskarżonych, dlatego że zna G. K. i byłą dziewczynę P. W. (1). Nigdy nie interesowało go, jakie interesy prowadził G. K. i czym się zajmował. G. K. potrzebował

pożyczyć od niego pieniądze w kwocie 50 tys zł. Nie mając takiej kwoty zaciągnął kredyt w banku. Nie interesował się, na co G. potrzebował te pieniądze. Bo prowadził rozliczne działalności. Raz pożyczał raz oddawał w części. Jak wcześniej powiedział wówczas G. często goodwiedzał pili często dużo alkoholu. Zdarzało się, że G. wychodził po dalszy alkohol czy papierosy dla niego. Jak teraz o tym myśli, to wtedy może mogła zostać skopiowana karta. Odnośnie P. W. (1) to poznała G. będąc z nim. I czuje się poniekąd winny, że poznając go wpadła w kłopoty. Z ao P. wynika, że sugeruje, że to on zabrał jej kartę płatniczą, która gdzieś leżała. Podał, że nigdy nie brał tej karty. P. miała w tym czasie kontakt z G.. Zeznania P. kompletnie nie rozumie. Ona ma małe dziecko, i rozumie, że się boi, ale jest przekonany, że jest zła na niego bardzo. Bo to on zakończył związek. Podał, iż z P. wiązały ich dobre relacje. Była lubiana przez jego mamę, szczególnie przez syna E., jak również sąsiadów, z którymi często się spotykaliśmy. Dlatego tym bardziej nie rozumie, dlaczego P. zeznała w taki sposób. Czuję się ofiarą w tej całej sytuacji, która zaistniała. Został zmanipulowany. Podał, iż nie rozumie, dlaczego skrzywdzono go zamykając w areszcie. Stracił dobrą pracę pogrążył się w długach Wskazał, iż absolutnie nie wiedział, gdzie P. trzyma swoją kartę.

(dowód: wyjaśnienia R. B. k. 8094-8096)

R. B. (1) nie był karany sądownie.

(dowód: karta karna k. 5699-5700, 9785).

Przesłuchana w charakterze podejrzanej w dniu 12 marca 2013 r. B. Ś. (1) nie przyznała się do zarzucanych jej czynów. Wyjaśniła jednak, że jej poprzednie zeznania składane w charakterze świadka nie polegały na prawdzie, gdyż do złożenia nieprawdziwych zeznań nakłoniła ją B. G. (1), którą poznała podczas pracy w (...) sp. z o.o. B. pracowała wówczas w firmie (...) jako przedstawiciel handlowy. Oskarżona wyjaśniła, że z krótką roczną przerwą, utrzymywała częste kontakty z B. G. (1). Często spotykały się u niej w domu. Oskarżona wyjaśniła również, że opiekowała się częstokroć synem B. G. (1). Około dwóch lat przed przesłuchaniem, B. przyszła do niej i poprosiła ją o założenie konta bankowego. Zaznaczyła jednak, że to jest dla niej bardzo ważne, ażeby limit dzienny był ustanowiony na poziomie 5.000 zł. po kilku dniach B. G. (1) poprosiła ją o wpłatę 10.000 zł. To miały być jej pieniądze. Oskarżona wpłaciła te pieniądze. B. przekazała je gotówką. Po pewnym czasie B. poprosiła , żeby z kolei wypłacić pieniądze. Wypłacała pieniądze z bankomatu, a także w oddziale banku. Były po prostu robione ruchy na koncie. Pieniądze, które wypłacała, przekazywała B.. Miały też miejsce takie sytuacje, że B. samodzielnie dokonywała wpłat na konto. B. mówiła wówczas, że gwarantuje, że nic jej się nie stanie, że włos jej z głowy nie spadnie. Oskarżona dodał też, że B. dokonywała wpłat na założone przeze nią konto, także na nazwiska fikcyjnych osób. B. przekazywała jej potwierdzenia dokonania wpłat na nazwiska różnych osób. To były dwa nazwiska. Miała też miejsce taka sytuacja, że B. przyniosła jej dowód wpłaty na nazwisko jej córki, na kwotę 40.000 zł. Wtedy się zdenerwowała tym. I wtedy już poczuła, że w związku z tym będą problemy. Powiedziała wówczas o tym B., ale ona powiedziała, że ma się nie martwić, że nic z tego nie będzie. W tamtym czasie miały też miejsce takie sytuacje, że B. wymuszała na niej pewne działania. Chodziło o załatwienie różnych spraw związanych z wypłatami, czy wpłatami pieniędzy. Miała tez miejsce taka sytuacja, że musiała też na żądanie B. wyjść z domu i pojechać do P.. Wtedy wypłaciła dwa tysiące złotych. Oskarżona dodała, że po wypłaceniu tych pieniędzy przekazała kartę B.. Ona zażądała tej karty i oskarżona tę kartę jej przekazała. Ona powiedziała jej, że teraz ta karta będzie jej potrzebna. Przekazała też B. (...) kod do tej karty. Później po jakimś czasie B. przyjechała do niej i powiedziała, że nie może już tą karta płacić. Z tego co pamięta, B. powiedziała, że próbowała tą kartą dokonywać jakiś operacji. Nie powiedziała jej, gdzie te operacje miały miejsce. W tym dniu pojechała razem z B. do banku wyjaśnić sprawę. To był pomysł B.. Pojechały do oddziału banku (...) S.A. w G. – N.. Pracownik banku powiedziała jej, że zostało do niej wysłane pismo, ale na adres gdzie nie mieszkała, że wyszła partia wadliwych kart i powiedziała, żeby pojechać do oddziału głównego tego banku. Pojechały wówczas do G. – W. do oddziału banku (...) S.A i tam na miejscu dowiedziała się, że z jej konta ktoś wypłacał pieniądze, w Niemczech albo Francji. Łączna kwota wypłaconych pieniędzy to było około 5.000 zł, z tym że nie była to wypłata jednorazowa, a było tych wypłat kilka. B. poprosiła ją później, żeby wyciągnęła z konta całą pozostałą na koncie kwotę. W tym oddziale banku wypłaciła wszystkie pieniądze z konta i pieniądze te oddała B.. Tego samego dnia albo następnego B. powiedziała, żeby napisać reklamację do banku w sprawie tych pieniędzy, które zostały wypłacone. Oskarżona napisała tę reklamację i ją złożyła do banku. Po pewnym czasie, nie pamięta jak długim, pieniądze zostały zwrócone na konto. Pieniądze te wypłaciła w tym samym oddziale

banku i przekazała B.. To była kwota ponad 4000 zł, ale nie więcej niż 5000 zł. Na tym w zasadzie wszystko się skończyło. Oskarżona domyślała się, że to jest jakiś proceder, który nie jest do końca uczciwy. Oskarżona wspomniała, że B. G. (1) powiedziała też jej, że ona coś takiego już kiedyś robiła i to się udawało – takich dokładnie słów użyła. Domyślała się, że cała ta sprawa, to może być wyłudzenie, szczególnie wtedy, gdy pojechała z B. w nocy do bankomatu, żeby wypłacić pieniądze. Oskarżona podniosła, że tej karty, której używała do wypłat w bankomatach, to była jej karta wydana do konta. Oskarżona wróciła również w swojej pamięci do wydarzeń, kiedy była przesłuchiwana w (...) razem z córką i ich zeznania nie były zgodne. B. była wówczas na nią o to bardzo zła, mówiła, że jej córka K. ma mówić, że wpłaciła pieniądze na oskarżonej konto. Oskarżona dodała, że B. G. (1) nie kontaktowała się na jej komórkę. Przyniosła jej nowy telefon z kartą i dzwoniła na ten telefon. Później odebrała ode niej telefon i kartę zniszczyła. Od tamtej pory nie utrzymywała z B. żadnego kontaktu. Dodała również, że na przesłuchaniu w (...) nie wskazała mężczyzny, którego wcześniej poznała. Był to pan G., nie znała jego nazwiska, który w tamtym czasie utrzymywał bliskie kontakty z B.. W czasie gdy miały miejsce te wszystkie operacje na jej koncie, B. zaprosiła ją do siebie i tam był też ten G.. Nie było wówczas żadnej rozmów na temat banków, kont , czy kart płatniczych. Był tam jeszcze jeden mężczyzna, którego imienia oskarżona nie pamiętała, ale mówiono, że to był kuzyn tego G.. Dowiedziała się też od B., że rejestrowała na siebie samochody, że później samochody te ginęły, a ubezpieczyciel wypłacał odszkodowania. Z tego co oskarżona wiedziała, G. K. (1) i B. G. (1) wyjeżdżali za granicę do W.. Przez ten czas jak znała B., na pewno byli tam trzy razy. Oskarżona wyjaśniła także odnośnie okoliczności kontaktowania się z oskarżona B. G. (1) na temat wyjaśnień składanych w sprawie. Wyjaśniła, że najpierw zadzwoniła do syna B., poprosiła syna o numer do B., on dał jej ten numer. Zadzwoniła pod ten numer z komórki koleżanki i przez chwilę rozmawiała z B.. Prosiła B., żeby powiedziała jej co się dzieje. Ona powiedziała, że przez telefon nie będzie rozmawiała, że muszą się skontaktować w inny sposób. Ten inny sposób to był kontakt przez S.'a. W tej rozmowie przez telefon B. powiedziała też, że ma się z nią nie kontaktować przez swojego skype'a. B. powiedziała, że będzie lepiej jak się skontaktuje z nią przez komputer swojego partnera. W rozmowie telefonicznej umówiła się z B. w ten sposób, ż uruchomiła skype'a pod loginem swojego partnera w określonym czasie. Wtedy B. miała wysłać jej zaproszenie i tak mieli się połączyć. Zrobiła tak jak B. mówiła i połączyła się z nią. Ona była zalogowana jako fikcyjna osoba. W czasie rozmowy przez skype'a B. przez cały czas nie chciała nic powiedzieć, obawiała się, że ta treść rozmowy może być ujawniona. B. napisała jej, że to jest jakaś afera międzynarodowa. B. napisała jej, że jej sprawa to jest pikuś. Napisała, że „ona ma przerąbane jak w ruskim czołgu". Napisała jej też, że grozi jej od 5 do 8 lat. Przed przyjazdem oskarżonej do Polski, B. powiedziała jej, że ma czekać na informację od niej, że po 24 lutego jej adwokat wraca z urlopu i wtedy się z nią skontaktuje. Oskarżona dodała także, że przed jej przyjazdem do Polski pisała przez skype'a z nowego fikcyjnego konta z B. i ona ją instruowała, że mam się trzymać tego co powiedziała wcześniej odnośnie wpłaty na nazwisko swojej córki. Powiedziała mi też, że ma powiedzieć, że tej wpłaty dokonała sama oraz, że jednak zna G.. Natomiast przesłuchana w charakterze podejrzanej w dniu 19.03.2013 r. oskarżona B. Ś. (1) wyjaśniła dodatkowo, że K. K. (2) i H. N. to dwie fikcyjne postaci, które widniały jako wpłacające na oskarżonej konto w (...) S.A., z którego w 2010 r. miały być dokonywane nieuprawnione wypłaty. Wpłaty te dokonywała B. G. (1), która kazała oskarżonej powiedzieć, że to są rzeczywiste osoby i one faktycznie dokonały wpłat na jej konto. Na okazanych tablicach poglądowych oskarżona rozpoznała R. B. (1), B. G. (1) oraz G. K. (1). Oskarżona wspomniała również o takiej sytuacji, że kiedyś B. G. (1) naciskała na nią, ażeby wypłacić 10.000 zł czy też 20.000 zł, gdyż B. G. (1) musiała je komuś zawieźć. Te pieniądze zdaniem oskarżonej krążyły pomiędzy rachunkami. Oskarżona załączyła wydruki ze skype'a przedstawiające konwersację jej samej z oskarżoną B. G. (1).

(dowód: wyjaśnienia B. Ś. k. 81-91, 5307-5309)

Przesłuchana w toku postępowania sądowego B. Ś. (1) nie przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu i odmówiła składania wyjaśnień i podtrzymała wyjaśnienia złożone w toku postępowania przygotowawczego. Dodatkowo podała, iż wiedza, którą się posługuję w zeznaniach to są jej analizy i przemyślenia i nie miała takiej wiedzy, kiedy to się działo. Jest jej bardzo przykro i trudno o tym mówić i pisać. B. uważała za swoją przyjaciółkę a ona nie była szczera. Jak ona powiedziała jej że zerwała z G. to nie była szczera bo znajomość trwała. Jak powiedziała, że wynajmuje mieszkanie jakiemuś małżeństwu, to od jej syna i od G. dowiedziała się że jest tam salon masażu, po prostu jej ufała. Konto otworzyła za prośbą B. gdyż posiadała swoje konto w (...) i (...) Bank być może był to limit, o który miała a ona nie wiedziała jaki. Możliwe, że istotą było otwarcie tego konta z tym limitem 5 tysięcy zł. Podała, iż

nigdy nie korzystała z tych środków. Wszystkie środki były pieniędzmi B. M., nie było tam ani jednej jej złotówki. Ona niczego jej nie proponowała i niczego nie otrzymała od niej za otwarcie tego konta. Niczego nie otrzymała, żadnych pieniędzy. Wszystkie pieniądze z reklamacji były oddane pani B.. Dodała, iż tamtym czasie była w bardzo dobrej kondycji finansowej, jej partner bardzo dobrze zarabiał i niczego jej nie brakowało. Wtedy jeszcze nie obawiała się. Obawiać się mogła tylko, czy nie będzie problemu, że użyczy swoje nazwisko i to będzie na jej nazwisko, czy jakiś US nie będzie się czepiał. Wskazała, iż nie miała podejrzenia, że może być to proceder przestępczy dopiero później jak już to podała. Podała, iż nie miała pojęcia, co się działo z kartą wtedy kiedy oddała ją M.. Wskazała, iż o tym, że te nazwiska są fikcyjne dowiedziała się wtedy, kiedy szła pierwszy raz zeznawać. B. kiedyś przyniosła jej i kazała zbierać w jakiej teczce wszystkie dowody wpłat żeby był jakiś porządek. Przyniosła jej 2 polecenia wpłaty, na którym były te nazwiska. Wskazała, iż nie interesowało ją kto ile wpłaca bo to było konto B., na jej nazwisko. Odczucia, te nazwy, sformułowania, że to oszustwo pojawiły się później.

(dowód: wyjaśnienia B. Ś. k. 8092-8093)

B. Ś. (1) nie była karana sądownie

(dowód: karta karna k. 5637, 9788).

Przesłuchana w dniu 1 lutego 2013 r. S. S. (2) nie przyznała się do zarzucanego jej czynu i wyjaśniła, że Pan z banku zadzwonił do niej i zapytał się, czy wypłacała pieniądze, czy coś wie o jakiś wypłatach z konta i powiedział, ażeby przyszła do banku. Wtedy powiedzieli jej, to znaczy dowiedziała się, że z jej konta, były wypłacane pieniądze. Zapytali ją też, czy nie dokonywała tych wypłat. Pamiętała, że pracownicy banku dali jej bardzo duży wydruk. To była chyba historia jej konta. Musiała ten wydruk na każdej stronie podpisywać. To strasznie długo trwało. Pracownicy banku powiedzieli, że ma czekać na telefon. Po pewnym czasie ktoś z banku zadzwonił. Poszłam do banku razem ze swoim mężem, miała napisać jakieś pismo. To pismo dotyczyło na pewno tych pieniędzy. W banku powiedziano jej również, że pieniądze zostaną w krótkim czasie oddane na jej konto i że przepraszają. I faktycznie te środki zostały oddane na jej konto w Banku (...) S.A., które założyła z własnej inicjatywy. Do tego konta została też wydana karta płatnicza. Jej znajomy G. T., który prowadził działalność - pośrednictwo kredytowe, polecił jej ten bank, dlatego że mogła tam szybko uzyskać kredyt do 3 tys. zł. Karty tej używała w ten sposób, że czasami było tak, że użyłam tej karty kilka razy w tygodniu, a czasami było tak, że przez dwa tygodnie nie używała tej karty. Zawsze kartę nosiła przy sobie w portfelu. Na konto wpływały pieniądze z różnych źródeł, sama wpłacała na konto, wpływały tam pieniądze z wynajęcia mieszkania. Wpłacał też pieniądze M. R. (3). Na konto to wpływały też zaliczki od osób, które wynajmowały od niej mieszkanie systemem turystycznym. Osoby te wpłacały zaliczki na konto w ten sposób, rezerwując sobie termin pobytu w jej mieszkaniu. Wysokość zaliczek to było około 200 zł. Najwyższa kwota jaka wpłynęła, to była kwota 20.000 zł od M. R. (3). To były pieniądze przeznaczone na rozkręcenie jakiegoś interesu. W tamtym czasie oskarżona założyła działalność gospodarczą. Znalazła lokal na hurtownię i chciała rozpocząć własną działalność zarobkową. Osoba, którą określała jako M. R. (3), to tak naprawdę G. R. (1). Wpłata na konto 07.01.2010 r. kwoty 30.100 zł dokonała albo sama, albo M. R. (3). Pieniądze te pochodziły od M. R. (3). To były te pieniądze, o których powiedziała, że były przeznaczone na rozpoczęcie działalności. Nie wie dlaczego dokonano wypłaty kwoty 30.000 zł następnego dnia 08.01.2010 r. Prawdopodobnie chodziło o to, że wycofali się z odkupienia gabinetu kosmetycznego. Wpłata 24.02.2009 r. w kwocie 5000 zł została też dokonana przez nią samą, ale pieniądze pochodziły od M.. Nie wiedziała dlaczego pieniądze zostały wypłacone po 4 dniach, czyli 28 grudnia. Oskarżona nie pamiętała, czy wpłacała pieniądze 12 kwietnia 2010 r. w kwocie 40.000 zł. Pieniądze te mogły pochodzić tylko od M. R. (3). Wpłaty na jej konto, o których mowa była powyżej, były dokonywane na prośbę M. R. (3) i zawsze to były jego pieniądze. M. R. (3) zawsze wyjaśniał powody tych wpłat. Tak jak powiedziała, te wpłaty były dokonywane w związku z naszym zamiarem kupienia gabinetu kosmetycznego. Oskarżona wyjaśniła, że zna osobę o nazwisku K., chociaż , to za dużo powiedziane. To był znajomy M. R. (3). Kilka razy spotkała go u M., gdy była o nim mowa. Oskarżona wyjaśniła, że G. K. (1) był kiedyś kolegą G. R. (1), ale obaj się o cos pokłócili . Oskarżona wyjaśniła dalej, że M. R. (3) żył bardzo skromnie. Ubrania bierze z lumpeksu, a nawet z odrzutów z lumpeksu. Jedzenie kupuje tylko takie przecenione, którego kończy się termin przydatności. Oskarżona przypomniała sobie także, że K. miał znaleźć kupca na działkę dla G. R. (1). Oskarżona wyjaśniła w dalszej kolejności, że nikomu nigdy nie udostępniała swojego numeru (...) do karty bankomatowej, jak również karty płatniczej wydanej do swojego

konta. Odnośnie dokumentów bankowych dotyczących założenia i prowadzenia konta w Banku (...) S.A., to oskarżona takie dokumenty dotyczące kredytu zawoziła do M. R. (3). On je czytał i jej tłumaczył ich sens. Oskarżona miała też dostęp do bankowości elektronicznej poprzez swój numer i hasło. Oskarżona nie wykluczała również jednoznacznie takiej sytuacji, że przekazała kartę innej znajomej osobie, żeby zrobiła zakupy. Wracając do wątku używania karty, to oskarżona podniosła także, że swój kod (...) zapisała w kalendarzu. Natomiast pieniądze, które dostała od banku, wypłaciła M. R. (3).Przesłuchiwana ponownie w dniu 10.05.2013 r. S. S. (2) wyjaśniła ponadto co wcześniej podała , że dostęp do jej karty bankowej to mógł mieć go każdy, w tym sensie, że karty nosiła zawsze w portfelu, a ten z kolei w torebce, natomiast jeśli była w domu to portfel kładła na komodzie, gdzieś na wierzchu. Odnośnie M. G., G. R. (1) i G. T. to wyjaśniła, że są to osoby jej bardzo dobrze znane. Utrzymywała z nimi dosyć częsty kontakt swego czasu. Najpierw poznała G. T. z 20 lat temu, byłam z nim w związku przez około 7 lat. Przez niego poznała M. G., to było z 12 lat temu, z którym również była w związku przez około 7 lat. Z kolei G. R. (1) poznała przez M. z 10 lat temu. G. K. (1) osobiście nie znała, widziała go tylko kilkukrotnie u R. w domu, to jest na podwórku, gdzie rozmawiali przy samochodzie, co więcej słyszała, że bywał u niego. Wiedziała, że w pewnym etapie życia znali się bardzo dobrze między sobą, to jest R. z K., ona sama natomiast nie utrzymywała z nim żadnych kontaktów. Nie wykluczyła, że udostępniła swoją kartę. Przez całe swoje życie miała zwyczaj dawania znajomym portfela wraz z dokumentami i kartami, aby zrobiły na przykład zakupy. Tak też robiły inne jej koleżanki z różnych gabinetów kosmetycznych, w których z nimi pracowała, jednak żadnej z nich nie przytrafiły się nieautoryzowane wypłaty pieniędzy z ich kont. Stwierdziła, że M. G., G. R. (1) i G. T. mieli dostęp do jej karty płatniczej, jak była z nimi blisko. Karta zawsze była w portfelu i portfel dawała im z kartą. Chronologicznie to biorąc pod uwagę zażyłość kontaktów, to R. był w okresie 2010 r. jej najczęstszym gościem w mieszkaniu, ale M. G. i G. T. też bywali u niej, a w mieszkaniu był jej portfel i karta. Co więcej, gdy wyjeżdżała do Niemiec zostawiała cały swój portfel wraz z dokumentami i kartami płatniczymi w tym mieszkaniu, tak więc oni mieli pełny dostęp do nich. Kalendarz z pinem też zostawiała w swoim mieszkaniu, do niego też mieli dostęp. Takich wyjazdów było kilka, oni tam przebywali kilka dni. Jednym słowem było sporo osób, które miały dostęp do oskarżonej karty i pinu. Kod pin zapisała w kalendarzu bo miała problem z jego zapamiętaniem. Na koniec dodała, że G. R. (1) był kiedyś w niej bardzo zakochany. Z kolei przesłuchiwana w dniu 19.07.2013 r. oskarżona S. S. (2) wyjaśniła, że jeśli chodzi o dokonywanie wpłat i wypłat na posiadane przeze nią konto, prowadzone na jej rzecz przez (...) S.A., to stwierdziła, że z reguły to ona ich dokonywała, ale zdarzały się sytuacje kiedy to inne osoby dokonywały takich operacji bankowych z udziałem jej konta. Jeśli to ona dokonywał takie operacje bankowe, to podpisywała się osobiście na dokumentach potwierdzających te operacje. Nigdy nie używała danych innych osób wpłacając lub wypłacając osobiście pieniądze z lub na swoje konto bankowe. Okazane jej dokumenty bankowe dotyczące wpłat/ wypłat z rachunku bankowego w (...) S.A. zawierają w swej treści jej podpisy i zostały te operacje wykonane przeze nią osobiście. Jeśli natomiast chodzi o następujące dokumenty: potwierdzenie dyspozycji - wpłata z 07.04.2009 r., kwoty 2.600 zł na rachunek bankowy K. S. (3) o nr (...), zawierające w swej treści odręcznie nakreślony podpis o treści (...) i wydruk potwierdzenia wykonanej operacji w sesji kasjerskiej - wpłata z 25.06.2009 r., kwoty 6.000 zł na rachunek bankowy K. S. (3) o nr (...), zawierający w swej treści odręcznie nakreślony nieczytelny podpis, to widniejące na nich podpisy zostały nakreślone przez G. T., on też dokonał tych operacji bankowych. Jeżeli chodzi o dokumenty: Wydruk potwierdzenia wykonanej operacji w sesji kasjerskiej -wpłata z 15.04.2009 r., kwoty 5.100 zł na rachunek bankowy K. S. (3) o nr (...), zawierający w swej treści odręcznie nakreślony nieczytelny podpis, potwierdzenie dyspozycji - wpłata, kwoty 5.500 zł na rachunek bankowy K. S. (3) o nr (...), zawierające w swej treści odręcznie nakreślony podpis o nieczytelnej treści, to oskarżona wyjaśniła, że nie dokonała tych operacji bankowych i podpisy widniejące na tych dokumentach nie należą do niej, co prawda z dokumentu wynika, że wpłacającym był pan G. R. (1), ale nie zna jego podpisu, więc nie wie czy to on się podpisał. Z dokumentów wynika, że to R. dokonał tych obu wpłat. Odnośnie następujących dokumentów: Potwierdzenie dyspozycji - wpłata z 25.02.2010 r., kwoty 500 zł na rachunek bankowy K. S. (3) o nr (...), zawierające w swej treści odręcznie nakreślony podpis o nieczytelnej treści; potwierdzenie dyspozycji - wpłata z 10.02.2010 r., kwoty 600 zł na rachunek bankowy K. S. (3) o nr (...), zawierające w swej treści odręcznie nakreślony podpis o nieczytelnej treści, potwierdzenie dyspozycji - wpłata, kwoty 200 zł na rachunek bankowy K. S. (3) o nr (...), zawierające w swej treści odręcznie nakreślony podpis o nieczytelnej treści, a także odręcznie nakreśloną adnotację o treści „Klient nie figuruje na KWP 17.02.2010", potwierdzenie dyspozycji wpłata, kwoty 200 zł na rachunek bankowy K. S. (3) o nr (...), zawierające w swej treści odręcznie nakreślony podpis o nieczytelnej treści, potwierdzenie dyspozycji

- wpłata z 11.03.2010 r., kwoty 750 zł na rachunek bankowy K. S. (3) o nr (...), zawierające w swej treści odręcznie nakreślony podpis o nieczytelnej treści, potwierdzenie dyspozycji - wpłata z 24.03.2010 r., kwoty 1.000 zł na rachunek bankowy K. S. (3) o nr (...), zawierające w swej treści odręcznie nakreślony podpis o nieczytelnej treści, a także odręcznie nakreśloną adnotację o treści „Klient nie figuruje na KWP", potwierdzenie dyspozycji - wpłata z 06.04.2010 r., kwoty 500 zł na rachunek bankowy K. S. (3) o nr (...), zawierające w swej treści odręcznie nakreślony podpis o nieczytelnej treści, to oskarżona wyjaśniła, że widniejące na nich podpisy nie zostały przeze nią nakreślone, nie dokonał też tych operacji bankowych. Na okazanych jej dokumentach widnieje jako wpłacający G. M., nie wie jednak czy to on się na tych dokumentach podpisał, samych operacji dokonał zapewne M. G..

(dowód: wyjaśnienia S.S. k. 4814-4818, 5731-5735, 6157-6162).

S. S. (2) nie była karana sądownie.

(dowód: karta karna k. 5636).

Przesłuchana w toku postępowania sądowego, oskarżona S. S. (2) nie przyznała się do popełnienia zarzutu i odmówiła składania wyjaśnień i podtrzymała wyjaśnienia złożone w toku postępowania przygotowawczego.Dodatkowo podała, iż ma wykształcenie kosmetyczne i szukali na terenie G. siedziby do otwarcia gabinetu, w różnych miejscach. Zapamiętała dzielnicę Ż. i C., było to po prostu najbardziej zaawansowane miejsce, czyli Ż.. Pamięta bardzo dobrze gdzie to było, ponieważ było tam wiele spotkań i negocjacji z właścicielką, która chciała to sprzedać. Wskazała, iż rola G. R. (1) była finansowa. Był on inwestorem. Umowa między nimi była niepisana, ponieważ za dobrze się znali. Umowa była taka, że z zarabianych pieniędzy jak zakład będzie funkcjonował będzie mu zwracała koszty, które poniósł. Uważa, że on czuł się wspólnikiem tego przedsięwzięcia. Ten lokal na Ż. to były niskie pawilony. Wiedziała, jaka to była ulica, ale nie wie teraz, widziała taką główniejszą ulicę, ale wypadła z jej głowy nazwa, na pewno by tam trafiła. Podała, iż nie liczyli się z kosztem tego gabinetu na Ż., ale w ogóle liczyli się z kosztem. Nie wiedzieli jaka była cena końcowa, ponieważ była ona rozłożona na różne czynniki, np. odstępne, odsprzedaż sprzętu kosmetycznego i akcesoriów i sprzedaż to była kolejna suma. Wszystko było związane. Dodała, iż kwota nie powinna przekroczyć 60 tys. zł. Rozmowy były tak zaawansowane, że mimo wątpliwości, które się pojawiały były to najbardziej zaawansowane rozmowy, jakie odbyli. Płatność miała być wyłącznie przelewem. Podała, iż nie zajmowała się sprawą finansową, ale wie, że w tych czasach nie robi się niczego z ręki do ręki.

(dowód: wyjaśnienia S.S. k. 8093-8094)

Sąd zważył, co następuje.

Ustalając stan faktyczny w niniejszej sprawie sąd oparł się na dowodach osobowych w postaci zeznań świadków, w tym B. G. oraz pracowników pokrzywdzonych banków, jak również wyjaśnieniach oskarżonych, w tym P. W., K.F., w zakresie w jakim sąd dał im wiarę. Istotnymi dowodami były opinie biegłych różnych specjalności. Podstawę rozstrzygnięć stanowiły również dokumenty i protokoły.

Wyjaśnieniom P. W. sąd dał wiarę w przeważającej części. Wypowiedzi procesowe oskarżonej cechują się konsekwencją i niezmiennością w toku postępowania. Nie zawierają one wewnętrznych sprzeczności a pozostają w zgodzie z zasadami logiki. Nadto wyjaśnienia oskarżonej znajdując częściowe potwierdzenie i uzupełnienie w innych dowodach zebranych w sprawie. Odnośnie dokonywania transakcji na rachunku bankowym wyjaśnienia oskarżonej korelują zarówno z zeznaniami świadków pracowników banku, jak i z dokumentami zgromadzonymi w toku postępowania. Sąd nie dopatrzył się okoliczności deprecjonujących wyjaśnień oskarżonej, za wyjątkiem depozycji dotyczących nieudostępniania karty innej osobie. W tym zakresie wyjaśnienia oskarżonej należy ocenić jako nielogiczne i nieprzekonywające, naruszają one swoją treścią zasady probabilistyki. W wyjaśnień innych oskarżonych, w tym oskarżonego K. F. oraz zeznań świadka B. G., w części w jakiej sąd dał im wiarę, wynika, że karty płatnicze były przekazywane, czy to bezpośrednio oskarżonemu G. K., czy to za pośrednictwem innych osób. Nie sposób zatem

przyjąć by jedynie w odniesieniu do oskarżonej stosowany był inny schemat postępowania. Taka koincydencja nie jest możliwa w świetle zasad probalistyki. Jednakże okoliczność, że wyjaśnienia oskarżonej co do nieprzekazywania karty innym osobom nie mogą zostać uznane za wiarygodne nie podważa wiarygodności jej depozycji odnośnie braku wiedzy w zakresie wykorzystania karty płatniczej przez oskarżonych G. K. oraz R. B.. Logicznym jest bowiem, że nie informowali oni innych osób o szczegółach swoich działań i zamierzonych czynnościach, ponadto co było niezbędne do realizacji zamierzonego celu, polegającego na doprowadzeniu pokrzywdzonych do niekorzystnego rozporządzenia mieniem.

Wyjaśnieniom oskarżonej D. R. sąd dał wiarę w niewielkiej części. Jako wiarygodne sąd ocenił wyjaśnienia oskarżonej co do znajomości z oskarżonym G. K., założenia rachunku bankowego i dokonywania na nim operacji. W tym zakresie wyjaśnienia oskarżonej mają charakter niekwestionowany i znajdują odzwierciedlenie w innych dowodach w sprawie. Sąd natomiast odmówił wiarygodności relacji, że nie udostępniała karty płatniczej, a operację na rachunku bankowym, w postaci wpłat pieniędzy obejmowały wyłącznie jej środki finansowe treść wyjaśnień oskarżonej jest nielogiczna i nie przekonywająca, stoi ona w opozycji do innych dowodów sprawie, w tym wyjaśnień oskarżonego K. F., P. W., R. B., w zakresie w jakim sąd dał tym wypowiedziom wiarę oraz depozycjom świadka B. G.. W wyjaśnieniach oskarżonej widoczna jest tendencyjność i dążenie do umniejszania swojego działania. Zdaniem sądu treść wyjaśnień oskarżonej determinowana jest interesem procesowym i stanowi element przyjętej przez nią linii obrony zmierzającej do uzyskania korzystnego dla siebie rozstrzygnięcia. Okoliczności te sprawiają, że wypowiedzi procesowe oskarżonej w powyższym zakresie nie mogą zostać uznane za wiarygodne.

Wyjaśnieniom oskarżonego K. S. sąd uznał za wiarygodne w niewielkim zakresie. Treść wyjaśnień oskarżonego nie jest konsekwentna -początkowo negował on nawet swą znajomość z oskarżonym G. K.. Wskazuje to, iż w wyjaśnieniach swoich oskarżony nie odzwierciedla rzeczywistego stanu rzeczy, a kieruje się własnym interesem procesowym. Okoliczność ta w sposób istotny wpływa na ocenę wiarygodności wyjaśnień oskarżonego. Relacja oskarżonego została więc uznana za wiarygodną w takim zakresie w jakim znajduje potwierdzenie w innych dowodach w sprawie ocenionych przez sąd jako wiarygodne. Za wiarygodne zostały uznane wyjaśnienia oskarżonego co do założenia rachunku bankowego i dokonywanych operacji, gdyż w tej części wyjaśnienia oskarżonego korelują z treścią dokumentów zgromadzonych w toku postępowania.

Sąd odmówił wiarygodności wyjaśnieniom G.K., w których nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Zdaniem sądu depozycja ta stanowi element strategii procesowej oskarżonego nakierowanej na uwolnienie go od odpowiedzialności karnej, jednakże w konfrontacji z pozostałym materiałem dowodowym uznanym za wiarygodny w sprawie wyjaśnienia te ostać się nie mogą.

Wyjaśnienia oskarżonego K. F. sąd uznał za wiarygodne częściowo. Sąd odmówił wiarygodności wyjaśnieniom oskarżonego z początkowej fazy postępowania, w których nie przyznał się on do popełnienia przestępstw. Treść tych wyjaśnień jest bowiem rozbieżna z pozostałymi wypowiedziami procesowymi oskarżonego w toku postępowania, które zasługują na przymiot wiarygodności. Oskarżony bowiem następnie konsekwentnie wyjaśniał podejmowane przez siebie czynności, sposób działania a także zaangażowanie innych osób. Wyjaśnienia te są jasne, wyczerpujące i spójne wewnętrznie. Cechują się logiką i koherencją. W części korelują z wyjaśnieniami oskarżonych P. W. oraz R. B., a także dokumentami zebranymi w toku postępowania. Brak jest podstaw do podważenia wiarygodności wyjaśnień oskarżonego co do braku wiedzy odnośnie celu przekazania karty płatniczej. Wyjaśnienia te jawią się jako logiczne i przekonywające biorąc pod uwagę, że oskarżony nie odgrywał kluczowej roli w przestępnym procederze, zaś jako zgodne z zasadami probabilistyki i psychologicznego prawdopodobieństwa jawi się to, że oskarżony G. K. nie przekazywał szczegółowych co do swoich działań i ich celu - ponad minimum konieczne dla uzyskania zamierzonego rezultatu.

Wyjaśnienia oskarżonej G. K. d. G. sąd uznał za wiarygodne w znacznym zakresie. Brak jest podstaw do deprecjonowania wiarygodności depozycji oskarżonej co do znajomości z oskarżonym G. K., założenia rachunku bankowego i dokonywania wpłat pieniędzy. Wyjaśnienia te mają niekwestionowany charakter i są zbieżne z innymi dowodami w sprawie. Nie można natomiast uznać wyjaśnień oskarżonej, że nie udostępniała innej osobie swojej karty

płatniczej. Wyjaśnienia te sprzeczne są z zasadami logiki i probabilistyki, nadto nie korelują co do sposobu opisu działania z wyjaśnieniami oskarżonego K. F.. Wszystkie te okoliczności sprawiają, że wyjaśnień oskarżonej w tej części nie można ocenić jako wiarygodne.

Wyjaśnieniom oskarżonego M. R. sąd przyznał walor wiarygodności w części. Za wiarygodne zostały uznane wyjaśnienia oskarżonego co do znajomości z G.K., wspólnego pobytu poza granicami kraju, posiadania rachunku bankowego i udostępnienia karty płatniczej. w tej części wyjaśnienia oskarżonego mają charakter niekwestionowany. Sąd odmówił natomiast wiarygodności wyjaśnieniom oskarżonego, w których nie przyznał się on do popełnienia zarzucanego czynu i wskazał, że karty udostępnił wypłaty na jego rzecz pieniędzy. Wyjaśnienia te sprzeczne są z zasadami logiki i probabilistyki, a także racjonalnego postępowania. Nie sposób uznać za przekonywające wyjaśnień oskarżonego, że udostępnił on kartę płatniczą osobie trzeciej w celu wypłaty środków finansowych na swoją rzecz. Takie zachowanie nie znajduje żadnego racjonalnego uzasadnienia. Nie jest też koincydencją, że okoliczności wypłaty pieniędzy z rachunku oskarżonego, a następnie złożenia reklamacji wpisują się dokładnie w modus operandi stosowany w sprawie niniejszej. Zdaniem sądu ta część wyjaśnień oskarżonego skonstruowana została na potrzeby niniejszego postępowania stanowiąc linii obrony oskarżonego. Okoliczność ta nie wpływa na ocenę wiarygodności wyjaśnień oskarżonego, że nie miał on świadomości przekazywania karty płatniczej w celu jej podrobienia, bowiem trudno przyjąć, by oskarżony G. K. szczegółowo wyjaśniał planowane działania. Logicznym jest, że przekazywane informacje ograniczały się do niezbędnego minimum bez wnikliwego przedstawiania podejmowanych czynności.

Jako częściowo wiarygodne sąd ocenił wyjaśnienia oskarżonego R. B.. Sąd przyznał walor wiarygodności wyjaśnieniom oskarżonego w których przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i opisał sposób działania. Wypowiedzi procesowe są logiczne i przekonywające. Cechują się wewnętrzną zbornością a nadto korelują w części z wyjaśnieniami oskarżonych K. F. oraz P. W. oraz depozycjami B. G.. Sąd nie dał natomiast wiary wyjaśnieniom oskarżonego, w których przeczył on popełnieniu czynów zabronionych. Stoją one w opozycji do wcześniej przedstawionych wyjaśnień oskarżonego i stanowią one w ocenie sądu jedynie wyraz strategii procesowej oskarżonego nakierowanej na uzyskanie korzystnego dla siebie rozstrzygnięcia w sprawie.

Do wyjaśnień oskarżonej B. Ś. sąd podszedł z ostrożnością. Depozycje oskarżonej z postępowania jurysdykcyjnego nie cechują się spontanicznością lecz częściowo stanowią wynik analizy okoliczności faktycznych dokonany przez oskarżoną. Sprawia to, że większą wartość dowodową mają jej wypowiedzi procesowe składane w toku postępowania przygotowawczego. Wyjaśnienia oskarżonej w tym zakresie jawią się jako logiczne i zbieżne z depozycjami świadka B. G.. Mają one przekonywający charakter i cechują się koherencją, stąd też mogą zostać uznane za wiarygodne. Z wyjaśnień oskarżonej, że nie znała ona dokładnego celu przekazywania karty płatniczej, wykonując polecenia B. G.. Depozycje te ocenić należy jako zgodne z zasadami logiki i probabilistyki. Jako psychologicznie prawdopodobne i uzasadnione jawi się nieprzekazywanie wszelkich szczegółowych informacji dotyczących planowanych poczynań innych osób, a ograniczanie przepływu informacji co do nielegalnej działalności do niezbędnego minimum.

Wyjaśnieniom oskarżonej S. S. sąd dał wiarę w całości. Nie zawierają wewnętrznych sprzeczności, cechują się logiką i koherencją. Nadto pozostają w zgodzie z innymi dowodami w sprawie, w szczególności z zeznaniami świadków, którzy potwierdzili podejmowane przez nią czynności zmierzające do rozpoczęcia działalności gospodarczej. Z wyjaśnień oskarżonej jednoznacznie wynika, iż nie znała ona oskarżonego G. K., a materiał dowodowy nie dostarczył podstaw by podważyć miarodajność relacji oskarżonej w tym zakresie. Brak jest przesłanek waloru wiarygodności wyjaśnieniom oskarżonej. Samo dokonywania nieautoryzowanych wypłat z jej rachunku bankowego nie deprecjonuje wyjaśnień oskarżonej, że nie przekazywała osobie nieuprawnionej karty płatniczej celem jej podrobienia i dokonania wypłat.

Zasadniczo sąd uznał za wiarygodne zeznania G. R. (1). Świadek potwierdził, że utrzymywał kontakty towarzyskie z oskarżoną S. S. (2), którą znał pod imieniem i nazwiskiem K. S. (5). Wskazał, iż oskarżona S. S. podejmowała działania w celu rozpoczęcia działalności gospodarczej i dlatego poszukiwała lokalu na prowadzenie działalności. Nadto wskazał, iż uczestniczył w działaniach podejmowanych przez S. S., podał, iż miał partycypować finansowo w tym projekcie. Zeznania te nie wzbudziły wątpliwości sądu, gdyż są zbieżne z wyjaśnieniami oskarżonej S. S., w zakresie w jakim sąd dał im wiarę. G.R. podał, iż utrzymywal również relację z oskarżonym G. K. oraz określił ich charakter,

a także potwierdził znajomość z B. G., którą poznał poprzez oskarżonego G. K.. Zdaniem sądu jego relacja, w tym zakresie robi wrażenie wyważonej i jako taka zasługuje na to, aby dać jej wiarę. Z uwagi na długoletnią znajomość tego świadka z oskarżonym G. K. może on nie prezentować pełnej wiedzy jaką posiadał, co do okoliczności istotonych dla rozstrzygnięcia sprawy.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka S. S. (3), gdyż jego relacja jest logiczna, przekonywająca i niezmienna w toku postępowania. Treść zeznań świadka znajduje w części potwierdzenie w zeznaniach świadka M. P., a w części - w wyjaśnieniach oskarżonej S. S..

Sąd uznał za wiarygodne zeznania J. K. (2) i M. K.. Dotyczyły one okoliczności związanych ze znajmością z oskarżonym G. K.. Świadkowie nie posiadali informacji o przestępczej działalności oskarżonych, zaprzeczyli, aby mieli dokonywać wpłat środków finansowych na konta bankowe na prośbę oskarżonego G. K.. Zeznania te nie wzbudziły wątpliwości sądu.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka R. B. (3), która wskazała na znajomość jej syna R. B. (1) z oskarżonym G. K.. Świadek zeznawała logicznie i rzeczowo co do tej okoliczności. Nie posiadała ona natomiast wiedzy na temat działalności przestępczej oskarżonego R. B. (1) oraz innych oskarżonych. Zeznania te nie wzbudziły wątpliwości sądu.

Depozycje B. G. (1) sąd uznał za miarodajne w części. W ocenie sądu na prymat wiarygodności zasługują wypowiedzi tego świadka w zakresie odnoszącym się znajomości z oskarżonymi, w tym G.K., B. Ś., podejmowanymi przez nią czynności polegającymi na dokonywaniu wpłat i wypłat na rachunku bankowym, pozyskania karty płatniczej, którą wraz z numerem (...) udostępniała oskarżonemu G. K., czy też złożenia reklamacji co do dokonania nieautoryzowanych wypłat w bankomatach z jej konta. Treść depozycji świadka jest jasna, konsekwentna i spójna. W części relacja świadka znajduje potwierdzenie w dokumentach dotyczących zawartych umów oraz otrzymanych należności z tytułu reklamacji. Częściowo relacja świadka znajduje potwierdzenie i uzupełnienie w wyjaśnieniach oskarżonej P. W. oraz oskarżonego K. F., co do mechanizmu doprowadzenia pokrzywdzonych do niekorzystnego rozporządzenia mieniem.

Nie uszło uwagi sądu, że zeznania świadka mają charakter częściowo zmienny, bowiem w początkowej fazie postępowania świadek ta podawała odmiennie co do okoliczności relewantnych dla rozstrzygnięcia kwestii odpowiedzialności oskarżonych, w tym oskarżonego G. K.. W ocenie sądu zasługują na wiarę wypowiedzi świadka B. G. w części w jakiej przyznała się do popełnienia czynów jej zarzucanych i wskazała na udział oskarżonego G. K. w przestępczym procederze.

Dokonując zatem oceny wypowiedzi procesowych B. G. sąd poddał je wnikliwej i dokładnej analizie. W orzecznictwie wielokrotnie podkreślano, że dowód z wyjaśnień współoskarżonego, bowiem w takiej roli roli występowała świadek B. G. w postępowaniu przygotowawczym oraz w początkowej fazie postępowania sądowego, pomimo że powinien być traktowany na równi z innymi dowodami, stanowi dowód szczególny i powinien być oceniany nader ostrożnie (por. np. wyrok SN z dnia 2007.11.13, WA 45/07, OSNwSK 2007/1/2584, wyrok SN z dnia 1999.10.07, II KKN 506/97, LEX nr 39428, wyrok SN z dnia 24.01.1986r., IV KR 355/85, OSNPG 1987/3/37). Dokonując oceny wyjaśnień współoskarżonego, który obciąża inną osobę, poza zwróceniem szczególnej uwagi na ich treść, na uwadze należy mieć także ocenę osoby, która dane treści wypowiada, właściwości jej charakteru, poziomu intelektualnego i moralnego, stanu emocjonalnego w czasie spostrzegania, ponadto zdolności do spostrzegania, zapamiętywania i odtwarzania (por. wyrok SN z dnia 15.04.2004r., WA 6/04, OSNwSK 2004/1/715). Kryteria kontroli dowodu z wyjaśnień współoskarżonego, które w sposób usystematyzowany zostały ujęte w uzasadnieniu wyroku Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 07 października 1998r., w sprawie o sygn. akt II AKa 187/98, polegają na sprawdzeniu:

- czy informacje tak uzyskane są przyznane przez pomówionego,
- czy są potwierdzone innymi dowodami, choćby w części

- czy są spontaniczne, złożone wkrótce po przeżyciu objętych nimi zaszłości, czy też po upływie czasu umożliwiającego uknucie intrygi,
- czy pochodzą od osoby bezstronnej, czy też zainteresowanej obciążeniem pomówionego,
- czy są konsekwentne i zgodne co do zasady oraz szczegółów w kolejnych relacjach składanych w różnych fazach postępowania, czy też zawierają informacje sprzeczne, wzajemnie się wykluczające bądź inne niekonsekwencje,
- czy pochodzą od osoby nieposzlakowanej czy też przestępcy, zwłaszcza obeznanego z mechanizmami procesu karnego,
- czy udzielający informacji sam siebie również obciąża, czy też tylko przerzuca odpowiedzialność na inną osobę, by siebie uchronić przed odpowiedzialnością. (por. także wyrok SN z dnia 15.02.1985r., IV KR 25/85, OSNKW 1985/11-12/03, wyrok SN z dnia 11.09.1984r., IV KR 141/84).

Sąd zważył przede wszystkim, że wypowiedzi B. G. osoby, która nie wchodziła uprzednio w konflikt z prawem, po dokonanej przez nią zmianie w początkowej fazie śledztwa były już dalej konsekwentne. B. G. przyznała się do popełnienia zarzucanych jej czynów, przy czym nie umniejszała swojej roli przy ich popełnieniu. Jej relacja była spójna nie tylko co do zasady, lecz również w szczegółach, ponadto znajdowała odzwierciedlenie w pozostałym ocenionym jako wiarygodny materiale dowodowym, w szczególności w postaci zeznań świadków.

Reasumując powyższe rozważania sąd jako wiarygodne ocenił wypowiedzi procesowe B. G., w których przyznała się do popełnienia przestępstw, w sposób szczegółowy opisała rolę jaką pełnili w nim poszczególni oskarżeni w tym oskarżony G. K., opisując przebieg zdarzeń, w sposób wyczerpujący, odmawiając tym samym wiary wypowiedziom procesowym z nimi sprzecznymi, a złożonymi w początkowej fazie w postepowaniu przygotowawczym.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania A. G., która w inkryminowanym czasie utrzymywała kontakty towarzyskie z oskarżonym K. S.. A. G. zeznawała logicznie i konsekwentnie w toku postępowania, przed sądem potwierdziła swoje wcześniejsze zeznania, w tym dotyczące dokonania na prośbę oskarżonego K. S. wpłaty pieniędzy na konto bankowe. Nie było podstaw do podważenia wiarygodności jej wypowiedzi, bowiem pozostaje ona w zgodzie ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym, w tym dokumentami potwierdzającymi dokonanie takiej operacji bankowej. Nie posiadała ona natomiast wiedzy na temat działalności przestępczej oskarżonego K. S. oraz innych oskarżonych. Zeznania te nie wzbudziły wątpliwości sądu.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka M. P. (1). Zeznania te, w zakresie dotyczącym czynności podejmowanych przez oskarżoną S. S. w celu rozpoczęcia działalności gospodarczej pozostają w zgodzie z innymi dowodami w sprawie, w tym z zeznaniami świadka A. P.-K. oraz wyjaśnieniami oskarżonej S. S.. Sąd nie dopatrzył się podstaw do podważania wiarygodności zeznań świadka.

Sąd przyznał walor wiarygodności zeznaniom świadka E. B. (1). Treść zeznań świadka jest wewnętrznie zborna, koherentna i przekonywająca. Świadek opisał czynności podejmowane przez siebie w związku z zamiarem zbycia należącego do niej lokalu. Relacja świadka jest spójna, a w części znajduje potwierdzenie w innych dowodach w sprawie, w tym w wyjaśnieniach oskarżonej S. S., czy zeznaniach świadka G. R..

Jako wiarygodne sąd ocenił zeznania świadka O. S., gdyż są one logiczne i przekonywające. Relacja świadka znajduje odzwierciedlenie w dokumentach zebranych w sprawie. Sąd nie dopatrzył się podstaw do podważania wiarygodności zeznań świadka.

Sąd dał w pełni wiarę zeznaniom świadka E. K., która zeznawała na okoliczność kontaktów z oskarżoną S. S., której wynajmowała mieszkanie. Zdaniem sądu brak jest podstaw do podważenia miarodajności depozycji świadka, bowiem pozostają w zgodzie ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym, w tym wyjaśnieniami S.S., w zakresie w jakim sąd uznał jej relację za miarodajną.

Zeznaniom świadka I. B. sąd przyznał walor wiarygodności, gdyż są one wewnętrznie zborne i logiczne. Nie mają one jednak pierwszorzędnego znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania T. K. (2), który wskazał na znajomość z oskarżonym G. K.. Świadek zeznawał logicznie i rzeczowo co do tej okoliczności. Jego zeznania,w zakresie w jakim zaprzeczył, aby dokonywał wpłat na konto bankowe na prośbę innej osoby korespondują z wypowiedziami świadka B. G.,w części w jakiej sąd dał im wiarę. Na rozprawie świadek w większości zeznał zgodnie ze swoją wcześniejszą wypowiedzią ze śledztwa, podał, iż okazywano mu tablicę poglądową i wskazał, iż był tam wizerunek znanego mu oskarżonego G. K.. Zdaniem sądu brak jest jakichkolwiek podstaw do deprecjonowania miarodajności wypowiedzi świadka.

Sąd dał również wiarę zeznaniom świadka Z. P., który zaprzeczył aby znał oskarżonych, czy też świadka B. G.. Świadek zakwestionował również, aby dokonywał wpłat pieniędzy na rachunek bankowy na prośbę innej osoby. Zdaniem sądu brak jest podstaw do podważenia miarodajności depozycji świadka, bowiem pozostają w zgodzie ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym, w tym relacją świadka B. G., w zakresie w jakim sąd uznał jej relację za miarodajną.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania G. G. (6), który wskazał na znajomość z oskarżoną P. W.. Świadek zeznawał logicznie i rzeczowo co do tej okoliczności. Zdaniem sądu brak jest jakichkolwiek podstaw do deprecjonowania miarodajności wypowiedzi świadka.

Zasadniczo sąd dał wiarę relacji świadka G. T.. Świadek wskazał, że utrzymywał kontakty towarzyskie z oskarżoną S. S. (2), którą znał jako K.. Świadek potwierdził, iż oskarżona S. S. podejmowała działania w celu rozpoczęcia działalności gospodarczej i dlatego poszukiwała źródeł finansowania planowanej działalności. Z pewną ostrożnością sąd ocenił zeznania tego świadka w części dotyczącej znajmości oskarżonej S. S. oraz oskarżonego G. K. mając na uwadze jej labilny charakter oraz znaczny stopień ogólności, co nie pozwoliło na podważenie realacji oskarżonej S. S. co do tej okoliczności.

Zeznaniom świadka M. B. (1) sąd przyznał walor wiarygodności, gdyż są one wewnętrznie zborne i logiczne. Nie mają one jednak pierwszorzędnego znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy.

W ocenie sądu zeznania świadka K. M. nie budzą wątpliwości co do ich zgodności z prawdą. Nie mają one jednakże pierwszorzędnego znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy.

Sąd ocenił jako wiarygodne zeznania świadka T. M. (1), bowiem są one niezmienne w toku postępowania, koherentne i przekonywające. Treść zeznań świadka jest wewnętrznie niesprzeczna, a nadto w zakresie odnoszącym się do podejmowania przez jej córkę W. O. czynności w związku z zamiarem kupna mieszkania od oskarżonego G. K. - zbieżna z zeznaniami świadka W. O..

Zeznania świadka R. B. (4) zostały przez sąd uznane za wiarygodne, bowiem są one koherentne, niezmienne w toku postępowania i logiczne. Treść zeznań świadka nie zawiera sprzeczności, jak również w części znajduje potwierdzenie i uzupełnienie w zeznaniach świadka P. K. (1). Sąd nie dopatrzył się podstaw do deprecjonowania wiarygodności zeznań świadka.

Jako wiarygodne Sąd ocenił zeznania świadka Z. D. z uwagi na ich obiektywny charakter, koherencję i niezmienność w toku postępowania. Treść zeznań świadka dotyczących relacji wiążących go z oskarżonym G. K. nie ma jednak decydującego znaczenia dla ustalenia kwestii odpowiedzialności karnej oskarżonych.

Jako wiarygodne sąd ocenił zeznania świadka P. T.. Treść zeznań świadka jest jasna, wewnętrznie niesprzeczna. Jednak relacja świadka nie ma decydującego znaczenia w sprawie, bowiem nie świadek nie posiada wiedzy na temat okoliczności relewantnych dla rozstrzygnięcia sprawy.

Świadkowie P. C. (2), P. O., R. O., B. K. (1), J. J. (1) zeznawali na okoliczność czynności podejmowanych przez nich w ramach zatrudnienia u pokrzywdzonych. Ich depozycje zasługują na to, aby dać im wiarę, bowiem nie

wzbudziły wątpliwości co do ich zgodności z prawdą. Podkreślić należy, że świadkowie z racji wykonywanego zawodu mieli dostęp do stosownej dokumentacji, co dało im możliwość złożenia relacji na okoliczności relewantne w sprawie. Nie było również żadnych powodów, dla których mieliby oni dopuścić się nadużycia w postaci wskazania, w zawiadomieniach kierowanych w imieniu pokrzywdzonych osób prawnych do organów ścigania, okoliczności jakie nie miały potwierdzenia w dostępnej im dokumentacji finansowej.

Zeznaniom świadka E. S. sąd przyznał walor wiarygodności, gdyż są one wewnętrznie zborne i logiczne. Nie mają one jednak pierwszorzędnego znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy.

Sąd dał w pełni wiarę zeznaniom świadka J. M. (2), który zeznawał na okoliczność kontaktów z oskarżonym K. F., którego znał ze szkoły podstawowej. Zdaniem sądu brak jest podstaw do podważenia miarodajności depozycji świadka, w jakim zaprzeczył, aby dokonywał wpłat na konto bankowe, bowiem pozostają w zgodzie ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym, w tym wyjaśnieniami K.F., w zakresie w jakim sąd uznał jego relację za miarodajną.

J. N. nie posiadał informacji istotnych dla rozstrzygnięcia. Sąd uznał jego zeznania, w jakich podał, iż nie utrzymywał znajomości z oskarżonymi, ani nie dokonywał wpłat na rachunek bankowy na prośbę innych osób, za wiarygodne nie mając podstaw do ich kwestionowania.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania W. B., która zeznawała okoliczność na znajomości z oskarżonym M. R.. Świadek zeznawała logicznie i koherentnie co do tej okoliczności. Zdaniem sądu brak jest jakichkolwiek podstaw do deprecjonowania miarodajności wypowiedzi świadka.

Sąd dał w pełni wiarę zeznaniom świadka M. J., który zeznawała na okoliczność kontaktów z oskarżonym K. F., który to oskarżony wykonywał remont domu świadka. Zdaniem sądu brak jest podstaw do podważenia miarodajności depozycji świadka, bowiem korelują ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym, w tym wyjaśnieniami F.F., w zakresie w jakim sąd uznał jego relację za miarodajną. Sąd nie znalazł podstaw do podważenia wiarygodności zeznań tego świadka, co do wzajemnych rozliczeń finansowych pomiędzy nimi Nie miał on żadnego powodu, aby zeznawać niezgodnie z prawdą.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka J. K. (3), gdyż jego relacja jest logiczna, przekonywająca i niezmienna w toku postępowania. Treść zeznań świadka znajduje w części potwierdzenie w dokuemtach zgromadzonych w sprawie.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka S. P.. Treść zeznań świadka jest jasna, niesprzeczna i spójna. Nadto relacja świadka jest niezmienna w toku postępowania. Częściowo zeznania świadka znajdują potwierdzenie i uzupełnienie w wyjaśnieniach oskarżonego K. F.. Brak jest podstaw do podważania wiarygodności zeznań świadka.

Zasadniczo sąd dał wiarę zeznaniom świadka M. B. (2), gdyż jej relacja jest logiczna, przekonywająca i niezmienna w toku postępowania. Treść zeznań świadka, co do znajomości z oskarżonym R. B. oraz oskarżonym G. K. znajduje w części potwierdzenie w części - w wyjaśnieniach oskarżonego R. B., który nie zakwestionował okoliczności dotyczącej znajomości z oskarżonym G. K.. Treść zeznań świadka nie ma jednak decydującego znaczenia dla ustalenia kwestii odpowiedzialności karnej oskarżonych, zaś jej relacja może być niepełna z uwagi na bliskie relacje łączące świadka z oskarżonym R. B..

Zeznania M. G. dotyczyły okoliczności ubocznych, a mianowicie znajomości z oskarżoną S. S.. Z uwagi na ich znaczny stopień ogólności nie mają pierwszorzędnego znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy. Relacji tego świadka sąd dał wiarę.

Również zeznania świadka I. S. sąd uznał za miarodajne. Nie mają one jednakże pierwszorzędnego znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy.

Sąd przyznał walor wiarygodności zeznaniom świadka A. K. (2). Relacja świadka jest zborna, przy czym, co należy podkreślić, świadek podała, że nie uczestniczyła w czynnościach podejmowanych przez jej córkę S.S. w celu pozyskania

lokalu na przyszłą działalność gospodarczą. Treść zeznań świadka cechuje się obiektywizmem i jest przekonywająca. Sąd nie dopatrzył się podstaw do podważania wiarygodności zeznań świadka.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka W. W. (O.). Zeznania te, w zakresie dotyczącym kontaktów z oskarżonym G. K. pozostają w zgodzie z innymi dowodami w sprawie, w tym z zeznaniami świadka T. M..

Sąd przyznał walor wiarygodności zeznaniom świadka A. S. (1). Treść zeznań świadka jest wewnętrznie zborna, koherentna i przekonywająca. Świadek opisała czynności podejmowane przez siebie w związku z zamiarem prowadzenia działalności gospodarczej z oskarżoną S. S. i problemy z tym związane. Relacja świadka jest spójna, a w części znajduje potwierdzenie w innych dowodach w sprawie, w tym w wyjaśnieniach oskarżonej S. S., czy zeznaniach świadka G. R..

Zeznania J. S. (1) dotyczyły okoliczności ubocznych, a mianowicie kontaktów z oskarżonym G. K., w ramach prowadzonej przez świadka działalności gospodarczej. Relacji tego świadka sąd dał wiarę, chociaż są one irrelewantne w odniesieniu do zarzutów stawianych oskarżonych w sprawie.

Jako wiarygodne sąd ocenił zeznania świadka V. S. (2) z uwagi na ich obiektywny charakter, koherencję i niezmienność w toku postępowania. Treść zeznań świadka nie ma jednak decydującego znaczenia dla ustalenia kwestii odpowiedzialności karnej oskarżonych.

Zeznania świadków P. S. (1), D. S., P. S. (2), J. S. (2), A. L., T. K. (1), E. W., M. S. (1), J. M. (3), B. K. (3), M. S. (2), T. K. (1), B. Z., J. L., J. M. (4), J. J. (3), H. P., A. W., H. W., B. P., R. K., C. S., M. S. (3) sąd uznał za co do zasady za miarodajne nie znajdując podstaw do podważenia ich treści.

Sąd nie mógł ustosunkować się do zeznań świadków P. K. (1)- brata oskarżonego G. K., B. K. (4) – bratowej oskarżonego G. K., T. S.- matki oskarżonego K. F., J. W. (2) – ojca oskarżonej P. W. (1), K. R.- ojca oskarżonego M. R., A. M. (1)- szwagra oskarżonego K. S., A. S. (2)- byłej żony oskarżonego K. S., E. B. (2)- byłej żony oskarżonego R. B., M. S. (4) – brata oskarżonego K. F., B. K. (2) – żony oskarżonego G. K., K. S. (6)- matki oskarżonego K. S., P. K. (2) – siostry oskarżonego K. S., E. R.- matki oskarżonego M. R. (1), M. D. z d. R.- siostry oskarżonego M. R., J. R. – żony oskarżonego M. R. albowiem jako osoby najbliższe dla oskarżonych skorzystały one z prawa do odmowy składania zeznań w sprawie.

Sąd uznał w całości za wiarygodną opinie z zakresu broni i balistyki. Opinie są jasne, a po uzupełnieniu w toku postępowania sądowego jawią się jako pełne. Brak jest podstaw do podważenia miarodajności wniosków w niej zawartych.

Analogicznie sąd ocenił opinie z zakresu badań informatycznych, dotyczącą zawartości komputerów, dysków twardych i kart SIM. Opinie jednoznacznie odpowiadają na pytania zawarte w postanowieniu o dopuszczeniu tego dowodu. Ich wnioski nie budzą wątpliwości.

Za miarodajną sąd uznał również opinię z zakreu badań porównawczych pisma ręcznego. Opinia został sporządzona w sposób profesjonalny, zawiera dokładny opis materiału dowodowego orz porównawczego, jej wnioski są jasne i precyzyjne. Istotną część opinii stanowi materiał poglądowy, który dodatkowo ułatwia ocenę jej wniosków. Sąd uznał ją w całości za wiarygodną.

Podobnie należało ocenić analizy dotyczące historii rachunków bankowych oraz połączeń telefonicznych. Ich profesjonalizm nie budzi wątpliwości. Zawierają dokładny opis preprowadzonych czynności, ich wnioski są jednoznaczne. Sąd uznał je w całości za wiarygodne.

Sąd uznał za wiarygodne opinie sądowo-psychiatryczne dotyczącą oskarżonych. Opinie zostały sporządzone w sposób rzetelny, oparte są na osobistym badaniu opiniowanych, jak również na materiałach z akt sprawy. Wnioski tych opinii są jednoznaczne. Opinie nie były kwestionowane przez strony i nie wzbudziła wątpliwości sądu.

Sąd uznał za wiarygodne protokoły i dokumentu znajdujące się w aktach sprawy albowiem zostały sporządzone w przepisanej formie i przez upoważnione do tego osoby.

Zebrany w sprawie materiał dowodowy nie dostarczył podstaw do przyjęcia okoliczności wyłączających winę oskarżonych. Oskarżeni są osobami pełnoletnimi oraz mają pełną możliwość rozpoznania znaczenia swoich czynów i pokierowania swoim postępowaniem. O. są zdolni do kontroli własnych zachowań, zarówno intelektem jak i potrzebami. Sąd zważył, iż nawet osoba o przeciętnym poziomie intelektualnym posiada świadomość, iż zachowania przypisane oskarżonym są zabronione pod groźbą kary.

Art. 310 § 1 k.k. przewiduje, że kto podrabia albo przerabia polski albo obcy pieniądz, polski albo obcy znak pieniężny, który został ustalony jako prawny środek płatniczy, jednak nie został jeszcze wprowadzony do obiegu, inny środek płatniczy albo dokument uprawniający do otrzymania sumy pieniężnej albo zawierający obowiązek wypłaty kapitału, odsetek, udziału w zyskach albo stwierdzenie uczestnictwa w spółce lub z pieniędzy, innego środka płatniczego albo z takiego dokumentu usuwa oznakę umorzenia, podlega karze pozbawienia wolności na czas nie krótszy od 5 lat lub karze 25 lat pozbawienia wolności.

Fałszowanie wskazanych enumeratywnie w art. 310 § 1 k.k. dokumentów stanowi poważne niebezpieczeństwo dla gospodarki kraju, ze względu na możliwość zaburzenia bezpieczeństwa obrotu finansowego i zaufania do papierów wartościowych i dokumentów odpowiadających rangą papierom wartościowym (Z.Ćwiąkalski [w:] A. Zoll, Komentarz do art. 310 k.k., LEX 10320). Inkryminowane zachowanie sprawcy polega na podrobieniu lub przerobieniu jednego ze wskazanych dokumentów. Za podrobienie uznać należy nadanie dowolnemu przedmiotowi takich cech oryginału dokumentu, by mógł on pochodzić za autentyczny środek płatniczy lub inny wskazany dokument. Może też polegać na stworzeniu od nowa falsyfikatu pieniądza, innego środka płatniczego lub dokumentu. Technika dokonywanych zmian nie ma znaczenia, wystarczy by w sprzyjających okolicznościach można było uznać je za prawdziwe. Oznacza to, że dla przyjęcia, że nastąpiło podrobienie, nie jest konieczne osiągnięcie przez sprawcę tak łudzącego podobieństwa, aby mogło to wprowadzić w błąd nawet doświadczoną osobę, lecz wystarczy takie podobieństwo, aby człowiek niedoświadczony nie mógł od razu przekonać się o nieprawidłowości wręczonego mu jako pieniądz (czy też jak w tym przypadku dokument uprawniający do otrzymania sumy pieniężnej) przedmiotu (wyroki SN: z 3 października 1975 r., IV KR 221/75, OSNKW 1975, nr 12, poz. 161; z 26 lipca 1982 r., I KR 321/81, OSPiKA 1983, z. 7-8, poz. 161; podobnie - wyrok SA w Warszawie z 8 maja 2013 r., II AKa 124/13, LEX nr 1322728). Co więcej nie jest konieczne, aby podrobiony środek czy dokument posiadał wszystkie cechy oryginału, wystarczające jest takie jego stworzenie, by mógł uchodzić za oryginał (wyrok SA we Wrocławiu z 29 listopada 2010 r., II AKa 325/10, LEX nr 677942). Nie jest również konieczne, aby osoba, której przedłożono sfałszowany środek pieniężny posiadała szczególne kwalifikacje do jego rozpoznania.

Przedmiotem bezpośredniego działania sprawcy jest m.in. dokument uprawniający do otrzymania sumy pieniężnej. Zgodnie z art. 115 § 14 k.k. dokumentem jest każdy przedmiot lub inny zapisany nośnik informacji, z którym jest związane określone prawo, albo który ze względu na zawartą w nim treść stanowi dowód prawa, stosunku prawnego lub okoliczności mającej znaczenie prawne. Kodeks karny określa więc bardzo szerokie znaczenie dokumentu, w związku z tym wymienione enumeratywnie w dyspozycji art. 310 k.k. dokumenty mieszczą się w zakresie regulacji art. 115 § 14 k.k.

Nawet karta służąca tylko do wypłaty pieniędzy z bankomatu jest przedmiotem przestępstwa z art. 310 § 1 k.k. (por. wyrok SA w Warszawie, z dnia 07.04.2014r., II AKa 15/14, Lex nr 1455649).

Karta jest przedmiotem, z którym związane jest określone prawo, a także który stanowi dowód stosunku prawnego lub okoliczności mającej znaczenie prawne, a więc jest dokumentem w rozumieniu art. 115 § 14 k.k. Dokument ten uprawnia do otrzymania sumy pieniężnej, co następuje poprzez włożenie jej do bankomatu i podanie numeru (...), a zatem podlega ochronie prawnokarnej z art. 310 § 1 k.k.

Zdaniem sądu ocena dowodów prowadzi do wniosku, że oskarżeni G. K. (1) oraz R. B. (1) w ramach uzgodnionego podziału ról i we współdziałaniu z inną nieustaloną osobą, uczestniczyli w podrabianiu przedmiotowych kart

płatniczych. Rolą ich było bądź zakładanie osobiście kont bankowych, bądź wyszukiwanie osób gotowych do założenia konta bankowego, czy też osób dysponujących kontem bankowym jak miało to miejsce w przypadku: B. G. (1), P. W. (1), K. F. (1), B. Ś. (1), D. R. (1), K. S. (1), M. R. (1), G. K. (2), S. S. (2), pozyskanie karty płatniczej uprawniającej do wypłaty środków pieniężnych z prowadzonego rachunku bankowego, dokonywanie wpłat środków pieniężnych na rachunki bankowe, pozyskanie karty płatniczej wraz z numerem (...) zabezpieczającym kartę płatniczą, przekazanie karty płatniczej w celu jej podrobienia, a więc wytworzenia dokumentu o cechach zewnętrznych oryginału w celu wypłaty środków płatniczych zgromadzonych na koncie bankowym w bankomatach zlokalizowanych poza granicami kraju oraz instruowanie wskazanych osób o sposobie postępowania, co do dokonywania transakcji kartami płatniczymi na terenie kraju, a następnie składaniu reklamacji. Jest oczywiste, że czynności te były niezbędne dla doprowadzenia do niekorzystnego rozporządzenia mieniem banku, tytułem uznania reklamacji bankowej.

Zbrodnia z art. 310 § 1 k.k. jest przestępstwem bezskutkowym i jako taka zostaje popełniona z chwilą ukończenia samego czynu podrobienia. Nie jest konieczne zatem wystąpienie skutku w postaci wyrządzenia szkody w wymiarze finansowym. (tak też Z. Ćwiąkalski, Komentarz do art. 310 k.k. (...), M. Kulik [w] M. Mozgawa, Kodeks karny. Komentarz, LEX 487045,).

Odnosząc się do sytuacji faktycznej niniejszej sprawy uznać należy, jednakże, że celem, którym kierowali się oskarżeni G. K. (1) oraz R. B. (1) podrabiając karty płatnicze uprawniające do wypłaty sumy pieniężnej z rachunku bankowego, było doprowadzenie do niekorzystnego rozporządzenia mieniem.

Przepis art. 286 § 1 k.k. określa zachowanie karalne jako doprowadzenie do niekorzystnego rozporządzenia mieniem przez wprowadzenie w błąd albo wyzyskanie błędu lub wyzyskanie niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego działania. Jednocześnie sprawca musi działać w celu osiągnięcia korzyści majątkowej.

W ocenie Sądu zebrany w niniejszej sprawie materiał dowodowy w sposób niebudzący wątpliwości potwierdza fakt popełnienia przez oskarżonych G. K. oraz R. B. przestępstw wyczerpujących również znamiona czynu z art. 286 § 1 k.k.

Oskarżeni G. K. oraz R. B. dopuścili się wraz z inną osobą, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej za pomocą wprowadzenia w błąd co do okoliczności dokonania wypłat środków pieniężnych bez wiedzy i zgody osób uprawnionych. O powyższym stanowi zgromadzona w toku całego postępowania karnego dokumentacja, ale także zeznania przesłuchanych na powyższe okoliczności świadków pracowników banku oraz wyjaśnienia oskarżonych P. W., K.F., R. B., B. Ś.,a także wyjaśnienia złożone przez świadka B. G. (1) w zakresie w jakim sąd uznał ich relację za miarodajną.

Zdaniem Sądu działanie oskarżonych G. K. oraz R. B. każdorazowo charakteryzowało się zamiarem bezpośrednim. O. G..K. oraz R. B. mieli świadomość skutku swojego działania i dążyli do tego, aby skutek ten nastąpił. Od samego początku oskarżeni G. K. oraz R. B. chcieli osiągnąć korzyść majątkową, doprowadzając przy tym osoby prawne do niekorzystnego rozporządzenia własnym lub cudzym mieniem. Jednocześnie postępowanie pracowników banków decydujących o wypłacie środków finansowych w procesie rozpatrywania reklamacji było niekorzystne skoro nie posiadali oni wówczas prawdziwych informacji odnośnie istotnych okoliczności dotyczących dokonywania wypłat bez wiedzy i zgody osób uprawnionych. Oczywiste wydaje się być to, że w takiej sytuacji banki nie dokonywałyby uznania reklamacji, gdyż naruszałoby to podstawowe zasady racjonalnego gospodarowania mieniem.

Analizując znamiona podmiotowe przestępstwa z art. 310 § 1 k.k. podkreślenia wymaga fakt, iż przestępstwo to może być popełnione wyłącznie umyślnie, z zamiarem bezpośrednim. Zgodnie z nauką prawa karnego określając postać zamiaru sprawcy należy rozpatrzyć go zarówno pod względem intelektualnym jak i woluntatywnym. Pod względem intelektualnym sprawca musi więc swoją świadomością obejmować wszystkie te okoliczności, które składają się na charakterystykę typu czynu zabronionego. Brak świadomości któregokolwiek z tych znamion wyłącza przyjęcie umyślności. Sprawca powinien więc być świadomy wystąpienia określonego stanu faktycznego, powinien również zdawać sobie sprawę, jakie konsekwencje społeczne ma jego zachowanie. Uznać więc należy, iż świadomość znamienia zachodzi, gdy wystąpiło zarejestrowanie w świadomości sprawcy, że dana cecha czynu będąca desygnatem ustawowego znamienia w rzeczywistości występuje (A. Zoll, Komentarz do art. 9 k.k. LEX). Strona intelektualna

zamiaru pozwala sprawcy na rozpoznanie znaczenia czynu i tym samym na podjęcie decyzji o jego dokonaniu. Nadto wskazuje się, że w przypadku zamiaru bezpośredniego musi to być świadomość konieczności bezprawności, a więc sprawca musi mieć świadomość występowania stanu rzeczy prowadzącego, przy podjęciu decyzji do realizacji celu. Jest to więc wysoki poziom zaangażowania sprawcy w popełnienie przestępstwa.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt przedmiotowej sprawy uznać należy, iż przeprowadzone postępowanie dowodowe nie dało podstaw do uznania, iż oskarżeni P. W. (1), D. R. (1), K. S. (1), K. F. (1), M. R. (1), G. K. (2), B. Ś. (1) dopuścili się popełnienia przestępstwa podrobienia środka płatniczego. Nie ulega wątpliwości, iż ci oskarżeni udostępnili kartę płatniczą przynależną do rachunku bankowego prowadzonych na ich nazwisko. Wynika to zarówno z zeznań świadka B. G., jak i z wyjaśnień tych oskarżonych, za wyjątkiem K.S.,G. K. i D.R., w zakresie w jakim sąd uznał ich wyjaśnienia za wiarygodne. Tym samym fakt, iż doszło do podrobienia karty płatniczej wydanej do rachunku bankowego prowadzonego dla tych oskarżonych, nie daje podstaw do przyjęcia, iż obejmowali oni swoją świadomością działanie polegające na realizacji znamion czynu zabronionego polegającego na podrobieniu środka płatniczego. Wskazać należy przede wszystkim, iż oskarżeni ci wskazali, iż nie posiadali wiedzy o pełnym mechanizmie działania polegającego na doprowadzeniu banków do niekorzystnego rozporządzenia mieniem. Nie budzi wątpliwości, iż oskarżeni ci byli instruowani przez oskarżonych G. K., a także R. B. oraz świadka B. G. co do sposobu postępowania, zaś środki jakie lokowali na rachunkach bankowych nie stanowiły zasadniczo ich własności. W świetle powyższego okoliczność udostępniania przez tych oskarżonych karty płatniczej przypisanej do rachunku bankowego dla nich prowadzonego, które następnie były im zwracane nie pozwala na uznanie, iż współdziałali w podrobieniu środka płatniczego. Gdyby oskarżeni P. W. (1), D. R. (1), K. S. (1), K. F. (1), M. R. (1), G. K. (2), B. Ś. (1) dysponowali pełną wiedzą o mechanizmie przestępstwa, w którym uczestniczyli z całą pewnością odpowiadaliby w warunkach art. 65 § 1 k.k., a mianowicie działania w warunkach zorganizowanej grupy przestępczej, a ich działalność kryminalna zakwalifikowana byłaby z art. 258 § 1 k.k. W ocenie sądu analiza zgromadzonych w sprawie dowodów nie pozwoliła na poczynienie takiej konstatacji przez oskarżyciela publicznego kierującego do sądu akt oskarżenia.

Nie budzi natomiast wątpliwości, iż oskarżeni P. W. (1), D. R. (1), K. S. (1), K. F. (1), M. R. (1), G. K. (2), B. Ś. (1) swoim zachowaniem wyczerpali ustawowe znamiona czynu z art. 286 § 1 k.k.

Ponownie należy uznać, iż warunkiem niezbędnym do przypisania sprawcy czynu oszustwa jest ustalenie, że chcąc doprowadzić inną osobę do niekorzystnego rozporządzenia własnym lub cudzym mieniem, działał on z zamiarem bezpośrednim nakierowanym na osiągnięcie celu w postaci osiągnięcia korzyści majątkowej, za pomocą:

-wprowadzenia tej osoby w błąd albo

-wyzyskania błędu lub

-wyzyskania niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego działania.

Sposób działania sprawcy oszustwa względem innej osoby może zatem polegać na: wprowadzeniu jej w błąd poprzez wywołanie u niej wyobrażenia o istniejącej (nie przyszłej) rzeczywistości, która jest w istocie inna niż przedstawia jej sprawca; wyzyskaniu błędu pokrzywdzonego, tj. jego subiektywnego wyobrażenia o rzeczywistości, która jest w istocie odmienna i o czym sprawca wie lub też wyzyskaniu niezdolności pokrzywdzonego do należytego pojmowania przedsiębranego działania. Zauważyć należy, że wprowadzenie w błąd może mieć postać zarówno działania (np. sprawca przedstawia pokrzywdzonemu nieprawdziwe informacje dotyczące transakcji, za którą ma otrzymać od niego wynagrodzenie), jak i zaniechania (np. sprawca zataja przed pokrzywdzonym istotne informacje dotyczące obciążeń własnego majątku czy wady prawnej przedmiotu transakcji). Opisane sposoby działania sprawcy muszą poprzedzać niekorzystne rozporządzenie mieniem przez pokrzywdzonego, stąd też istotnym znamieniem oszustwa jest związek przyczynowy między wprowadzeniem w błąd, czy wyzyskaniem błędu a niekorzystnym rozporządzeniem mieniem (por. wyrok SN z dn. 19.07.2007r., V KK 384/ 6, LEX nr 299205). Dodatkowo wskazać należy, że sprawca oszustwa musi obejmować swoją świadomością i zamiarem bezpośrednim kierunkowym zarówno wprowadzenie innej osoby w błąd lub wyzyskanie tego błędu ale również i to, że doprowadza ją w ten sposób do niekorzystnego rozporządzenia

mieniem i jednocześnie chce wypełnienia tych znamion (por. wyrok SN z 04.06.2009, WA 16/19, Prok. i Pr. – wkł. 2009/11-12/8).

W ocenie sądu, oskarżeni P. W. (1), D. R. (1), K. S. (1), K. F. (1), M. R. (1), G. K. (2), B. Ś. (1) obejmowali swoją świadomością znaczenie prawne podejmowanych czynności, polegających na zakładaniu rachunków bankowych, czy też wykorzystaniu istniejących rachunków bankowych, następnie dokonywaniu szeregu wpłat i wypłat na rachunku bankowym środków finansowych przekazanych przez inne osoby, a następnie udostępnieniu karty płatniczej powiązanej z rachunkami bankowymi oraz składaniu reklamacji, potwierdzających brak wiedzy o wypłacie środków finansowych. Sąd uznał również, iż oskarżeni działali z zamiarem bezpośrednim popełnienia przestępstwa, w tym znaczeniu, iż chcieli doprowadzić osobę prawną do niekorzystnego rozporządzenia mieniem i swoim zachowaniem bezpośrednio do tego zmierzali. Decyzja przestępcza tych oskarżonych została podjęta po namyśle i z pełną świadomością, na co wskazuje rozciągnięty w czasie czasokres działania. Nie sposób przyjąc, że działanie tych oskarżonych miało charakter zupełnie przypadkowy i nieprzemyślany. Oskarżeni P. W. (1), D. R. (1), K. S. (1), K. F. (1), M. R. (1), G. K. (2), B. Ś. (1) wiedzieli, że dokonują operacji na rachunkach bankowych środkami pieniężnymi, które zasadniczo nie stanowiły ich własności, tym samym byli świadomi, że stwarzają pozór ekonomicznego uzasadnienia podejmowanych następnie czynności w postaci składania reklamacji co do dokonanych wypłat z konta.

Nie budzi wątpliwości, iż oskarżony G. K. dopuścił się popełnienia czynów z punktu XI i XII aktu oskarżenia, stanowiących występek z art. 270 § 1 k.k, w warunkach ciągu przestępstw z art. 91 § 1 k.k.

Przestępstwo z art. 270 § 1 k.k. może być popełnione albo przez podrobienie bądź przerobienie dokumentu w celu użycia za autentyczny, albo przez używanie tak sfałszowanego dokumentu jako autentycznego. Podrobieniem dokumentu jest jego sporządzenie stwarzające pozory, że dokument pochodzi od innej osoby niż ta, która była jego rzeczywistym autorem. Przerobienie dokumentu zachodzi wówczas, gdy osoba nieupoważniona zmieni jego treść na inną od autentycznej. Autentyczność dokumentu, którą chroni art. 270 § 1 k.k., wiąże się z prawdziwością pochodzenia jego treści od osoby będącej wystawcą, a nie z treścią wyrażoną przez taki dokument (por. wyrok SN z dnia 05.04.2016r. IV KK 405/15,Prok. i Pr. – wkł.2016/6/3)

Zgromadzony materiał dowodowy dał podstawy do uznania, iż oskarżony w dniu 21.10.2009 r. w G. podrobił podpis na potwierdzeniu dyspozycji z dnia 21.10.2009 r. na kwotę 45.000 zł na nazwisko T. K. (2) tytułem „Rozliczenie materiałów budowlanych" na rachunek bankowy w (...) S.A. K. S. (1) oraz w dniu 22.01.2009 r. w G. podrobił podpis na potwierdzeniu dyspozycji z dnia 22.01.2009 r. na kwotę 1650 zł na nazwisko K. M. tytułem (...) na rachunek bankowy w (...) S.A. B. M.

Zdaniem Sądu, wskazują na to depozycje świadków T. K. (2) oraz B. G. (1)- w zakresie, w jakim sąd dał im wiarę, a w których to potwierdzili powyższą okoliczność, a nadto dokumentami w postaci protokołu z oględzin zatrzymanych rzeczy. Wskazać należy, iż sprawstwo oskarżonego G. K. w zakresie podrobienia podpisu zostało potwierdzono również dowodami w postaci stosownej ekspertyz kryminalistycznej z zakresu badań porównawczych pisma ręcznego.

W oparciu o zgromadzony materiał dowodowy nie budzi wątpliwości, iż oskarżona D. R. w sierpniu 2010 r. w S. posiadała bez wymaganego ustawa o broni i amunicji z dnia 21 maja 1999 r. pozwolenia: broń palną i amunicję w postaci pistoletu gazowego M. mod. ME kal. 8 mm oraz amunicję w postaci dwóch nabojów pistoletowych alarmowych produkcji węgierskiej kalibru 8 mm,

Zdaniem Sądu, wskazuje na to zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, a mianowicie wyjaśnienia oskarżonej D. R. - w zakresie, w jakim sąd dał im wiarę, a w których to potwierdziła powyższą okoliczność, a nadto dokumentami w postaci protokołu z oględzin miejsca przeprowadzonych w jej miejscu zamieszkania. Wskazać należy, iż sprawstwo oskarżonej D. R. w zakresie posiadania broni palnej oraz amunicji zostało potwierdzono również dowodami w postaci stosownej ekspertyz kryminalistycznej z zakresu balistyki.

W ocenie Sądu zgromadzony materiał dowodowy dał podstaw do uznania, iż działanie oskarżona D. R. (1) wyczerpała ustawowe znamiona czynu z art. 263 § 2 k.k.

Orzekając wobec oskarżonych kary sąd miał na uwadze treść art. 4 § 1 k.k. Zgodnie zaś z art. 4 § 1 k.k. jeżeli w czasie orzekania obowiązuje ustawa inna niż w czasie popełnienia przestępstwa, stosuje się ustawę nową, jednakże należy stosować ustawę obowiązująca uprzednio, jeżeli jest ona względniejsza dla sprawcy. Badając, która z ustaw jest "względniejsza" w rozumieniu art. 4 § 1 k.k. sąd brał pod uwagę całokształt konsekwencji wynikających z zastosowania konkurujących ze sobą ustaw, w tym możliwość zastosowania wobec oskarżonych środków probacyjnych.

Sąd wymierzył oskarżonemu G. K. przy zastosowaniu art. 91 § 1 k.k. za czyny z punktów I- X aktu oskarżenia karę 7 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności i karę grzywny w wysokości 200 stawek dziennych po 75 złotych każda, za czyn z punktów XI i XII przy zastosowaniu art. 91 § 1 k.k., karę 10 miesięcy pozbawienia wolności. Na mocy art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k., art. 91 § 2 k.k. Sąd połączył wymierzone oskarżonemu G. K. kary pozbawienia wolności i orzekł w ich miejsce karę 7 lat i 11 miesięcy pozbawienia wolności .

W ramach czynów zarzucanych jej w pkt XIII i XIV oskarżenia sąd uznał P. W. (1) za winną tego, że w okresie od 18 listopada 2009 r. do dnia 1 lipca 2010 r. działając w krótkich odstępach czasu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, skumulowała środki na prowadzonych dla niej rachunkach bankowych nr (...) oraz nr (...), po czym w dniu 15 marca 2010 r. złożyła reklamację wprowadzając w błąd pracowników Banku (...) S.A. z siedzibą w W. co do okoliczności dokonania wypłat bez jej wiedzy z konta (...) prowadzonego przez Bank (...) S.A. z siedzibą w W. i doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem Bank (...) S.A. z siedzibą w W. w kwocie 64.014,09 zł tytułem uznania reklamacji, czym działała na szkodę Bank (...) S.A. z siedzibą w W., a następnie w dniu 8 czerwca 2010 r. i 25 czerwca 2010 r. złożyła reklamację wprowadzając w błąd pracowników (...) S.A. z siedzibą we W. co do okoliczności wypłat bez jej wiedzy z konta (...) prowadzonego przez (...) S.A. z siedzibą we W. i doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) S.A. z siedzibą we W. w kwocie 39.031,24 zł tytułem uznania reklamacji, czym działała na szkodę (...) S.A. z siedzibą we W., a następnie kwalifikując te czyny jako ciąg przestępstw, przy zastosowaniu art.4§1 k.k, z art.286§1 k.k. w zw. z art.12 k.k. na podstawie art.286§1 k.k. w zw. z art.33§1,2,3 k.k. wymierzył jej karę 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 50 stawek dziennych po 50 zł każda stawka;

Sąd wykonanie kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby 3 lat, oddając ją w tym okresie pod dozór kuratora sądowego.

W ramach czynów zarzucanych jej w pkt XIX i XX oskarżenia sąd uznał D. R. (1) za winną tego, że w okresie od 30 czerwca 2009 r. do 24 czerwca 2010 r. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, skumulowała środki na prowadzonych dla niej rachunkach bankowych o nr (...) oraz nr (...), po czym w dniu 29 października 2009 r. złożyła reklamację wprowadzając w błąd pracowników banku co do okoliczności dokonania wypłat bez jej wiedzy z konta (...) prowadzonego przez (...) S.A. z siedzibą w W. i doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) S.A. z siedzibą w W. w kwocie 53.374,30 zł tytułem uznania reklamacji, czym działała na szkodę (...) S.A. z siedzibą w W., a następnie w dniu 22 czerwca 2010 r. złożyła reklamację wprowadzając w błąd pracowników banku co do okoliczności dokonania wypłat bez jej wiedzy z konta (...) prowadzonego przez (...) S.A. z siedzibą we W. i doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) S.A. z siedzibą we W. w kwocie 56.811,84 zł tytułem uznania reklamacji, czym działała na szkodę (...) S.A. z siedzibą we W., a następnie kwalifikując te czyny jako ciąg przestępstw, przy zastosowaniu art.91§1 k.k., na podstawie art.286§1 k.k. w zw. z art.33§1,2,3 k.k. wymierzył jej karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 50 stawek dziennych po 50 zł każda stawka;

Sąd uznał D. R. (1) za winną popełnienia czynu zarzucanego jej w pkt XXI aktu oskarżenia, i za to wymierzył jej karę 1roku pozbawienia wolności;

Na mocy art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k., art. 91 § 2 k.k. Sąd połączył wymierzone oskarżonej D. R. kary pozbawienia wolności i orzekł w ich miejsce karę 2 lat pozbawienia wolności .

Sąd wykonanie kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby 5 lat, oddając ją w tym okresie pod dozór kuratora sądowego.

W ramach czynów zarzucanych mu w pkt XXII i XXIII aktu oskarżenia sąd uznał K. S. (1) za winnego tego, że w okresie od 18 kwietnia 2008 r. do 8 października 2010 r. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, skumulował środki na prowadzonych dla niego rachunkach bankowych o nr (...) oraz o nr (...), po czym w dniu 15 lutego 2010 r. złożył reklamację wprowadzając w błąd pracowników banku co do okoliczności dokonania wypłat bez jego wiedzy z konta nr (...) prowadzonego przez (...) S.A. z siedzibą w W. i doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) S.A. z siedzibą w W. w kwocie 40.013,56 zł tytułem uznania reklamacji, czym działał na szkodę (...) S.A. z siedzibą w W., a następnie w dniu 17 lipca 2010 r. złożył reklamację wprowadzając w błąd pracowników banku co do okoliczności dokonania wypłat bez jego wiedzy z konta nr (...) prowadzonego przez (...) S.A. z siedzibą we W. i doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) S.A. z siedzibą we W. w kwocie 36.702,60 zł tytułem uznania reklamacji, czym działał na szkodę (...) S.A z siedzibą we W., stanowiącego ciąg przestępstw z art.286§1 k.k. w zw. z art.12 k.k. i za to przy zastosowaniu art.91§1 k.k., na podstawie art.286§1 k.k. w zw. z art.33§1,2,3 k.k. wymierzył mu karę 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 100 stawek dziennych po 75 zł każda stawka.

Sąd wykonanie kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby 3 lat, oddając ją w tym okresie pod dozór kuratora sądowego.

W ramach czynów zarzucanych w pkt XXIV-XXVI aktu oskarżenia, sąd uznał oskarżonego K. F. (1) za winnego tego, że w okresie od 21 marca 2005 r. do 26 maja 2010 r., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, skumulował środki na prowadzonych dla niego rachunkach bankowych o nr: (...), (...) i (...), po czym w lipcu 2005 r. zgłosił reklamację wprowadzając w błąd pracowników banku co do okoliczności dokonania wypłat bez jego wiedzy z konta nr (...) prowadzonego przez (...) Bank S.A. z siedzibą w W. i doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) Bank S.A. z siedzibą w W. w kwocie 19.660,65 zł, tytułem uznania reklamacji, czym działał na szkodę (...) Bank S.A. z siedzibą w W., a następnie w dniu 25 czerwca 2007 r. złożył reklamację wprowadzając w błąd pracowników banku co do okoliczności dokonania wypłat bez jego wiedzy z konta nr (...) prowadzonego prez (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w K. i doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w K. w kwocie 46.085,58 zł tytułem uznania reklamacji, czym działał na szkodę (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w K., a następnie w dniu 30 kwietnia 2010 r. złożył reklamację wprowadzając w błąd pracowników banku co do okoliczności dokonania wypłat bez jego wiedzy z konta nr (...) prowadzonego przez (...) S.A. z siedzibą w W. i doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) S.A. z siedzibą w W. w kwocie 54.760,28 zł tytułem reklamacji, czym działał na szkodę (...) S.A. w W., stanowiącego ciąg przestępstw, przy zastosowaniu art.4§1 k.k. z art.286§1 k.k. w zw. z art.12 k.k.i za to przy zastosowaniu art.91§1 k.k., na podstawie art.286§1 k.k. w zw. z art.33§1,2,3 k.k. wymierzył mu karę 1 roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 100 stawek dziennych po 75 zł każda stawka;

Sąd wykonanie kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby 5 lat, oddając ją w tym okresie pod dozór kuratora sądowego.

Sąd uznał M. R. (1) za winnego tego, że w okresie od 28 stycznia 2010 r. do 9 czerwca 2010 r. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, skumulował środki na prowadzonym dla niego rachunku bankowym, po czym w dniu 13 maja 2010 r. złożył reklamację wprowadzając w błąd pracowników banku co do okoliczności dokonania wypłat bez jego wiedzy z konta nr (...) prowadzonego przez (...) S.A. z siedzibą w W. i doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) S.A. z siedzibą w W. w kwocie 9.216,02 zł tytułem uznania reklamacji, czym działał na szkodę (...) S.A. z siedzibą w W. i za czyn ten na podstawie art.286§1 k.k. w zw. z

art.33§1,2,3 k.k. wymierzył karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 100 stawek dziennych po 70 zł każda stawka.

Sąd wykonanie kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby 4 lat, oddając ją w tym okresie pod dozór kuratora sądowego.

R. B. (1) sąd uznał za winnego popełnienia czynów opisanych w pkt XVIII i XIX oskarżenia, z tym ustaleniem, że stanowią one ciąg przestępstw i przy zastosowaniu art.91§1 na podstawie art.310§1 k.k. w zw. z art.33§1,2,3 k.k. wymierzył mu karę 5 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w wysokości 100 stawek dziennych po 75 złotych każda stawka.

G. K. (2) (poprzednio: G.) sąd uznał za winną tego, że w okresie od 19 listopada 2009 r. do 22 czerwca 2010 r. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowe, wspólnie i w porozumieniu z inna osobą skumulowała środki na prowadzonym dla niej rachunku bankowym, po czym w dniu 13 maja 2010 r. złożyła reklamację wprowadzając w błąd pracowników banku co do okoliczności dokonania wypłat bez jej wiedzy z konta nr (...) prowadzonego przez (...) S.A z siedzibą w W. i doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) S.A z siedzibą w W. w kwocie 1885,10 zł tytułem uznania reklamacji, czym działała na szkodę (...) S.A. z siedzibą w W. i za czyn na podstawie art.286§1 k.k. w zw. z art.33§1,2,3 k.k. wymierzył jej karę 1 roku pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 50 stawek dziennych po 10 złotych każda stawka;

Sąd wykonanie kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby 3 lat, oddając ją w tym okresie pod dozór kuratora sądowego.

Oskarżoną B. Ś. (1) sąd uznał za winną tego, że w okresie od 17 marca 2010 r. do 15 lipca 2010 r., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, skumulowała środki na prowadzonym dla niej rachunku bankowym, po czym w dniu 13 maja 2010 r. złożyła reklamację wprowadzając w błąd pracowników Banku co do okoliczności dokonania wypłat bez jej wiedzy z konta nr (...) prowadzonego przez Bank (...) S.A. z siedzibą w W. i doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem Bank (...) S.A. z siedzibą w W. w kwocie 4775,58 złotych, tytułem uznania reklamacji, czym działała na szkodę Banku (...) S.A. z siedzibą w W. i za czyn ten na podstawie art.286§1 k.k. w zw. z art.33§1,2,3 k.k. wymierzył jej karę 1 roku pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 100 stawek dziennych po 50 zł każda stawka.

Sąd wykonanie kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby 3 lat, oddając ją w tym okresie pod dozór kuratora sądowego.

Orzekając w stosunku do oskarżonych kary sąd wziął pod uwagę dyrektywy i zasady wymiaru jej wymiaru z art. 53 § 1 i 2 k.k., bacząc by dolegliwość nie przekraczała stopnia winy, uwzględniając stopień społecznej szkodliwości czynów oraz biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które mają osiągnąć w stosunku do oskarżonego, a także potrzeby w zakresie kształtowania się świadomości prawnej społeczeństwa.

Oceniając stopień społecznej szkodliwości czynów sąd miał na uwadze okoliczności wymienione enumeratywnie w art. 115 § 2 k.k.

Jako okoliczności obciążające z tego punktu widzenia sąd przyjął w odniesieniu do popełnionych czynów postać zamiaru, a więc działania zaplanowane, będące wynikiem realizacji wcześniej poczynionych ustaleń. Nadto w odniesieniu do oskarżonych G. K. oraz R. B. sąd miał na uwadze fakt wypełnienia przez tych oskarżonych swoim zachowaniem znamion kilku czynów zabronionych, określonych w przepisach ustawy karnej, w tym godzących w istotne dobro chronione prawem jakim jest bezpieczeństwo obrotu pieniędzmi.

Nadto w stosunku do oskarżonych G. K. oraz M. R. sąd poczytał na niekorzyść ich uprzednią karalność.

Jako okoliczność łagodzącą w stosunku do oskarżonych P. W., R. B., K.S., B. Ś., G. K., K.F. oraz D.R. sąd uwzględnił fakt, iż nie byli oni uprzednio karani sądownie, nadto w stosunku do wszystkich oskarżonych pozytywną opinię z miejsca zamieszkania.

Sąd uznał, iż orzeczone wobec oskarżonych kary pozbawienia wolności i kary grzywny będą odpowiednie i nie przekroczą swą dolegliwością stopnia społecznej szkodliwości czynów oraz winy oskarżonych.

Zdaniem sądu wymierzone kary spełnią swe cele w zakresie prewencji ogólnej, sprzyjając kształtowaniu się świadomości prawnej społeczeństwa i postaw poszanowania prawa. Wpłyną na wzmocnienie się przekonania, że popełniania przestępstw nie pozostaje bezkarne, a przeciwnie – spotyka się nieuchronnie z odpowiedzialnością karną. Wymierzana kara powinna odpowiadać społecznemu poczuciu sprawiedliwości, dając gwarancję skutecznego zwalczania przestępczości, a przez to tworzyć atmosferę zaufania wobec obowiązującego systemu prawnego i potępienia, a nie współczucia dla ludzi, którzy to prawo łamią (por. wyrok SA w Lublinie z 16.01.2007r., II Aka 350/06, LEX). Orzeczone kary powinny mieć wpływ na każdego, kto w jakikolwiek sposób dowiedział się o przestępstwie i zapadłym orzeczeniu. Chodzi nie tylko o wpływ na środowisko sprawcy przestępstwa, ale także na środowisko pokrzywdzonego, aby ugruntować świadomość, iż kto w przestępny sposób narusza dobra będące pod ochroną, zostanie sprawiedliwie ukarany.

Wymierzone oskarżonym kary są zgodne ze stopniem winy i społeczną szkodliwością czynów przez niego popełnionych. Środki te nie wykraczają poza rzeczywistą potrzebę i zdaniem sądu w prawidłowy sposób uwzględniają wszystkie elementy decydujące o ich rodzaju i wymiarze.

Z uwagi na zaistnienie w odniesieniu do oskarżonych G. K., oraz D.R. przesłanek z art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. i art. 91 § 2 k.k. w ocenie Sądu uzasadnione było orzeczenie w miejsce jednostkowych kar pozbawienia wolności kary łącznej pozbawienia wolności.

W ocenie Sądu, dla podjęcia prawidłowej decyzji w przedmiocie wymiaru kary łącznej pozbawienia wolności oraz grzywny pierwszorzędne znaczenia ma fakt, iż oskarżony był już wielokrotnie karany sądownie –- zanim dopuścił się popełnienia czynów za co został skazany w niniejszym postępowaniu.

W tym miejscu należy wskazać, iż literaturze przedmiotu podkreśla się znaczenie owego pierwszego wyroku skazującego, jako pierwszego sygnału dla sprawcy, który "(...) nie został jeszcze ostrzeżony o społecznie ujemnej ocenie swojego zachowania się, a nawet - jak uważają niektórzy autorzy - na skutek niewykrycia jego dotychczasowej działalności był do pewnego stopnia zachęcony do popełniania dalszych przestępstw" (J. Kostarczyk-Gryszkowa: Problem granic zbiegu przestępstw, Zesz. Nauk. UJ, z. 37, Kraków 1968, s. 24).

Popełnienie dwóch lub więcej przestępstw przez sprawcę, którego dotychczas nie spotkały żadne konsekwencje karne, niewątpliwie aksjologicznie uzasadnia możliwość łagodniejszego jego potraktowania, co też przewiduje instytucja kary łącznej.

Wskazać w tym miejscu trzeba, iż zastosowanie zasady absorbcji, asperacji czy kumulacji przy orzekaniu tak kary łącznej, uwarunkowane jest przede wszystkim relacjami zachodzącymi pomiędzy prawomocnie osądzonymi czynami, objętymi tymże skazaniem. Relacje te sprowadzają się do określenia, jak bliski związek przedmiotowo-podmiotowy łączy te czyny oraz w jakich odstępach czasu zostały one popełnione. Im bliższe są te relacje, tym bardziej wyrok łączny powinien być zbliżony do dopuszczalnego minimum, uwarunkowanego wysokością kar orzeczonych za przestępstwa, objęte tym wyrokiem. (vide : wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 2001.05.09, s.apel. II AKa 63/01, Prok.i Pr. 2002/7-8/20).

W przedmiotowej sprawie zauważyć należy, iż oskarżony G. K. oraz D.R. dopuścili się przestępstw godzących w różne dobra chronione prawem, jakim jest mienie, bezpieczeństwo obrotu pieniędzy oraz wiarygodność dokumentów w odniesieniu do oskarżonego G. K. oraz mienie oraz porządek publiczny. Również należy podkreślić, iż pomiędzy

czynami istniał pewien interwał czasowy. Tym samym, w ocenie sądu, brak jest podstaw do przyjęcia zasady pełnej absorpcji, zaś zasadne było orzeczenie kary łącznej na zasadzie asperacji.

Na podstawie art. 63 §1 k.k. Sąd zaliczył oskarżonemu G. K. na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie, tj. od dnia 4 marca 2013 roku do dnia 20 lutego 2015 roku.

Na podstawie art. 63 §1 k.k. Sąd zaliczył oskarżonemu R. B. na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie, tj. od dnia 06 maja 2013 roku do dnia 08 września 2014 roku.

Pomimo orzeczenia wobec oskarżonych P. W., D.R., M. R., K.S., K.F. kary pozbawienia wolności w wymiarze przekraczającym kary, o jakiej mowa w przepisie art. 69 § 1 k.k. uwzględniając treść normy intertemporalnej z art. 4 § 1 k.k. sąd uznał, iż istnieją podstawy do warunkowego zawieszenia wykonania kar pozbawienia wolności. W ocenie sądu istnieją również podstawy do warunkowego zawieszenia wykonania kar pozbawienia wolności wobec oskarżonych B. Ś. oraz G. K..

Sąd, chcąc wymierzać karę z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, zobowiązany jest brać pod uwagę dyrektywy sądowego wymiaru kary określone w art. 53 k.k. W ramach tych dyrektyw sąd musi wziąć pod uwagę potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Zawieszenie wykonania orzeczonej kary nie powinno zaś rodzić w opinii społecznej przekonania, że sprawca przestępstwa pozostał w zasadzie bezkarny. Warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary nie należy traktować jako jedynie decyzji sądowej co do wykonania orzeczonej kary danego rodzaju i danej wysokości. Decyzja o warunkowym zawieszeniu wykonania orzeczonej kary jest integralną częścią orzeczenia o karze i należy tę instytucję traktować jako szczególną formę wymiaru kary, jako specyficzną karnoprawną reakcję na popełnione przestępstwo. (vide: wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi, z dnia 23.11.2000r., II Aka 217/00, Prok. I Pr. 2001/6/16).

W przedmiotowej sprawie, zdaniem sądu, istnieją podstawy do zastosowania wobec tych oskarżonych dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności, mając na uwadze, iż oskarżeni ci (za wyjątkiem oskarżonego M. R.) nie wchodzili uprzednio w konflikt z prawem i prowadzą ustabilizowany tryb życia, utrzymują się z pracy zarobkowej. Nadto sąd miał na uwadze, iż oskarżeni P. W. oraz K.F. przyznali się do popełnienia zarzucanych im czynów i złożyli obszerne wyjaśnienia opisując mechanizm funkcjonowania działalności przestępczej.

W ocenie sądu całokształt przytoczonych okoliczności pozwala na przyjęcie, iż istnieją podstawy do umiarkowanie pozytywnej prognozy kryminologicznej wobec oskarżonych co do ich zachowania w przyszłości. Zróżnicowane okresy próby pozwolą w każdym przypadku na zweryfikowanie pozytywnej prognozy przyjętej wobec tych oskarżonych. Orzeczone kary, w pełni pozwolą na wdrożenie oskarżonych do przestrzegania porządku prawnego, a także będą miały właściwy walor wychowawczy, zaś orzeczonych wobec oskarżonych dozór kuratora pozwoli na weryfikację trafności przyjętej przez sąd prognozy kryminologicznej.

Na podstawie art. 46 § 1 k.k. sąd orzekł wobec oskarżonych obowiązek naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem.

Na wstępie trzeba też uczynić uwagę, że rozważania będą prowadzone na gruncie art. 46 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 lipca 2015 r., to jest przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy- Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 396), a zatem z uwzględnieniem treści art. 4 § 1 k.k.

Obowiązek naprawienia szkody ma charakter złożony, albowiem z uwagi na jego kompensacyjną rolę, powoduje daleko idące zbliżenie prawa karnego do prawa cywilnego. Oznacza to bowiem z jednej strony konieczność uwzględnienia norm prawa określających zasady kompensacji (np. art. 415 k.c.), a z drugiej strony, z uwagi na karnoprawny obowiązek naprawienia szkody należy pamiętać, że poza funkcją kompensacyjną, pełni on przede wszystkim funkcję penalną. Jest on bowiem jednym ze środków karnych, orzekanym jako konsekwencja popełnionego przestępstwa, do którego odnoszą się odpowiednio dyrektywy wymiaru kary (art. 56 w zw. z art. 53 k.k.).

Podstawą orzekania środka karnego w postaci obowiązku naprawienia szkody są przepisy kodeksu karnego, a nie kodeksu cywilnego. Jednakże przepisy kodeksu cywilnego w tych kwestiach, których przepisy prawa karnego wprost nie uregulowały, należy stosować posiłkowo, co oznacza m.in., że wysokość odszkodowania nie może przekraczać wysokości szkody; nie można zasądzić odszkodowania w całości, gdy szkoda została w części już naprawiona, etc.

Przepisy prawa cywilnego mają zastosowanie przy orzekaniu obowiązku naprawienia szkody jako środka karnego, o ile przepisy prawa karnego nie zawierają odrębnego unormowania oraz gdy ich stosowanie nie pozostaje w sprzeczności z naturą karnoprawnego obowiązku naprawienia szkody. Ponieważ przepisy prawa karnego nie zawierają postanowień dotyczących ustalania zakresu obowiązku naprawienia szkody, to z pewnością należy posiłkowo odwołać się do przepisu art. 361 § 2 k.c., z którego wynika zasada pełnego odszkodowania. Tak więc ustalenie szkody (jej rozmiarów) według reguły określonej w art. 361 § 2 k.c. powinno stanowić punkt wyjścia nakładania przez sąd karny obowiązku naprawienia szkody zarówno w charakterze środka karnego, jak i warunku probacyjnego. W konsekwencji należy przyjąć, że regułą jest zobowiązanie do naprawienia szkody w całości, zaś odstępstwa od tej reguły muszą być podyktowane jedynie bardzo ważnymi względami.

Rozstrzygając o tym, czy zobowiązać sprawcę do naprawienia wyrządzonej szkody w całości czy też w części, przyjąć należy, że odstępowanie od zobowiązania do naprawienia szkody w całości może występować wtedy, gdy ujawniony w sprawie materiał dowodowy nie pozwala na ustalenie tej szkody w całej wysokości, gdy szkoda została uprzednio w części już naprawiona albo gdy naprawienie szkody w całości byłoby nierealne lub też gdy zachowanie się pokrzywdzonego przed popełnieniem przestępstwa czy w czasie popełnienia przestępstwa nie uzasadnia na-prawienia mu szkody w całości, albo wreszcie gdy sam pokrzywdzony przyczynił się do powstania szkody.

Przepis art. 440 k.c. zawierający dyrektywę dotyczącą miarkowania odszkodowania nie nadaje się do przeniesienia na grunt prawa karnego, albowiem odwoływanie się przez sąd karny do zasad współżycia społecznego nie jest konieczne, a stan majątkowy sprawcy i pokrzywdzonego powinien być uwzględniony w związku z oceną in concreto zadań profilaktyczno-wychowawczych nakładanego obowiązku naprawienia szkody.

Art. 362 k.c., stanowiący podstawę ograniczenia odpowiedzialności odszkodowawczej w przypadku przyczynienia się poszkodowanego do powstania lub zwiększenia szkody, nie zawiera kategorycznego nakazu zobowiązującego sąd do orzeczenia odszkodowania w części w przypadku zaistnienia sytuacji w nim opisanej.

Niemniej jednak sąd karny orzekając o obowiązku naprawienia szkody, w przypadku ustalenia przyczynienia się poszkodowanego (pokrzywdzonego przestępstwem) do powstania lub zwiększenia rozmiarów szkody, winien tę okoliczność wszech-stronnie rozważyć i mając na uwadze ten fakt oraz okoliczności, jakie zawsze należy ważyć przy orzekaniu tego środka karnego, wraz z celami, jakim on służy, zadecydować in concreto, czy nałożyć na skazanego obowiązek naprawienia szkody w całości, czy też tylko w części (por. postanowienie SN z dnia 11.05.2012r.,IV KK 365/11, LEX nr 1215334, Prok.i Pr.-wkł. 2012/12/3, Biul.PK 2012/8/20-21)

Zatem wysokość kwot orzeczonych jako obowiązek naprawienia szkody uwzględnia to, że czyny te zostały przez oskarżonych popełnione we współudziale z innymi osobami Przyjęte kwoty w ramach orzeczonego obowiązku naprawienia szkody wobec oskarżonych są zatem wynikiem podzielenia rozmiarów wyrządzonej szkody przy uwzględnieniu konfiguracji osobowych ustalonych w ramach poszczególnych przypisanych oskarżonym przestępstw, a także roli poszczególnych oskarżonych w przestępnym procederze a nadto złożonego charakteru nałożonego obowiązku.

Oskarżona S. S. (2) stanęła pod zarzutem tego, iż w okresie od dnia 07 stycznia 2010 r. do dnia 17 czerwca 2010 r., w B., Duesseldorfie, T., B., L., K. działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z inną osobą podrobiła środek płatniczy w ten sposób, że udostępniła innej osobie swoją kartę płatniczą (...), wydaną do konta nr (...), w celu skopiowania danych z tej karty, a następnie skumulowała środki na prowadzonym dla niej rachunku bankowym, po czym inna osoba dokonała w dniach od 21 kwietnia do 27 kwietnia 2010 r. w B., Duesseldorfie, T., B., L., K. wypłaty zgromadzonych na rachunku

środków, a S. S. (2) złożyła reklamację wprowadzając w błąd pracowników Banku co do okoliczności dokonania wypłat bez jej wiedzy i doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem Bank (...) S.A. z siedzibą w W. w kwocie 19 346,01 złotych, tytułem uznania reklamacji, czym działała na szkodę Banku (...) S.A. z siedzibą w W.,a mianowicie czynu zakwalifikowanego z art. 310§1 kk w zb. z art. 286§1 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 12 kk.

Analiza materiału dowodowego zgromadzonego w toku postępowania nie daje podstaw do przypisania oskarżonej S. S. sprawstwa zarzucanego jej czynu. Przede wszystkim wskazać należy, iż oskarżona S. S. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego jej czynu, zaś przeprowadzone postępowanie dowodowe nie dało podstaw do podważenia jej wyjaśnień w tym zakresie. Wskazać należy, iż oskarżona S. S. zaprzeczyła, aby podejmowane przez nią czynności dotyczące przeprowadzonych przez nią operacji na posiadanym koncie bankowym miały na celu doprowadzenia banku do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, poprzez uznanie reklamacji i wypłatę jej środków finansowych. K. wskazała, iż nie udostępniała też swojej karty bankomatowej celem jej skopiowania, jednocześnie przedstawiła możliwy sposób wejścia nieuprawnionej osoby w posiadanie wiadomości co do numeru (...) jej karty płatniczej. Oskarżona S. S. wykazała, iż podejmowane przez nią transakcje na rachunku bankowym były związane z zamiarem podjęcia działalności gospodarczej –poszukiwaniem lokalu na planowaną działalność gospodarczą. W tej części jej depozycje oskarżonej S. S. są zbieżne ze zgromadzonym materiałem dowodowym, w tym zeznaniami świadków, osób dla niej najbliższych oraz świadka G. R. i dlatego brak jest podstaw do podważenia ich miarodajności. Nadto wskazać należy, iż przeprowadzone postępowanie dowodowe nie dostarczyło podstaw, w odróżnieniu do pozostałych współoskarżonych co do uznania jej współdziałania w żadnym zakresie z oskarżonymi G. K. oraz R. B.. Nie wskazują na to ani wyjaśnienia współoskarżonych, ani zeznania świadków, w tym B. G., czy też analizy kryminalistyczne,w tym dotyczące połączeń numerów telefonicznych, którymi posługiwali się oskarżeni. Sama okoliczność, iż w zbliżonym okresie czasu oskarżona S. S. złożyła reklamację w zakresie nieautoryzowanych wypłat z jej rachunku bankowego, które miały być wykonane poza granicami Polski nie może być uznana za okoliczność wystarczającą do przyjęcia, iż dopuściła się popełnienia zarzucanego jej czynu.

Zdaniem Sądu rozważenie celu, dla którego oskarżona skorzystała z pomocy świadka G. R., który niewątpliwie znał oskarżonego G. K., a mianowicie pozyskując w ten sposób źródło finansowania, nawet w powiązaniu z faktem, iż ostatecznie nie udało się jej rozpocząć planowanej działalności nie uzasadniało uznania, iż dopuściła się zarzucanego jej czynu.

Nie można więc zatem uznać by oskarżona dopuścił się popełnienia zarzucanych jej czynów z art. 310§1 k.k. w zb. z art. 286§1 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 12 kk i daltego sąd oskarżoną S. S. uniewinnił od popełnienia zarzucanego jej czynu.

Działając na podstawie art. 626 § 1 k.p.k., art. 624 § 1 k.p.k. sąd zwolnił oskarżonych od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych. W ocenie sądu istniały podstawy do zwolnienia oskarżonych od ich ponoszenia, z uwagi na ich aktulaną sytuacją osobistą i majątkową oraz orzeczeniem wobec nich środków karnych dotyczących naprawienia wyrządzonej szkody. Nadto Sąd na podstawie art. 632 pkt. 2 k.p.k. w zakresie uniewinnienia oskarżonej S. S. od zarzucanego jej czynu, kosztami postępowania obciążył Skarb Państwa.